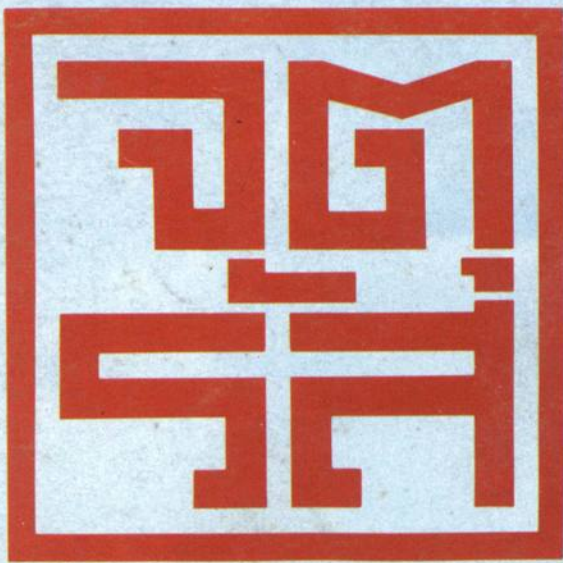

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์
ฉบับที่ ๑ ฉบับที่ ๕ วันอังคารที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๑๘

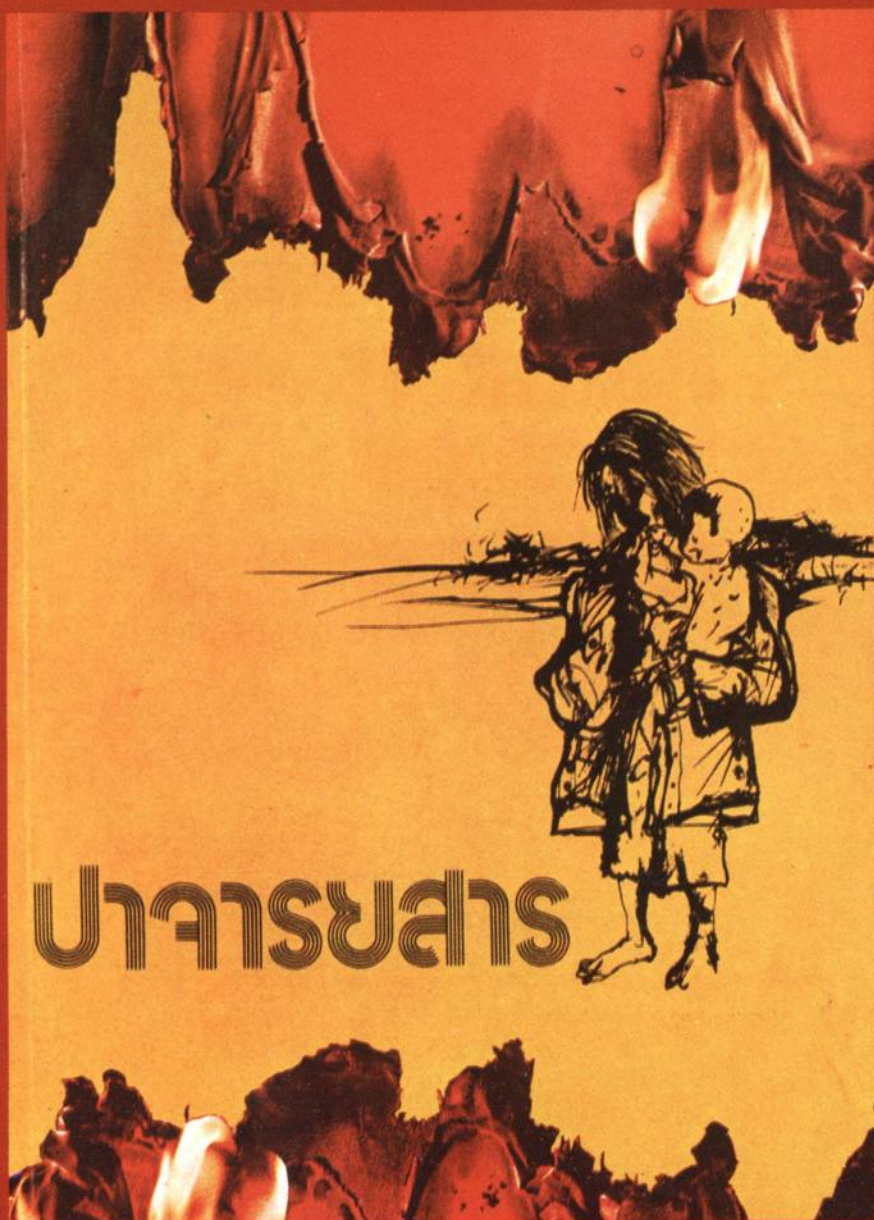

๕ บาท

น้ำมัน:

เรื่องจริงหรืออิงนิยาย
สัมภาษณ์ เลขาธิการ สปอ.
นายพลเกียรติ บุ๊กลับมาเกิดใหม่
ทางสามแพร่บ่อปชป.
จากวิทูร ถึง ประจวบ
เมื่อทหารเป็นชายยิ่งกว่าชาย
รถเมล์สายนั้นชื่อปราณนา

ปาจารยสาร

ปาจารยสาร

ปีที่ ๔ ฉบับที่ ๑๔ วิสาขะ เมษายน-มิถุนายน ๒๕๑๘

หนังสือทางการศึกษา
ที่ก้าวหน้าที่สุด

ข่าวกรองหนังสือพิมพ์จอร์ส ๘๒ อาคารทินกร ชั้น ๓ ถนนสุรวงศ์ ก.ท.๕

....ภายในกองบัญชาการ ๓๓๓ อัครธานี ได้การบัญชาการของพลโทไพฑูรย์ อิงคคานูวัฒน์
ขณะนี้ มีนายพลฝ่ายขวาของลาวเดินเล่นอยู่หลายคน หนึ่งในนั้น คือ นายพลภูมิ หน่อสวรรค์
ผู้ควรอยู่ที่สงขลามากกว่าอัครา....

....เงิน ๒๒ ล้านบาทที่สำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติให้ไทย เพื่อช่วยเหลือ
ผู้ลี้ภัยทุกสัญชาติ... กองบัญชาการทหารสูงสุดจะเป็นผู้โอนเงินนี้... จะใช้จ่ายได้ถึงเดือนธันวาคม

....รัฐมนตรีต่างประเทศ พลตรีชาติชาย ชุณหะวัณ จะเดินทางไปฮานอยเพื่อลงนามในข้อตกลง
ลงทางการระหว่างรัฐบาลไทยกับเวียตนามเหนือใน เรื่องการปฏิสนธิเพื่อปรับความสัมพันธ์ระหว่าง
ประเทศทั้งสองให้อยู่ในระคับปกติ... ไม่ใช่ไปทำการ เปิดความสัมพันธ์ทางการทูต....

....หนังสือกฤษฎีกาห้ามขาย...นายคำรวจิใหญ่ในกองเซ็นเซอร์และกองสันติบาลคนหนึ่ง อักลี -
อเมริกัน แล้วลงความเห็น " เป็นหนังสือของคอมมิวนิสต์สร้างเพื่อปลุกปั่นประชาชนให้ต่อต้านการ
ช่วยเหลือของอเมริกัน" หนังสือถูกเซ็นเซอร์ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ค่ายเหตุนวลที่เป็นทางการ
ว่า "ซัดค่อศีลธรรมและความสงบเรียบร้อยของประเทศ" แต่ผู้สันติกรรมที่เคยอ่านหนังสือและ
ได้ดูตอนเข้ามาฉายครั้งแรกสมัยรัฐบาลสฤษดิ์เชื่อว่าถูกห้ามเพราะ "ตอนจบของหนังสือ
แห่งสารขัณฑ์ ไม่สามารถคุมสถานการณ์ได้"...นายกาแห่งสารขัณฑ์แสดงโดย มรว.คึกคัก

....อดีตรัฐมนตรีกลาโหมและการคลังของราชอาณาจักรลาว... เจ้าสีสุก ๗ จำปาศักดิ์
เลื้อซาพารีสีขาว พร้อมชายชาวฝรั่งเศสและแขกผิวขาวอีกสองคน เดินเข้าไป
เย็นที่ คาเฟ่ อินเคีย เมื่อค่ำวันหนึ่งปลายเดือนที่แล้ว... โกวบค่ายด้านหิน...
นั้นของเขา...แหล่งข่าวคาคว่า เขาคงพักที่โฮเรียนคอลโฮเทล....

....แม้ังค์ ๑๐ ไบใหญ่ ทะลักออกใช้ได้แล้ว หลังจากที่ต้องกักไว้ตั้งแต่สมัย
ค่ายเสียงโจนตีหนัก..ท่าไม่มีแม่พิมพ์ใหม่พิมพ์ใช้เองได้แล้ว ยังคงไปจ้าง
อีก...โซ่ จะอธิบายได้อย่างไรว่า ที่เราพิมพ์เองมันหมุนเวียนไม่ทัน...
ทาน / ภูมิ ๓๓๓ / บก.สูงสุด ๒๒ ล้าน / ฮานอย / หนังสือกฤษฎีกา /

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์
 ๕๔ ๕
 ๕
 ๕
 ๕

วันอังคารที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๑๘

บรรณาธิการบริหาร

พันศักดิ์ วิญญูรัตน์

บรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา

ธัญญา ผลอนันต์

บรรณาธิการข่าวในประเทศ

พิภพ ธงไชย

บรรณาธิการข่าวต่างประเทศ

ดิถี ดิถีรัตน์

บรรณาธิการข่าวเศรษฐกิจ

รังสรรค์ ธนะพรพันธุ์

บรรณาธิการบทความ

สุชาติ สวัสดิ์ศรี

บรรณาธิการศิลป์

นิวัติ กองเพชร

การตน : กวน

ผู้สื่อข่าวในประเทศ

เนตตา เลิศล้ำอาไพ

ผู้สื่อข่าวพิเศษต่างประเทศ

Michel Barang, Paris

John Morrow, S.E. Asia

William Hollow, Washington D.C.

Kenji, Tokyo

Nguyen, Hanoi

Yves Renaud, Saigon

Lim, Kuala Lumpur

หน้ามัน 32

สัมภาษณ์ 28

ฟัน เบลู 54

จบประมาณ 6

นสรุวงศ์

๕ ต่อ ๔๒

๒๘, ๓๖๘๖

ร. ๒๑๕๑๐๘

ภาพ ๑ ๒

๕๑๖๖-๘

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์

ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๕ วันอังคารที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๑๘

จดหมาย

ชมก่อนแล้วจึงตี

- ๑ ข่าวกรอง
- ๓ จดหมาย ชมก่อนแล้วจึงตี/เรื่องของครูปริญญา/อยากอ่านนักรับใช้ได้จริงๆ/เอาใจช่วย
- ๖ จตุรัส ~~X~~ รัฐบาลจัดสรรงบประมาณ ๒๕๑๘ เพื่อใคร
- ๘ ข่าวบ้านเราในรอบสัปดาห์ ไทยการ์ด/ตัวหนัง-สลา กลาว-ไทย-เวียคนาม/แรงงาน/โครงการศูนย์นิสิตฯ ขาวนา
- ๘ เพื่อนว่า ผอมผอมทงนง/เสอกไปชอทลุ่มทำไม
- ๑๐ บ้านเรา ทางสามแพร่งของพรรคประชาธิปัตย์/จากวิฑูรถึง ประจวบ: อีสันมีข่าวในกรมตำรวจ/รถเมล์สายนั้นขอปรารถนา/บริการพิเศษ ราคาสามหมื่นบาทต่อหัว เลือกตั้ง กทม. ทชดเหมอนนายาเย็น/อ้อมน้อย: ใครอ้อมมาข้างหลัง
- ๒๒ ข่าวบ้านเขาในรอบสัปดาห์ เขมร/ลาว เกาหลีใต้/ยุโรป เวียดนาม/จีน/สปอ./เกาหลีเหนือ
- ๒๓ เพื่อนว่า ผมเป็นคนเดินเอง
- ๒๔ บ้านเขา ปอร์ตุเกส: เมอทหารเป็นชายขิงกว่าชาย เกือบ: ผู้กลับมาก่อเกิดใหม่/ชไต เมอเธอหมคนยยา ฉันทักขอลา
- ๒๘ สัมภาษณ์ สุนทร หงส์ลดารมย์ "เราเอาพวกแมวมาทำกินที่นั่น"
- ๓๑ มองไทย เสียงกลองปฎิวัดี ยังกงห่างไกล
- ๓๒ บทความพิเศษ นามันในอ่าวไทย: เรื่องจริงหรืออภินิยาย
- ๔๐ จารกรรม นามันกับการจารกรรม
- ๔๒ วิทยาศาสตร์การแพทย์ 'ภาวะทุพโภชนาการ' โรคของคนจน
- ๔๓ สิ่งแวดล้อม โรงงานไฟฟ้าปรมาณูหรือโรงงานผลิตกัมมันตภาพรังสี
- ๔๕ ธุรกิจ ไปรษณีย์ไทย เขาว่า "บริการวิเศษนัก"
- ๔๘ จดหมายจากญี่ปุ่น ระบบแพ็คค้ออก : ความอึดอืดของเด็กญี่ปุ่น
- ๕๐ ลมชายทุ่ง ชาวไร่ชาวนาจรรวมกันเข้า
- ๕๒ หนังสือ การเมืองของสัตว์
- ๕๔ เพลง เราเป็นแฟนโจน เบซ
- ๕๖ เส้นขนานจตุรัส สามก๊กฉบับวันเกิดเด็กหัวจุก

ดิฉันติดตามอ่าน 'จตุรัส' มาตั้งแต่แรก เห็นจะต้องชมก่อนแล้วตีกันทีหลัง ดิฉันว่าพวกคุณทำได้อย่าง 'สัมผัสความจริง' จริงๆ ตามที่อาจไว้

แต่ก็เป็นห่วงอยู่ว่าจะอยู่ไปได้ไม่นาน เพราะหนังสือบ้านเรามากจะเบ็นอยู่ในลักษณะนี้ กอทอดพอจะรับกันได้มักจะมีภัยตายจากไปด้วยเวลาอันรวดเร็ว แต่ทอมมเมมาเห็นขายได้ขายดี

ถ้าหรับดิฉันก็คงไม่ต้องมีใครมามอมเมมา เพราะอายุอานามก็มากแล้ว ทนก็เห็นจะเป็นการตีกันบ้างฉบับแรกๆ เนื้อหาออกจะหนักเกินไป มาฉบับหลังนี้ดิฉันว่าดีขึ้นมาก เพราะมีเรื่องเบาๆ ในครึ่งหลังของเล่มมาช่วยผ่อนกลาย เรื่องบางเรื่องก็คุณเขียน ถ้าคนอ่านไม่มพนมมาก่อนก็แทบจะไม่รู้เรื่องเลย อย่างเช่นเรื่อง 'ชาวนาเขาหายไปกับเสียงบัน'

สำหรับตัวดิฉันเองคิดว่า 'จตุรัส' ควรจะพยายามทำเรื่องอย่าให้หนักหรือเป็นวิชาการจนเกินไปนัก แล้วออกอย่างกค่อ น่าจะพยายามเผยแพร่ งานของพวกคุณ เข้าไปในหมู่นิสิตนักศึกษา ดิฉันเชื่อว่าพวกคุณเขาพร้อมที่จะรับ หากแต่ว่าบ้านเรามากจะหาหนังสือที่ด้อกันนี้ไม่ค่อยจะได้

ดิฉันก็มักคนทพอจะแนะนำได้อยู่มากพอสมควร แต่ก็กงบอกได้แต่เพียงว่าลองไปชอมาอ่าน เพราะถ้าไปบอกว่ 'ดี' เสียแล้ว ดิฉันกลัวว่เขาจะหาว่าดิฉันกรอบงำเขา

สมสวาท ไชยสิทธิ์
ตีแยกบ้านแขก กรุงเทพมหานคร
จตุรัส ๓

เรื่องครูปริญญา

คุณคงจะจำกันได้ถึงการประท้วงของนักเรียนฝึกหัดครู ในการที่จะให้วิทยาลัยครูเปิดการสอนถึงระดับปริญญา ซึ่งกระทรวงศึกษาในสมัยของอาจารย์สัญญา ธรรมศักดิ์ ก็ได้ใช้วิธีแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ด้วยการรับปากกับบรรดานักศึกษาครูที่ประท้วงว่า จะเปิดให้มีการสอนถึงระดับปริญญาในมหาวิทยาลัยครูได้แล้วในที่สุด พบ. ในเรื่องนักผานสถานะฯ ชุดพระราชทานออกมา

หลังจากที่นักศึกษาครูต้องออกโรงเรียน โดยที่ฝ่ายกรมการฝึกหัดครูนั้นเคย ในขณะที่เดียวกันกับที่ผู้ไม่เห็นด้วยกับการเปิดให้สอนถึงระดับปริญญาในวิทยาลัยครู โดยพดว่า กรมการฝึกหัดครูทำเรื่องนั้นขึ้นเพียงเพราะเหตุผลของการเสียหน้า หลังจากที่ต้องสูญเสีย วศ. ทั้งเจ็ดแห่งให้แก่ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐไป

แล้วเรื่องนั้นก็จบหายไป โดยที่นักเรียนรุ่นแรกไม่รู้ว่าตนจะได้วุฒิอะไร จนกระทั่งเมื่อไม่กี่วันมานี้ ก็ได้มีการนัดหยุดเรียนชุมนุมกันทั่วว. บ้านสมเด็จฯ เพื่อต้องการทราบเหตุผลกลับหน้าเถวกับเรื่องน เพราะเหลือเวลาอีกไม่มากนักรุ่นแรกก็จะจบแล้ว นักศึกษาเพียงแต่รู้ว่าตนจะได้รับเงินเดือนเท่าปริญญาตรีจากทาง กพ. แต่ไม่รู้ว่าตนจะได้รับกรชนานนามว่าอะไร

ในที่สุดก็ได้ทราบว่าจะได้วุฒิกบ. โดยที่มีการเถียงงอนจากกระทรวงศึกษาว่า จะไม่มีการพระราชทานปริญญาจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เรื่องของเรื่องก็เลยยังคงเป็นปัญหาคาราคาซังกันอยู่

เรื่องนี้ผู้ที่น่าจะได้รับคำหามากที่สุดก็คือ 'กรมการฝึกหัดครู' เพราะกรมการฝึกหัดครูเองก็เคย จตุรัส ๔

แถลงยอมรับทางหน้าหนังสือพิมพ์ว่า ครูที่ผลิตออกมามีจำนวนมากเกินความต้องการและเกินกว่าตำแหน่งที่ทางราชการจะรับได้

แต่ในเมื่อได้ดำเนินงานมาถึงขั้นนี้แล้ว ทำไมกรมการฝึกหัดครูจึงไม่ได้กระตือรือร้น ในการดำเนินการให้เรื่องคล่องออกมาโดยเร็ว ทั้งที่เป็นหน้าที่ของกรมฯ โดยตรง

นิตานักศึกษาไม่ฮือฮาขึ้นมาเรื่องก็ยังคงงยบอยู่ กระทรวงศึกษาก็ยังคงนั่งทำงานเหมือนเด็กเล่นขายของอยู่ต่อไป

กานเก่าในกรมการฝึกหัดครู

อยากอ่านน้ครับ

'จตุรัส' อะไรๆ ก็ดีหมด เสียอย่างเดียวที่แปดริ้วไม่มีขาย ผมต้องถ่อส่งขารมาซื้อถึงกรุงเทพฯ ทุกสัปดาห์

คุณคงสงสัยว่าทำไมผมถึงขยันอย่างนี้ ก็อยากอ่านน้ครับ ทำใจได้แต่ถ้าจะต้องเขากกรุงเทพฯ เพื่อซื้อ 'จตุรัส' อีกต่อไปทุกครั้ง เห็นจะไม่ไหวเหมือนกัน

อย่าบอกให้ผมสมัครเป็นสมาชิก 'จตุรัส' นะครับ ผมไม่เชื่อในบริการของกรมไปรษณีย์แห่งประเทศไทย นามประเทืองว่าเมืองทองน ขกยจเขียนจดหมายมาทางเข้าทวงเขิน

และอีกอย่างหนึ่ง ไม่แน่ใจว่า 'จตุรัส' จะอยู่รอดเป็นผู้เป็นคนที่เขาจนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ เสียขายเงินถ้าสมาชิกจะสูญเสีย (เพราะไม่ได้อ่าน-ไม่ใช่ว่าคุณจะ 'อม')

นี่ไม่ได้แกล้งแข่งคุณนะครับ อย่าคิดบ้าๆ เดียวจะเป็นบาปกรรมติดตัวผม

ถ้าคุณไม่ถ่า วันหลังผมจะเขียนมาอีก

ส. แปดริ้ว

ตอบ ทางคณะผู้จัดทำกำลังจะขยายตลาด 'จตุรัส' ออกไปต่างจังหวัดให้เร็วที่สุด แต่ขอรับรองว่าเราจะอยู่สู้กันไปอีกนาน เงินค่าสมาชิกขาดเหลืออย่างไร เราจะบอกไปและคืนให้ รับรองไม่สูญแน่ครับ นก.

ใช้ได้จริง ๆ

ขอชมเชยกับ 'จตุรัส' ทั้ง ๓ เล่มที่ผ่านมา พวกคุณทำออกมาได้ดีมาก ไม่ใช่เพราะติดตามผลงานของพวกคุณมาก่อนหน้านั้น หากแต่ 'จตุรัส' ของพวกคุณ 'ใช้ได้' จริง ๆ

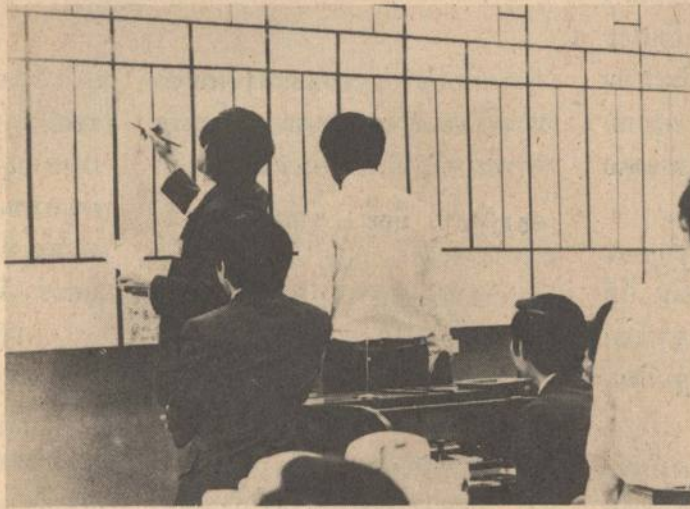
ประโยชน์ เจริญสุข
อ. ไทรโยค กาญจนบุรี

เอาใจช่วย

ขอเอาใจช่วย 'จตุรัส' ฉบับ 'กินชพ' ที่คุณปลุกปั้นขึ้นมา และขอส่งเรื่องมาลงหนังสือเรื่อง ถ้ามีอะไรที่คิดว่าผมพอจะทำได้ ก็บอกให้ผมรู้ ยินดีเสมอ ขอให้ 'จตุรัส' จงกินชพ และมีชีวิตอยู่นาน ๆ (กว่าเก่า)

สัตยาพร
กรุงเทพฯ

น้ำซึมบ่อทราย หรือน้ำขึ้น ที่ตกได้เรื่อยๆ

เราไม่มีญาณวิเศษ แต่เราเชื่อมั่นว่าเศรษฐกิจของไทย
กำลังเติบโตใหญ่ คนไทยสี่สิบล้านและแผ่นดินไทยอันอุดมสมบูรณ์เป็น
หลักประกัน

คาเช่ทรัสต์ ขอสนับสนุนตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ศูนย์รวมแห่งการซื้อขายหลักทรัพย์

เส้นโลหิตของระบบเศรษฐกิจยุคใหม่

เรามีผู้เชี่ยวชาญคอยให้คำแนะนำ เพื่ออนาคตและความ
มั่นคงของท่าน แล้วแต่ท่านจะเลือกลงทุนแบบไหน น้ำซึมบ่อทราย
หรือน้ำขึ้นที่ตกได้เรื่อยๆ

บริษัท คาเช่ทรัสต์ จำกัด

อาคารคาเช่ทรัสต์ 1016 ถนนพระราม 4 กรุงเทพฯ โทรศัพท์ 513191-200

'เพิ่มพูนกำไรที่มั่นคง'

รัฐบาลจัดสรรงบประมาณปี ๒๕๑๕ เพื่อใคร

ในที่สุด ประวัติศาสตร์ก็ต้องจารึกไว้ว่า รัฐบาลก็กฤษฎ-ภิบาลสามารถนำเอาของกลุ่มสหพรรค ผ่านกรมทางการเมืองรอดไปได้อีกครั้งหนึ่ง เมื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการของร่างพระราชบัญญัติงบประมาณปี ๒๕๑๕ เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม สกน ด้วยคะแนนเสียง ๑๔๑ เสียงต่อ ๑๑๔ เสียง

แม้ว่ารัฐบาลจะได้รับชัยชนะทางการเมืองครั้งสำคัญในครั้งนั้น แต่เราก็คงต้องตามปัญหาพื้นฐานอีกครั้งหนึ่งว่า รัฐบาลจัดสรรงบประมาณปี ๒๕๑๕ เพื่อใคร

โดยพื้นฐานแล้ว งบประมาณปี ๒๕๑๕ ที่รัฐบาลเสนอต่อรัฐสภาในครั้งนั้น ยังคงมีโครงสร้างไม่แตกต่างจากงบประมาณแผ่นดินในปีก่อนๆ

ในด้านรายรับของรัฐบาล ยังไม่มีการเปลี่ยนแปลง โครงสร้างภาษีอากรอย่างสำคัญ

ส่วนทางด้านรายจ่ายนั้นแล้ว สิ่งที่แตกต่างกันกับปีก่อนๆก็คือ ขอดรายจ่ายในการจัดสรรบริการสาธารณสุขให้เปล่า มีมากขึ้น จนเป็นเหตุให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังถือเป็นข้ออ้างว่า งบประมาณปี ๒๕๑๕ เป็นงบที่มุ่งแก้ปัญหาความยากจนในสังคมไทย และนายกรัฐมนตรีแห่งพรรค 'เราทำได้' ถึงกับกล่าวอ้างว่า นี่เป็น 'งบประมาณประชาชน' ข้ออ้างดังกล่าวนี้มีมูลแห่งความจริงเพียงใด

เมื่อพิจารณาจากเอกสารงบประมาณปี ๒๕๑๕ งบประมาณรายจ่ายราชการที่สำคัญ ซึ่งเป็นนโยบายหลักของรัฐบาล มีอยู่ ๓ รายการ คือ

- งบเงินอุดหนุนสภาตำบล ๓,๕๐๐ ล้านบาท
- งบงานเดินรถรับส่งนักเรียน นิสิตนักศึกษา และประชาชนที่ยากจน ๕๐๘ ล้านบาท
- งบการวัดสรรบริการสาธารณสุขชนิดให้เปล่า ๕๖๗ ล้านบาท

เฉพาะรายการทั้งสามนี้มียอดรายจ่ายสูงถึง ๔,๕๗๕ ล้านบาท ถ้าตามทศวรรแก่การหาคำตอบก็คือ การใช้จ่ายเงินจำนวนดังกล่าวเพื่อวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้นั้น เป็นการใช้จ่ายที่คุ้มเพื่อยหรือไม่

เราไม่อาจปฏิเสธได้ว่า ปัญหาพื้นฐานที่สำคัญที่สุดของเมืองไทยในขณะนี้ คือปัญหาความยากจน และปัญหาความแตกต่างในฐานะทางเศรษฐกิจระหว่างปวงชน

แต่เป็นที่น่าเสียใจที่จะต้องกล่าวว่ามาตรการทางนโยบายของรัฐบาลตามที่ปรากฏในงบประมาณแผ่นดินดังกล่าวนี้ หาได้แก้ปัญหาพื้นฐานของสังคมแต่ประการใดไม่

ในขณะที่ประชากรส่วนใหญ่ของประเทศซึ่งเป็นชาวไร่ชาวนา มีปัญหาเกี่ยวกับการถือครองที่ดินและปัญหาหนี้สินอย่างสำคัญ รัฐบาลก็หาได้มุ่งแก้ปัญหาพื้นฐานดังกล่าวนี้แต่อย่างใด

การขาดการวางแผนและการทำงานซ้อนกันของหน่วยราชการต่างๆ ทำให้การใช้จ่ายเงินทุกบาททุกสตางค์ของประชาชน มิได้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนั้นความไร้เสถียรภาพของรัฐบาลเอง ก็มีส่วนทำให้รัฐบาลต้องผลาญเงินของชาติมากขึ้น

รัฐบาลในระบอบประชาธิปไตยย่อมมีจุดมุ่งหมายในการใช้จ่ายเงินเพื่อให้ตนได้รับคะแนนเสียงเลือกตั้งในการเลือกตั้งครั้งต่อไปให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ และรัฐบาลชุดปัจจุบันได้ยึดถือหลักการข้อนี้มาโดยตลอด

ในขณะที่ยังมีท้องถื่น และภูมิภาคอีกเป็นอันมาก ที่ขาดแคลนบริการสาธารณสุข รัฐบาลกลับใช้จ่ายเงินถึง ๕๖๗ ล้านบาท เพื่อการรักษาพยาบาลฟรี ซึ่งส่วนใหญ่เป็นประโยชน์แก่ประชาชนในภาคตัวเมือง

และในขณะที่ยังมีประชาชนอีกเป็นจำนวนมาก ที่มียาได้ไม่พอเพียงแก่การประทังชีวิต รัฐบาลกลับให้จ่ายเงินจำนวนถึง ๕๐๘ ล้านบาท เพื่อจัดสรรบริการรถเมล์ฟรี แก่ประชาชนในภาคตัวเมือง

แผนการใช้จ่ายของรัฐบาลในปีงบประมาณ ๒๕๑๕ ช่วยแก้ปัญหาความยากจนได้เพียงใด

การจัดสรรบริการสาธารณะชนิดให้เปล่า จะช่วยให้การกระจายรายได้ ประชาชาติเป็นธรรมมากขึ้น ก็ต่อเมื่อมีการปรับปรุงโครงสร้างอาคารให้มีความก้าวหน้าอัตราภาษีมากขึ้นควบคู่กันไป

แต่ถ้าหากรัฐบาลเก็บภาษีจากคนจน เพื่อนำมาใช้จ่ายเพื่อคนจน ความไม่เป็นธรรมในการกระจายรายได้ ประชาชาติก็จะยังคงมีอยู่ต่อไป

การเก็บภาษีจากคนรวย เพื่อนำมาใช้จ่ายเพื่อคนจนเท่านั้น ที่จะช่วยให้การจัดบริการสาธารณะชนิดให้เปล่า มีส่วนช่วยให้เกิดความเป็นธรรมในการกระจายรายได้ ประชาชาติ

แต่เมื่อพิจารณาจากปีงบประมาณรายรับของปีงบประมาณ ๒๕๑๕ ไม่ปรากฏว่า รัฐบาลได้พยายามปรับ

ปรุงโครงสร้างภาษีอากรแต่ประการใด ภาระภาษีอากรที่รัฐบาลเรียกเก็บยังคงตกหนักแก่ประชาชนที่ยากจนต่อไป

ขณะเดียวกัน บริการสาธารณะชนิดให้เปล่าที่รัฐบาลกำหนดจะจัดสรรนั้น ส่วนใหญ่เป็นประโยชน์แก่ประชาชนในภาคตัวเมือง

ดังจะเห็นได้ว่า งบรายจ่ายการรักษาพยาบาลสำหรับประชาชนที่มีรายได้น้อย โดยไม่คิดค่ารักษาจำนวน ๕๖๗ ล้านบาทนั้น เป็นงบเงินอุดหนุนคลินิกเอกชนถึง ๒๕๐ ล้านบาท ซึ่งจะเป็นประโยชน์สำหรับประชาชนที่มีรายได้น้อยกว่าเดือนละ ๑,๐๐๐ บาท ที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร นครนนทบุรี และสมุทรปราการ

ดังนั้น เราขอคัดค้านได้ว่า ในขณะที่รัฐบาลแสดงเจตนารมณ์ที่จะแก้ปัญหาความยากจน แต่มาตรการที่เลือกใช้จะมีผลให้ความแตกต่างระหว่างเมืองกับชนบทมีมากขึ้น

แม้ว่ารัฐบาลก็กฤษฎี - ทวิซ - ประมาณจะได้รับชัยชนะ ทางการเมืองในครั้งนั้น แต่การมีอำนาจทางการเมืองยาวนานขึ้น หาได้หมายความว่า รัฐบาลมีเสถียรภาพอันมั่นคง

แม้ในขณะที่พรรคฝ่ายค้านจะยังไม่เข้มแข็งพอที่จะ 'โค่น' รัฐบาลได้ แต่ความขัดแย้งในด้านผลประโยชน์

ทางการเมืองและผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจของกลุ่มสหพรรคเอง จะเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งที่บั่นทอนเสถียรภาพของรัฐบาลเอง

เราไม่อาจปฏิเสธได้ว่า การที่รัฐบาลสหพรรคอยู่รอดได้มาจนถึงวันนี้ เกิดจากความสามารถของนายกรัฐมนตรีเป็นสำคัญ แต่การประนีประนอมผลประโยชน์ทางการเมืองและผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจเพื่อความอยู่รอดของตน โดยที่ประชาชนส่วนใหญ่เป็นผู้เสียประโยชน์ ดังที่เบเนมาและดังที่เบเนอียน จักนำมาซึ่งหายนะภัยในภายหลั่ง

เพราะไม่เคยปรากฏว่า รัฐบาลหนึ่งแต่ดำเนินการเพื่อให้ตนสามารถดำรงรักษาไว้ซึ่งอำนาจทางการเมือง โดยที่ไม่สามารถตอบสนองความต้องการและแก้ปัญหาพื้นฐานของประชาชน จะสามารถครองอำนาจได้ยาวนานเท่านั้น

และในที่สุดแล้ว เสถียรภาพของรัฐบาลย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถและความจริงใจในการแก้ปัญหาพื้นฐานของสังคมไทย

ข่าวบ้านเราในรอบสัปดาห์

ชานา ๒๖ ก.ย. ๒๕๓๖

นายอินตา ศรีบุญเรืองรองประธานสหพันธ์ชาวนาชาวไร่แห่งประเทศไทย ถูกคนร้ายสองคนขังรถมอเตอร์ไซด์บุกเข้ายิงตายคาที่ ณ บ้านพัก บ้านบาง ตำบลบาง อำเภอสาร์ภักดิ์ จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อเวลา ๕.๐๐ น. ของวันที่ ๓๐ กรกฎาคม สกน

การตายของนายอินตา นับเป็นเหยื่อรายที่ ๑๑ ในจำนวนผู้นำชาวนาที่ถูกลอบฆ่าทั้งหมด และเป็นผู้นำชาวนาของภาคเหนือรายที่ ๗ ที่ถูกฆาตายนับตั้งแต่เดือนเมษายนเป็นต้นมา การตายของนายอินตาครั้งนี้ เกิดขึ้นภายหลังจากที่ประชุมกรรมการสหพันธ์ชาวนาชาวไร่ภาคเหนือลงมติในการประชุมเกี่ยวกับเรื่องว่า "เลือดจะต้องล้างด้วยเลือด" (จตุรศีลฉบับที่ ๔) ซึ่งเป็นการตายภายหลังจากที่นายอินตาได้กล่าวคำพูดในนามของประธานสหพันธ์ชาวนาชาวไร่ภาคเหนือว่า "จะยื่นหยัดต่อสู้อีกคนอย่างไรก็ไม่ถอย"

นายอินตา ศรีบุญเรือง

ศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย ได้มีการเคลื่อนไหวเกี่ยวกับเรื่องนี้ โดยกำหนดให้มีการชุมนุมเพื่อแสดงประชามติของประชาชนที่ท้องสนามหลวง ในเวลา ๑๖.๐๐ น. วันที่ ๑ สิงหาคมนี้

จตุรศีล ๔

ตั๋วหนังแบบใหม่ที่คนดูมีสิทธิถูกรางวัล

ตัวอย่างบัตรชมภาพยนตร์ใหม่

ไทยการ์ด

หลังจากที่ชุมนุมอย่างสงบที่สนามหลวงมาเป็นเวลาเกือบสองเดือน โดยที่ขอเรียกร้องต่างๆ ไม่ได้มีการพิจารณาอย่างจริงจังจึ่งพอบรรดาไทยการ์ดจึงโยนคำขาดต่อทาง บก. สน. ให้ตอบข้อเรียกร้องภายในเที่ยงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม เมื่อไม่มีคำตอบจากฝ่าย บก. สน. ไทยการ์ดพร้อมด้วยครอบครัวจำนวนประมาณ ๕,๐๐๐ คน จึงยกขบวนไปยึดอนุสาวรีย์ประชาธิปไตย และถนนราชดำเนินตั้งแต่สี่แยกคอกวัวถึงอนุสาวรีย์

ตกบ่าย นายปรีดา พัฒนถาบุตรเรียกฝ่ายไทยการ์ดเข้าเจรจา สามารถตกลงกันได้ ๒ ข้อ เกี่ยวกับอัตราการจ่ายเงินชดเชยตามกฎหมายแรงงาน และเงินสะสมพร้อมดอกเบี่ย แต่ยังคงติดอยู่ที่ข้อ ๒ ข้อที่ยังไม่สามารถตกลงกันได้คือ ค่าแรงระหว่างหยุดงาน ซึ่งทาง บก. สน. จะจ่ายให้ ๗๕% ของเงินเดือน แต่ไทยการ์ดต้องการ ๘๐% และเงินสวัสดิการที่ฝ่าย บก. สน. บอกว่าไทยการ์ดได้รับอยู่แล้ว และให้หาหลักฐานไปขอรับส่วนที่ยังไม่ได้ แต่ฝ่ายไทยการ์ดบอกว่ายังไม่เคยได้รับ

ตั๋วหนัง-สลาก

กรมสรรพากรหาวิธีป้องกันการเล็งอากรของโรงหนังต่างๆ ด้วยการออกแบบตั๋วหนังใหม่ให้ผู้ดูมีสิทธิถูกรางวัลทุกเดือน

ตั๋วหนังแบบใหม่นี้ จะเริ่มใช้ตั้งแต่เดือนสิงหาคม ผู้ดูหนังทุกชั้นของโรงหนังชั้นหนึ่งและชั้นสองส่วนมากจะใช้ระบบตั๋วแบบใหม่นี้ ได้เก็บหางตั๋วไว้ตรวจหมายเลขกับรางวัลที่หนังของสลากกินแบ่งงวดวันที่ ๓๐ ของทุกเดือน หากมีเลขข้างท้าย ๔ ตัวตรงกัน ก็ไปรับเงินรางวัลจากกรมสรรพากรได้รายละ ๕๐๐ บาท

ฝ่ายกองสลากกินแบ่ง ที่ได้ปรับอนุมัติจากกระทรวงการคลังให้เพิ่มปริมาณสลากจาก ๖ ล้านฉบับต่องวด เป็น ๗ ล้านฉบับต่องวด ตั้งแต่วันที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๕๓๕ นั้น ได้รับเสียงตำหนิจาก สส. หลายพรรค เช่น พอ. สมคิด ศรีสังคม นายเสวตร เปี่ยมพงษ์สานต์ นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ ฯลฯ ว่ารัฐไม่ควรใช้วิธีหา

เงินด้วยการเพิ่มสลากกินแบ่ง เพราะเป็นการมอมเมาประชาชน และเงินประชาชนต่างจังหวัดจะถูกดูดเข้ากรุงเทพฯ ๑หมด □

ลาว-ไทย-เวียดนาม

นายพลทองฤทธิ์ โจงเบ็งบุญ อดีตแม่ทัพกองทัพภาคที่ ๕ ของลาว ซึ่งกำลังลี้ภัยอยู่ที่จังหวัดหนองคาย ให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งเมื่ออาทิตย์ที่แล้ว ว่านายพลลาวลี้ภัย อยู่ในหนองคาย ๓ คน ออกร ๓ คน และทุบกินอาหาร ๒ สำหรับนายพลที่ทุบกินอาหารสองคน จะข้ามไปมาระหว่างมุกดาหารกับสุวรรณเขต เพื่อเคลื่อนย้ายกำลัง ๔ กองพันที่ยังอยู่ที่สุวรรณเขต

หนังสือพิมพ์ฉบับนั้นอ้างว่าบ้านพักนายพลทองฤทธิ์พักอยู่นั้นเป็นบ้านของพ่อค้าไม้ใหญ่หนองคายตระกูล 'ชนะนิกร' ก็ได้รับการอุปถัมภ์จากนายธนาคารใหญ่ในจังหวัด และบ้านของผู้นำลาวขวาเหล่านี้ จะมีนายทหารและพลเรือนเขาออกเยี่ยมเยียนวันหนึ่งๆ จำนวนในหลายสิบคน

พอ. ประกอบ ประชวร โภคราชมช. มหาดไทย พุดเมื่อวันที่ ๓๐ กค. ว่า ไทยจะพยายามจัดส่งนายพลฝ่ายขวาของลาวออกจากประเทศไทยให้หมด แต่ยังไม่กำหนดเวลาแน่นอนไม่ได้ และทางสหประชาชาติได้แจ้งมายังไทยว่า จะให้เงินช่วยเหลือผู้ลี้ภัยในไทย ๖๒ ล้านดอลลาร์

ที่สนามบินอุดรธานี ในกองบก. ๓๓๓ ยังมีเครื่องบินแบบ ที. ๒๔ ของกองทัพอากาศลาวจอดอยู่ ๑ ฝูงบิน ๑๔ เครื่อง และยังมีเครื่องบินลำเลียงแบบซี ๑๓๐ ซึ่งแหล่งข่าวแจ้งว่า ฝ่ายทหารสหรัฐกำลังเตรียมจะพันส์ทับเครื่องบินเหล่านี้แล้วโอนให้ฝ่ายทหารไทย ก่อนหน้านั้น ทังพลตรีประมาณอดิเรกสาร และพลตรีชาติ

ชาย ชุมหะวัน ต่างบอกว่าไม่มีเครื่องบินของกองทัพอากาศลาวอยู่ในไทย และปฏิเสธคำขอเครื่องบินเหล่านี้คนจากรัฐบาลลาวปัจจุบัน

ฝ่ายกระทรวงการต่างประเทศเวียดนามเหนือ ได้ส่งหนังสือถึงกระทรวงการต่างประเทศไทย ขอเครื่องบินรบที่เหลือ ๑๔ เครื่อง และเรือชนิดต่างๆอีก ๓๕ ลำของเวียดนามใต้ที่ถูกนำเข้าไทยระหว่างสงครามเวียดนามกับ พล.ต. ชาติชายกล่าวถึงกรณีว่า เวียดนามใต้จะต้องเจรจากับสหรัฐ ๑เอง □

แรงงาน

นายนิคม จันทวิฑูร อธิบดีกรมแรงงาน ในเปิดเผยว่าตนจะพินหนาท้อรับติกรมแรงงานสนเดือนกันยายน ก่อนออกจากตำแหน่ง เขาจะเร่งเร่งการจัดตั้งศาลแรงงาน

ขณะเดียวกัน ทางกลุ่มสหภาพแรงงานต่างๆ กำลังเคลื่อนไหวเพื่อขอขณค่าแรงขั้นต่ำเป็น ๓๐ บาท ต่อเจ้าหน้าที่ระดับสูงเปิดเผยแก่ "จตุรัส" ว่า คณะกรรมการพิจารณาค่าแรงงาน ของกรมแรงงานยังไม่ได้ลงมติในเรื่องนี้แต่อย่างใด □

โครงการศูนย์นิสิตฯ

นายธีรชัย มฤคพิทักษ์ รองเลขาธิการศูนย์นิสิตฯ ฝ่ายการเมือง เปิดเผยโครงการระยะเร่งด่วนของศูนย์ฯ ในขณะนี้ คือ การจัดประชุมองค์การนักศึกษาไทย-ลาว ส่วนโครงการระยะต่อไป จะมีการจัดสัมมนาผู้แทนองค์การสตรี เอง ในปีสตรีสากล จัดประชุมผู้นำนักศึกษาระหว่างไทยกับอินโดนีเซีย จัดประชุมผู้นำนักศึกษาในประเทศโลกที่สาม และตั้งโครงการติดตามการดำเนินการถอนฐานทัพสหรัฐฯ จากไทยภายในเดือนมีนาคม ๒๕๑๕ □

เมื่อว่า "เสือกไปชอทลุมทำไม"

นางอนงค์ เกษมสุข ชาวบ้านหมู่บ้านเวสาลีได้ไปร้องเรียนที่อำเภอเนื่องจากได้รับความเดือดร้อนจากการวางท่อระบายน้ำของเพื่อนบ้าน แต่กลับได้รับคำตอบจากปลัดสาขาภิบาลว่า "เสือกไปชอทลุมทำไม"

นางอนงค์จึงมาร้องเรียนกับพี่สาวหญิงชื่อพิมพ์ และเล่าว่าหมู่บ้านซึ่งนางอาศัยอยู่ในขณะนั้น เจ้าของบ้านหลายหลังได้วางท่อระบายน้ำในระดับต่างๆกัน ทำให้ไม่มีทางระบายน้ำออกเมื่อฝนตกลงมา น้ำไหลไปท่วมบ้านนางอนงค์ เป็นเหตุให้น้ำในบ่อใช้การไม่ได้ นางอนงค์ได้รับความเดือดร้อนมาก

เมื่อเป็นเช่นนั้นนางอนงค์จึงได้ไปแจ้งต่อนายธัญ คันธราชฎีกำนันต์ตำบลช่างเผือก นายธัญแนะนำให้ไปร้องทุกข์ที่อำเภอ เมื่อนางไปอำเภอเพื่อขอให้จัดส่งเจ้าหน้าที่ไปดูและหาทางแก้ไข ก็ได้รับคำตอบจากนายนิกร ทรัพย์มณี ปลัดสาขาภิบาลดังกล่าวแล้วข้างต้น

นางอนงค์จึงไปพบนายปลกรณ์ ประพัฒน์ นายอำเภอเชียงใหม่แจ้งให้ทราบถึงพฤติการณ์ของนายนิกร เนื่องจากนางรู้สึกไม่พอใจคำพูดของปลัดสาขาภิบาล นางกล่าวว่าหากนางเป็นคนร่ำรวย นางคงไม่ยอมนั้น หรือไม่นางก็อาจจะจ้างรถขนดินมาถมที่ให้สูง โดยไม่ต้องมาร้องเรียนกับอำเภอ

หลังจากนั้นทางอำเภอได้ส่งคนงานไปขุดถนนเพื่อระบายน้ำออก

ไทยนิวส์
เชียงใหม่ ๒๕ ก.ค. ๒๕๑๔

ทางสามแพร่งของพรรคประชาธิปัตย์

‘ผมขอผมทงนน’

พจ. ชูศักดิ์ ทาระลำ สส. จังหวัดนครราชสีมา รองหัวหน้าพรรคฟื้นฟูชาติไทย ให้สัมภาษณ์ในโอกาสเสียงสังสรรค์บรรณาธิการหนังสือพิมพ์ฉบับต่างๆ ที่โลกทัศน์ กิตติาคาร อุดรธานีเมื่อเร็วๆ นี้ว่า รู้สึกดีใจมากที่สามารถปิดอภิปรายในวันแถลงนโยบายของรัฐบาลสหพรรค ทำให้การจัดตั้งรัฐบาลชุดนี้สำเร็จไปด้วยดี

พจ. ชูศักดิ์ กล่าวต่อไปว่า ถ้าไม่ขอปิดอภิปรายในตอนนั้นคิดว่า สส. คงตักกันแน่ เนื่องจากเถียงกันมานานและ สส. ส่วนใหญ่ก็อยู่ในสภาพเมามาย โดยเฉพาะ รอ. เต็มศักดิ์ ช่างหล่อ สมาชิกพรรคฟื้นฟูชาติไทย นอกจากนี้ พจ. ชูศักดิ์ เบ็ดเผยว่า สส. ภาคอีสานทั้ง ๕๑ คน ได้ร่วมกันก่อตั้งชมรมสส.ภาคอีสานขึ้น และได้ของบประมาณ ๕๓๐ ล้านบาทมาพัฒนาแหล่งน้ำ ซึ่งได้รับอนุมัติแล้ว

โคราช รายวัน
โดยชาวโคราช เพื่อชาวโคราช

นครราชสีมา ๒๑-๒๒ ก.ค. ๒๕๑๘

‘เกิดความขัดแย้งในพรรคประชาธิปัตย์’

นนเป็นพาดหัวข่าวหนังสือพิมพ์รายวันบางฉบับในรอบสองอาทิตย์ที่ผ่านมา จนเป็นเหตุให้พรรคประชาธิปัตย์ต้องออกประกาศห้ามสมาชิกให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ นอกจากบุคคลที่พรรคกำหนดตัวไว้ ทั้งนี้เพื่อมิให้สมาชิกให้สัมภาษณ์ขัดกันเอง

การพาดหัวข่าวทำนองนี้ มิใช่เป็นเรื่องน่าประหลาดใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเวลาใกล้การเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ซึ่งกำหนดใหม่ขึ้นในวันที่ ๑๐ สิงหาคม สกน เพราะแท้ที่จริงนั้น ความขัดแย้งภายในพรรคการเมืองเป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติ และนับตั้งแต่เมืองไทยก้าวเข้าสู่ยุคใหม่ของประชาธิปไตย ความขัดแย้งในพรรคการเมืองต่างๆ ก็ปรากฏให้เห็นอยู่เสมอๆ

นับแต่กรณีนายเปรม มาลากุล ณ อยุธยา สมาชิกพรรคสังคมนิยมฯ เสนอขอ ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช เป็นนายกรัฐมนตรีในสภาผู้แทนราษฎร จนเป็นเหตุให้พรรคสังคมนิยม ‘ซบ’ นายเปรมออกจากพรรค

กรณีนายประสิทธิ์ ณรงค์เดช ออกจากตำแหน่งกรรมการพรรคพลังใหม่ และต่อมาเข้ารับตำแหน่งผู้ว่าการเคหะแห่งชาติเมื่อเร็วๆ นี้

ตลอดจนกรณี ส.ส. กลุ่มนายสุจินต์ เชาวน์วิศิษฐ์ แยกตัวออกจากสหพรรค (ดู *อุตุรัส* ฉบับวันที่ ๕ ส.ค. ๒๕๑๘)

กรณีเหล่านี้ล้วนสะท้อนให้เห็นความขัดแย้งในพรรคการเมืองต่างๆ ทั้งสิ้น

เสถียร : กำลังแก้ปัญหาระหว่างวัย

ถ้ามองจากสายตาของประชาชนที่ติดตามความเคลื่อนไหวของรัฐสภา ดูเหมือนว่า พรรคประชาธิปัตย์เป็นพรรคที่มีความสมัครสมานสามัคคีกันดี เพราะหากพิจารณาจากบทบาททางการเมืองในรัฐสภาของพรรคคนในรอบสี่เดือนเศษที่ผ่านมา การลงคะแนนเสียงของสมาชิกพรรคในญัตติต่างๆ มักจะเป็นไปอย่างเป็นกลุ่มเป็นก้อน ตรีภจนกระทั่ง มรว. เสถียร ปราโมช ให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์เมื่อไม่นานมานี้ว่า มีสมาชิกประเภท ‘ไดโนเสาร์’ ในพรรคประชาธิปัตย์ ๓ ญัตติแห่งความขัดแย้งจึงเริ่มปรากฏสู่สาธารณชน

ในสัปดาห์ที่ผ่านมาเอง หนังสือพิมพ์ *เดอะเนชั่น* ได้ตีพิมพ์ข่าวว่า พรรคประชาธิปัตย์ดำริที่จะให้ใหม่ตำแหน่งรองหัวหน้าพรรค ๓ ตำแหน่ง โดยเชอเชิญบุคคลภายนอกมาดำรงตำแหน่ง ๒ คน และเลือกจากบุคคลภายในพรรคอีกหนึ่งคน ตาม

ข่าวที่ปรากฏ

บุคคลภายนอกที่พรรคประชาธิปัตย์คิดจะเชื่อเชื่อยมาเป็นรองหัวหน้าพรรค ได้แก่ นายประกอบ หุตะสิงห์ และนายป๋วย อึ๊งภากรณ์

จากการสืบทราบของ *จตุรัส* ความดำริของพรรคประชาธิปัตย์ดังกล่าวนี้ เป็นความพยายามที่จะแก้ปัญหาการขาดผู้นำภายในพรรค ด้วยเกรงว่า หาก มรว. เสนีย์ ปราโมช ต้องออกจากตำแหน่งหัวหน้าพรรค ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลกลใด การแตกแยกขนานใหญ่ของพรรคย่อมจะเกิดขึ้นดังที่เคยเกิดมาแล้วภายหลังจากที่ นายควง อภัยวงศ์ลงแก่กรรม

การ 'ดึง' คนนอกไปเป็นรองหัวหน้าพรรคคนนี้ ไม่เพียงแต่ให้เห็นถึงปัญหาการขาดแคลนผู้นำเท่านั้น หากทว่ายังสะท้อนให้เห็นถึงความแตกแยกกระหว่างกลุ่มคนหนุ่มกับกลุ่ม 'ไดโนเสาร์' ภายในพรรคอีกด้วย เพราะนั่นก็แสดงให้เห็นว่า ไม่มีสมาชิกของพรรคคนใดที่สมาชิกทั้งหลายยอมรับในความเป็นผู้นำร่วมกัน

แต่ทำไมต้องเป็นนายประกอบ หุตะสิงห์ และนายป๋วย อึ๊งภากรณ์

"คุณประกอบเอียงขวานิดๆ ส่วนคุณป๋วยเอียงซ้ายหน่อยๆ ซึ่งทำให้ได้ดุลย์กัน และเหมาะสำหรับพรรคที่มันนโยบายสังคมนิยม-ประชาธิปไตย อย่างพรรคประชาธิปัตย์" ผู้ใกล้ชิดกับพรรคประชาธิปัตย์คน

ประกอบ : เอียงขวานิดๆ

หนังสือกล่าว

"แต่ตอนนั้นคุณป๋วยมีตำแหน่งในธรรมศาสตร์ ถ้าเชื่อยมาเป็นรองหัวหน้าพรรค คงจะไม่เหมาะ หากพรรคประชาธิปัตย์ได้เป็นรัฐบาลแล้วเชื่อยคุณป๋วยมาร่วมคณะรัฐมนตรีและเสนอตำแหน่งรองหัวหน้าพรรคให้ คุณจะสวยกว่า..."

ป๋วย : เอียงซ้ายหน่อยๆ

ในขณะที่ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปีงบประมาณ ๒๕๑๘ กำลังเป็นข่าวใหญ่อยู่ในขณะนี้ พรรคประชาธิปัตย์ได้แสดงท่าทีขึงขังในอันที่จะไม่ยอมรับหลักการของร่างกฎหมายฉบับนี้ และประเมินกำลังว่า จะสามารถ 'ล้ม' พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้หรือไม่

จากการสืบทราบของ *จตุรัส* พรรคประชาธิปัตย์ได้พยายามหยงท่าทีของกลุ่มนายสุจินต์ เชาวินาศหรือด้วย

แต่ผู้ที่พรรคประชาธิปัตย์หมายตาให้เป็น 'ผู้นำ' ของพรรคในอนาคตมีความเห็นอย่างไร

นายป๋วย อึ๊งภากรณ์ ได้ให้สัมภาษณ์แก่ *จตุรัส* ว่า "... ยังไม่คิดที่จะ 'เล่น' การเมืองในขณะนี้ ต้องการทำงานให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ต่อไปสักระยะหนึ่งก่อน" และถึงแม้พรรคประชาธิปัตย์จะได้เป็นรัฐบาล "ก็ยังไม่คิดที่จะรับตำแหน่งทางการเมือง..."

ส่วนนายประกอบ หุตะสิงห์ก็ให้สัมภาษณ์แก่หนังสือพิมพ์ในทันทีที่ข่าวปรากฏในหน้าหนังสือพิมพ์ว่า ไม่สนใจที่จะรับตำแหน่งที่พรรคการเมือง 'บางพรรค' เสนอให้

แท้จริงนั้น จากการสืบทราบของ *จตุรัส* การเสนอชื่อนายป๋วยให้เป็นรองหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์นั้น เป็นเพียงข้อเสนอของสมาชิกกลุ่มหนึ่งเท่านั้น แต่ยังมีสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์อีกจำนวนไม่น้อยที่แสดงความรู้สึก ว่า ไม่อาจยอมรับนายป๋วยเป็นผู้นำของพรรคได้

ในเมื่อบุคคลภายนอกที่พรรคประชาธิปัตย์หมายตาที่จะให้เป็น 'ผู้นำ' ของพรรคสืบต่อจาก ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช ต่างก็ปฏิเสธตำแหน่งดังกล่าวเช่นนั้น พรรคประชาธิปัตย์จึงตกอยู่บนทางสามแพร่ง และคงจะต้องถามตนเองว่า 'เราจะไปทางไหนกัน'

จะปล่อยให้สถานการณ์เป็นอยู่เช่นทุกวันนี้ และรอคอยการแตกแยกที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในทันทีที่ มรว. เสนีย์ ปราโมช พ้นจากตำแหน่งหัวหน้าพรรค หรือพยายามแสวงหาคณะบุคคลภายนอกมาเป็น 'ผู้นำ' พรรคสืบต่อไป หรือทายทศสุสร้าง

ธรรมนุญ : ปชป. รุ่นเก่า

“ผู้นำ” จากสมาชิกภายในพรรคเอง “ในที่สุดแล้ว เราคงไม่อาจหลีกเลี่ยงการยอมรับสมาชิกคนหนึ่งคนใดของพรรค ขนมาเป็นผู้นำได้...” สมาชิกพรรคประชาธิปัตย์คนหนึ่งกล่าว

แต่ใครจะเป็นคนคนนั้น ในบรรดานักการเมืองรุ่นเก่า

จากวิฑูรย์ถึงประจวบ : อัสวินมาขาวในกรมตำรวจ

“รัฐบาลพิจารณาให้จอมพลถนอมกับภริยากลับเมืองไทยชั่วคราว เพื่อเยี่ยมอาการของบิดา” พลโทวิฑูรย์ ยะสวัสดิ์ อดีตผู้ช่วยอธิบดีกรมตำรวจฝ่ายกิจการพิเศษ สมัยพลเอกประจวบ สุนทรางกูร เป็นอธิบดีกรมตำรวจ ให้สัมภาษณ์แก่นักข่าวที่ทำเนียบรัฐบาล เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๑๓ ซึ่งขณะนั้นนายสัญญา ธรรมศักดิ์ ได้กลับมาเป็นนายกรัฐมนตรีอีกครั้งหนึ่ง

จากข่าวดังกล่าวนี้เอง ยังผลให้เกิดเสียงคัดค้าน และจับกลุ่มวิพากษ์วิจารณ์กันเป็นอย่างมาก จากประชาชนทุกวงการ ในขณะที่เวลานักเรียน นักศึกษา และประชาชน จตุรัส ๑๒

นายธรรมนุญ เทียนเงินดูจะเด่นเกินกว่าใครๆ แต่ในบรรดากลุ่มคนหนุ่มนายดำรง ลัทธพิพัฒน์กำลังมีบทบาทมากจนภายในพรรค นับตั้งแต่ภายหลังการเลือกตั้งเมื่อคราวที่แล้วๆ ทั่วท่อนหน้า นายพิชัย รัตกุลมีท่าทีว่าจะขึ้นมาเป็นผู้นำของพรรค ขณะเดียวกัน มล. เสรี ปราโมช ลูกชายของ มรว. เสนีย์ ปราโมช ก็มีบทบาททางวิชาการภายในพรรคอยู่ไม่น้อย แม้ว่าจะยังไม่มียุทธศาสตร์ทางการเมืองอย่างออกหน้าออกตาก็ตาม

เป็นที่คาดหมายกันว่า หากนายธรรมนุญ เทียนเงินพ่ายแพ้การเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร อาจมีการเปลี่ยนแปลงอย่างสำคัญภายในพรรคประชาธิปัตย์ โดยกลุ่มคนหนุ่มจะมีบทบาทมากขึ้น

“ปัญหาภายในพรรคประชาธิปัตย์ โดยพื้นฐานแล้ว เป็นปัญหาของคนต่างรุ่น...” ผู้ใกล้ชิดกับพรรคประชาธิปัตย์คนหนึ่งกล่าว □

ก็ได้ร่วมสนธิกำลังขึ้นอีกครั้งหนึ่ง เพื่อต่อต้านการกลับมาของอดีตผู้นำเผด็จการ ซึ่งถูกขับไล่ออกจากประเทศไทยครั้งเหตุการณ์ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖

หลังจากนั้นเพียงสองวัน นายสัญญา ธรรมศักดิ์ นายกรัฐมนตรีก็ได้แก่ขาวเดียวกันนี้หลุดออกจากปากของนายพลโทวิฑูรย์ ว่า “ไม่ให้ถนอมกลับเมืองไทย”

ทำเอานักข่าวจากหนังสือพิมพ์ฉบับต่างๆ ในสมัยนั้น ต้องย้อนกลับไปถามพลโทวิฑูรย์ว่า ที่ให้สัมภาษณ์ไปในั้นจะเอาอย่างไรแน่ ซึ่งที่เทพีอดีตผู้บัญชาการแห่งกองทัพเรือพราน ๓๓๓ ก็ได้ตอบว่า “ผมออก

ข่าวขิมกลางเพื่อดูปฏิริยาของประชาชนต่างหากเล่า”

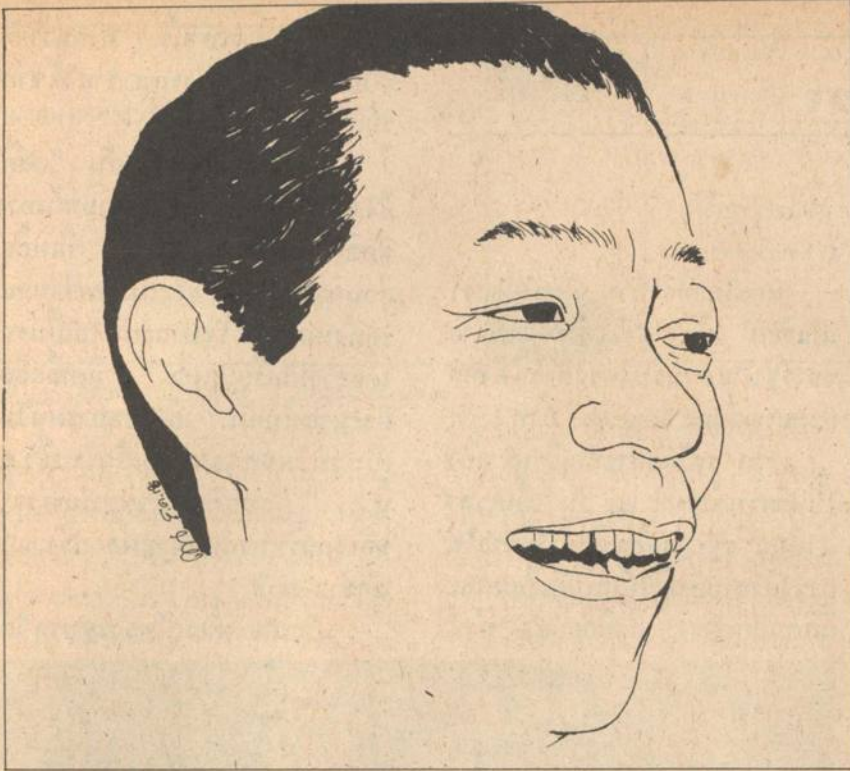
ถ้าแก้ตัวอย่างตรงไปตรงมาครึ่งนั้นของพลโทวิฑูรย์ หาได้เป็นที่สะกิดใจของคนทั่วไปไม่ แต่หลังจากนั้นต่อมาอีกหนึ่งเดือนเต็ม จอมพลถนอมและคุณหญิงจงกลับเดินทางกลับเข้ามาในเมืองไทยจริงๆ

การเข้ามาดำรงตำแหน่งในวงการตำรวจ ของอดีตสองนายพลที่มาจากทหารครั้งนี้ ได้เป็นข่าวเกรียวกราวอยู่ไม่น้อย และเป็นทวิพากษ์วิจารณ์กันว่า ในเมืองบ้านเมืองก็เริ่มเป็นประชาธิปไตยกันแล้ว บรรยากาศของวงการเมืองก็น่าจะแจ่มใสขึ้น โฉนดเลขรัฐบาลชั่วคราวของนายสัญญา ธรรมศักดิ์ จึงแต่งตั้งบุคคลจากนอกวงการตำรวจมาเป็นใหญ่ในกรมตำรวจ ซึ่งผิดหลักการและเป็นกรกระทำเยี่ยงรัฐบาลทหารชุดก่อนที่ได้ปฏิบัติกันมา จนถึงขนาดนายตำรวจออกผืนธงคอปันตำรวจตรอนันต์ เสนาจันทร์ แห่งขบวนการชนวน ถือเป็นจุดโจมตีและประกาศกีดกันเป็นอย่างมาก

รอนถึงพลโทวิฑูรย์ต้องออกโรงโต้ว่า การที่ตนเองเข้าดำรงตำแหน่งดังกล่าวในกรมตำรวจ เป็นการเข้ามาเพราะความจำเป็น และไม่อาจ

วิฑูร : ครึ่งสุดท้ายที่งานวันเกิดประชาชน

ประจวบ : อัครวินมาขาว อ.ต.ร.

ชัดพระราชประสงค์ได้ เมื่อสิ้นสุดภาระหน้าที่แล้ว ก็ขอลากลับไปเป็นทหารตามเดิม

ซึ่งนายทหารใหญ่ทั้งสองที่ตองมาเป็นตำรวจเพราะ 'การเมือง' ก็ได้ลาออกไปตามสัญญา เมื่อการร่างรัฐธรรมนูญได้เสร็จสิ้นไปแล้ว

พลตำรวจเอกพจน์ เกษะนันท์ นายตำรวจผู้อาวุโสที่สุดในกรมตำรวจ ก็ได้เข้ามาดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมตำรวจแทน เมื่อพลตำรวจเอกประจวบ สุนทรางกรได้พ้นจากหน้าที่ไป อันเป็นจุดเริ่มต้นของการเฟื่องฟูของอัครกษัตริย์ของบรรดาผู้สนใจการเมืองทั้งหลาย เพราะว่าอาชญากรรมของการของพลตำรวจเอกพจน์ หลังจากเข้าดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมตำรวจมีเพียงแปดเดือน ก็จะเกษียณในเดือนตุลาคมที่จะถึงนี้ ตำแหน่งอธิบดีกรมตำรวจจึงหอมหวลยิ่งขึ้นกว่าผู้ใดจะมาดำรงตำแหน่งสลับต่อไป จาก 'ลูกหม้อ' ของวงการตำรวจเอง หรือว่าจะมาจากทหารกันอีกเล่า นั่นคือคำถามในหัวใจของคนหลายคนที่สนใจ

เพราะกรมตำรวจเท่าที่ผ่านมา ก็เป็นขุมกำลังอีกขุมหนึ่ง ที่เป็นเครื่องกำจุนของรัฐบาล

จากเสียงลือเสียงเล่าอ้างว่าคนโน้นจะเป็นอธิบดีคนต่อไป คนนั้นก็วิ่งเต้นอย่างสุดเหวี่ยง สังกัหลายคนได้ล้มไปแล้ว ก็หวนกลับมาให้หนักสังเกตุการณ์ทั้งหลาย ได้เฝ้ามองอัครกษัตริย์นั้น คือข่าวการจะกลับเข้ามาของพลโทวิฑูรย์ ยะสวัสดิ์ ได้ตามติดๆ มาด้วยพลเอกประจวบ สุนทรางกร ทำให้สภากาแฟกลับคึกคักขึ้นมาอีก

ความแน่นอนและไม่แน่นอนของข่าวนี้ ก็ถูกนำมาพินิจขึ้นต่อให้เป็นตรรกกรรม เพราะโอกาสที่จะเป็นจริงหรือไม่เป็นจริงนั้นขึ้นอยู่กับว่ารัฐบาลหม่อมราชวงศ์กฤษ ปรามิขะ จะรอดผ่านมรสุมถึงเดือนตุลาคมหรือไม่

"ถ้ารัฐบาลชุดนี้ยังอยู่ รองศรีสุขต้องเป็นอธิบดีคนต่อไป" นั่นหมายความว่าพลตำรวจโทศรีสุข มหันทรเทพ

รองอธิบดีกรมตำรวจคนปัจจุบันที่อาวุโสที่สุด ซึ่งบุคคลผู้ใกล้ชิดในรัฐบาลยืนยันกับ 'จตุรัส'

"ที่ว่าคุณวิฑูรย์จะกลับมาเป็นอีกนั้น เป็นการปล่อยข่าวลือเพื่อขมวดของอีกฝ่ายหนึ่ง" แหล่งข่าวเดียวกันยืนยันอย่างหนักแน่น

"การจะแต่งตั้งใครมาเป็นอธิบดีกรมตำรวจนั้น เป็นเรื่องของรัฐบาล และขึ้นอยู่กับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรว่าใครจะแต่งตั้งใคร แต่มีความรู้สึกว่าการตำรวจทั้งหมดจะพอใจร้อยเปอร์เซ็นต์ หากผู้มาดำรงตำแหน่งเป็นลูกหม้อตำรวจ ทั้งนี้เพราะเป็นผู้เข้าใจปัญหา และเป็นผลดีในการปกครอง" นอกความในใจของพลตำรวจเอกพจน์ เกษะนันท์ ผู้จะจากไป

ส่วนนายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยก็ยืนยันว่าอธิบดีคนต่อไปจะพิจารณาจากตำรวจ แต่เรื่องใครจะเป็นนั้นจะต้องพิจารณากันหลายฝ่าย

"ตราบดีที่ผมยังเป็นรัฐมนตรีช่วยมหาดไทยอยู่ จะไม่ยอมเอาบุคคลภายนอกมาดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมตำรวจเด็ดขาด เพราะการกระทำเช่นนั้นไม่ถูกต้อง ทำไมกรมตำรวจตั้งมา ๔๐-๕๐ ปีแล้ว จะไม่มีคนมีความสามารถเป็นอธิบดีกรมตำรวจเชี่ยวชาญ" พันเอกประจวบ ประยูรโกดกลาง กล่าวอย่างหนักแน่น

ทางด้านเจ้าตัวผู้ถูกกล่าวขวัญถึง หลังจากเก็บตัวเงียบอยู่เป็นเวลาหลายเดือน ได้กล่าวกับ 'จตุรัส' กรณีที่ขมวดเกี่ยวกับตัวเองเช่นนั้นว่า "คงจะเป็นความอัศจรรย์ใจกระมัง เห็นว่าบ้านเมืองจะเป็นไปกันใหญ่" พลโทวิฑูรย์ ไม่ได้ตอบรับหรือตอบปฏิเสธ แต่กลับเห็นว่าตนเองถ้าได้กลับเข้ามาในกรมตำรวจ จะสามารถแก้ไขปัญหของบ้านเมืองได้

รถเมล์สายนั้นขอปรารถนา

“รถเมล์ฟรีหรือครบ นั่งสบาย ครบ ไม่ต้องเบียดเสียดแออัดขัดเขียด แต่ที่ติดตรงที่ไม่ต้องเสียดสางค์” นักเรียนคนหนึ่งกล่าว

นับเป็นเวลาสองเดือนเศษ ที่รถโดยสารประจำทางทมบียาคาดข้างตัวรว่า ‘รถโดยสารนักเรียน’ ออกวิ่งทุกเช้าและเย็นในท้องถนนของกรุงเทพมหานคร

การจัดสรรบริการขนส่งสาธารณะชนิดให้เปล่าแก่นักเรียนนิตินักศึกษา และประชาชนที่มีฐานะยากจน เป็นนโยบายสำคัญที่นายกรัฐมนตรีแห่งพรรค ‘เราทำได้’ ให้สัญญาแก่ประชาชน และช่วงเวลาสองเดือนเศษที่ผ่านมา ก็ได้พิสูจน์ให้เห็นว่า ‘เราทำได้’ จริงๆ

แต่ปัญหาสำคัญคงมิได้อยู่ที่ว่า ‘เราทำได้’ หรือ ‘เราทำไม่ได้’ หากแต่อยู่ที่ว่า ‘เราทำอย่างไร’

จากการสอบถามผู้ประกอบการรถโดยสารประจำทาง ได้ความว่าบริษัทเหล่านี้ได้จัดรถจำนวนร้อยละ ๑๐ ของจำนวนรถที่มีอยู่เป็น ‘รถโดยสารนักเรียน’ โดยได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลในรูปค่าเช่าคันละ ๑๘๐ บาท ต่อวัน เป็นผลตอบแทน

และโดยที่จำนวน ‘รถโดยสารนักเรียน’ มีถึง ๓๕๐ คัน รายจ่ายของรัฐบาลสำหรับโครงการนี้จึงตกประมาณวันละ ๒๓๑,๐๐๐ บาท

หาก ‘รถโดยสารนักเรียน’ ต้องให้บริการเดือนละ ๒๔ วัน เป็นเวลา ๘ เดือน รัฐบาลต้องเสียดค่าใช้จ่ายในการจัดรถเมล์ฟรีให้แก่กนักเรียนและนิสิตนักศึกษา ถึงบละ ๕๒ ล้านบาท

รถเมล์ฟรีกับแท็กซี่เสียเงิน

บาทเศษ
ดูเหมือนว่า รัฐบาลกักกฤทศ-ทวิช - ประมาณจะเป็นรัฐบาล ‘ผืนนิยม’ เพราะไม่เพียงแต่จะมีนโยบาย ‘ผืนเงิน’ เท่านั้น แต่ยังมีนโยบาย ‘ผืนรถ’ อีกด้วย แต่นโยบาย ‘ผืนรถ’ ดังกล่าวนี้เหมาะสมเพียงใด

มองจากแง่ของผู้ประกอบการรถโดยสารประจำทาง ต่างก็พออกพอใจกับนโยบาย ‘ผืนรถ’ เพราะไม่เพียงแต่จะได้รับความเช่าคันละ ๑๘๐ บาทต่อวัน ซึ่งเงินอุดหนุนค่าเช่าที่

กำไรพอสมควรเท่านั้น หากทว่ายังช่วยให้บริษัทสามารถหารายได้จากรถสำรองที่มอยอดด้วย

“เรามารถอยู่ร้อยละเก้าสิบ โดยที่มิไควตารถรัฐบาลให้วิ่งตามเส้นทางปกติเพียง ๘๐ คันเท่านั้น ที่เหลือส่วนหนึ่ง ก็ร้อยละสิบของจำนวนรถทั้งหมด รัฐบาลก็ผันไปเป็นรถโดยสารนักเรียนแล้ว ที่เหลืออีกประมาณสิบคัน ก็คงรอการผันไปเป็นรถโดยสารคนจนอีกในเร็ว ๆ นี้...” คุณสุรติ สิริเวชพันธ์ เจ้าของบริษัทรถเมล์บุญผ่องกล่าวแก่นักข่าว จตุรัส

นโยบาย ‘ผืนรถ’ ของรัฐบาลได้

มีส่วนปิดปากผู้ประกอบการรถโดยสารประจำทาง มิให้เรียกร้องข้อขึ้นอัตราค่าโดยสารจาก ๑๕ สตางค์ เป็นหนึ่งบาท ตามถ้อยคำของเจ้าของบริษัทบุญผ่องจำกัด การที่เจ้าของบริษัทโดยสารประจำทางทั้งหลายต่างพากันเงืบเสียดในเรื่องนี้ ก็เพราะ

“... รัฐบาลชุดปัจจุบันขอให้รอการพิจารณาไปก่อน รัฐบาลยังมีโครงการจัดรถเมล์ฟรี สำหรับประชาชนที่มีฐานะยากจนอีกในไม่ช้า...”

ที่มา: เอกสารงบประมาณ บังบประมาณ ๒๕๑๕

“การ ‘ผันรถ’ มาจัดรถเมล์ฟรี สำหรับนักเรียนนักศึกษา ตลอดจนประชาชนที่ฐานะยากจน แม้จะช่วยให้ฐานะทางการเงินของบริษัท รถโดยสารประจำทางดีขึ้น และช่วยให้บริษัทเหล่านี้สามารถหาประโยชน์จากรถสำรองที่มีอยู่ แต่การ ‘ผัน’ รถสำรองไปให้บริการชนิดให้เปล่าดังกล่าวนี้ หากเป็นไปได้เต็มที่ ย่อมหมายความว่า บริษัทบางบริษัทจะไม่มีรถสำรองเลย

และจำนวนรถสำรองของบางบริษัทจะร่อยหรอลง

ซึ่งหมายความว่า รถของบริษัทเหล่านี้จะต้องอยู่ในสภาพตลอดกาล หากเกิดเครื่องเสียหรือเหตุอันใด จนไม่สามารถนำออกวิ่งได้ ย่อมมีผลต่อปริมาณและคุณภาพของบริการขนส่งสาธารณะที่แทนอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งอยู่ในสภาพที่ประชาชนไม่พอใจอยู่แล้ว

“คุณดูซิ รถโดยสารนักเรียนมีคนโดยสารโหรงเหรง แต่ประชาชนเดินถนนอย่างผม ต้องแย่งชิงกันขึ้นรถเมล์ และต้องห้อยโหน อย่างที่คุณเห็นได้จากรถคันนั้น...” ประชาชนผู้ต้องโดยสารรถเมล์ประจำวันคนหนึ่งกล่าว

สภาพการณ์เช่นนี้จะหาได้ ในช่วงเวลาก่อนทำงานและเวลาเลิกงานประจำวัน ไม่ว่าจะบนท้องฟ้าหรือบนถนน และจุดอื่น ๆ อีกหลายจุดในกรุงเทพมหานคร ประชาชนผู้โดยสารรถเมล์ประจำวันเป็น

จำนวนมาก มีความรู้สึกว่ายโยบายการ ‘ผันรถ’ ของรัฐบาล เป็นเหตุให้จำนวนรถโดยสารประจำทางสำหรับประชาชนโดยทั่วไปมีน้อยลง หากพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๑๕ ได้รับมติเห็นชอบจากรัฐสภา นโยบาย ‘ผันรถ’ ก็ยังคงมีอยู่ต่อไปในงบประมาณหน้า ซึ่งรัฐบาลตั้งงบประมาณเพื่อกำหนดไว้ถึง ๕๐๘ ล้านบาท งบประมาณจำนวนนี้ แบ่งเป็นงานเดินรถรับส่งนักเรียน ๘๘ ล้านบาท และโครงการรถรับส่งช่วยเหลือผู้รายได้น้อยอีก ๔๒๐ ล้านบาท

สำหรับงานเดินรถรับส่งนักเรียนนั้น ตามเอกสารงบประมาณ ๒๕๑๕ ได้ระบุไว้ว่ามีจุดมุ่งหมายที่จะ “...จัดรถบริการแก่นักเรียน นักศึกษาในกรุงเทพมหานคร ๔๐๐ คัน...” และ “... จัดรถบริการจังหวัดต่าง ๆ ๒๕ จังหวัด ๓๕๐ คัน...”

งบทตั้งไว้เพื่อกำหนด ๘๘ ล้านบาทนั้น เป็นงบดำเนินงานเพียง ๗ ล้านบาทเศษ และเป็นค่าเช่ารถจากบริษัทรถโดยสารประจำทางอีก ๘๑ ล้านบาท

ส่วนโครงการรถรับส่งช่วยเหลือผู้รายได้น้อย ซึ่งตั้งงบประมาณไว้ ๔๒๐ ล้านบาทนั้น ได้ระบุวัตถุประสงค์ไว้ว่า “... เพื่อให้ประชาชนผู้รายได้น้อยได้ต่ำกว่าเดือนละ ๑,๐๐๐ บาท ได้รับการสงเคราะห์จากรัฐบาล ให้ได้รับสิทธิโดยสารประจำทางโดยไม่ต้องเสียค่าโดยสารในเขต

กรุงเทพมหานคร และในส่วนภูมิภาคอีก ๒๕ จังหวัด...”

แต่เป็นที่น่าสังเกตว่า เอกสารงบประมาณ ๒๕๑๕ มิได้ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับการใช้จ่ายสำหรับโครงการนี้แต่ประการใด

“การจัดสรรบริการสาธารณะต่าง ๆ ชนิดให้เปล่าแก่ประชาชนผู้ยากไร้ จะมีส่วนช่วยลดความเหลื่อมล้ำทางด้านฐานะทางเศรษฐกิจระหว่างประชาชนได้ แต่เราจะพิจารณาเฉพาะแต่เพียงว่า ใครเป็นผู้ได้รับประโยชน์จากบริการสาธารณะที่จัดสรรโดยรัฐบาลเท่านั้นไม่ได้ เราจำเป็นต้องถามคำถามต่อไปว่า ใครเป็นผู้รับภาระรายจ่ายของรัฐบาล ถ้าหากการรายจ่ายของรัฐบาลตกหนักแก่ผู้มีฐานะเศรษฐกิจดี การจัดสรรบริการสาธารณะชนิดให้เปล่า จึงจะมีส่วนช่วยจัดปัญหาความยากจนของประชาชน...” นักเศรษฐศาสตร์คนหนึ่งกล่าว

“ในขณะที่ รายจ่ายของรัฐบาลส่วนใหญ่อาศัยรายได้จากการเก็บภาษีอากร โครงสร้างภาษีอากรในปัจจุบันเป็นโครงสร้างที่ไม่มีความก้าวหน้าของอัตราภาษี ภาษีอากรที่เก็บได้ส่วนใหญ่เป็นภาษีทางอ้อม ซึ่งภาระตกหนักแก่ประชาชนที่ฐานะยากจนอยู่แล้ว ยิ่งไปกว่านั้น เมื่อพิจารณาจากประมาณการรายได้จากการเก็บภาษีอากร ในงบประมาณ ๒๕๑๕ ก็ไม่ปรากฏว่า รัฐบาลคิดจะปรับปรุงโครงสร้างภาษีอากรแต่ประการใด”

การใด...” เกริกเกียรติ พัฒนา เสรีธรรม นักเศรษฐศาสตร์การคลัง แห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์กล่าว

“โครงการรลดเมล์ฟรี สำหรับ นักเรียนและนิสิตนักศึกษา ไม่เป็น ประโยชน์ต่อคนจนเท่าใดนัก เพราะ ตามปกตินักเรียนที่มาจากรอบครัว ที่ฐานะยากจน มักจะเรียนตามโรงเรียนที่อยู่ใกล้บ้าน ส่วนนิสิตนัก ศึกษามหาวิทยาลัยที่ฐานะยากจน จริง ๆ มีอยู่น้อยมาก ดังนั้น ผู้ที่จะ ได้รับประโยชน์จากโครงการนี้ ส่วน ใหญ่คงเป็นนักเรียน และนิสิตนัก ศึกษาที่ฐานะปานกลาง...” ทวี หนนิกโร อาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์กล่าว

ข้อที่น่าสังเกตก็คือ ราชจ่าย สำหรับงานเดินรถรับส่งนักเรียนและ นิสิตนักศึกษานั้น กว่าครึ่งหนึ่งเป็น ราชจ่ายสำหรับกรุงเทพมหานคร ส่วนที่เหลือเป็นราชจ่ายสำหรับบริการ รถเมล์ฟรีที่จะจัดให้แก่โรงเรียนในอีก ๒๕ จังหวัด ซึ่งเอกสารงบประมาณ แผ่นดินประจำงบประมาณ ๒๕๑๘ มิได้ระบุว่า เป็นจังหวัดใดบ้าง

“โครงการรลดเมล์ฟรี เป็นโครงการ ที่รัฐบาลมุ่งใช้เป็นเครื่องมือในการหาคะแนนนิยม พวกเรารู้สึกยุ่งยากลำบากใจที่จะคัดค้านรัฐบาล เรา รู้ว่ารัฐบาลอาศัย โครงการนี้เป็นทาง ออกในการช่วยเหลือพวกเขาด้วยกัน คุณ ลองดูซิว่า ในบรรดาเจ้าของบริษัท รลดเมล์ทั้งหลายสังกัดพรรคการเมือง ใดบ้าง เรายินดีสนับสนุนรัฐบาล หากโครงการที่เสนอเป็น โครงการที่ เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมจริงๆ แต่ ทำไม่ต้องช่วยนักเรียนและคนจนใน กรุงเทพฯ ก่อนจังหวัดอื่น ๆ รัฐบาล มีหลักเกณฑ์อะไรที่ชี้พิจารณาว่า จะ จัดรลดเมล์ฟรี ในจังหวัดหนึ่งก่อนอีก จังหวัดหนึ่ง ยังบอกว่า จะจัดให้อีก ๒๕ จังหวัดในงบประมาณหน้า โดย ไม่ระบุว่า เป็นจังหวัดใดด้วยแล้ว จตุรัส ๑๖

รัฐบาลคงจะจัดให้แก่จังหวัดที่ตนคิด ว่า จะได้คะแนนนิยมที่จะเป็น ประโยชน์ ในการเลือกตั้งสมัยหน้า เป็นสำคัญ ผมคิดว่า ส.ส. กลุ่ม สหพรรคคงจะวิ่งเต้นให้รลดเมล์ฟรี ในจังหวัดของตน คุณคอยดูก็แล้ว กัน...” นักการเมืองฝ่ายค้านคน หนึ่งกล่าว

หากแม้ว่า โครงการรลดเมล์ฟรี จะเป็นประโยชน์แก่ประชาชน แต่ การที่ต้องใช้งบประมาณถึง ๕๐๘ ล้าน บาท เป็นการสมควรเพียงใด มีงาน จำเป็นเร่งด่วนอื่น ๆ ที่ต้องใช้จ่าย ก่อนหรือไม่

“ปัญหาสำคัญของสังคมไทย ใน ขณะนี้ เป็นปัญหาความยากจน ประ ชากรส่วนใหญ่มีอาชีพทางเกษตร กรรม และปัญหาสำคัญของเกษตรกร ในขณะนี้คือ ปัญหาการถือครอง ที่ดิน และปัญหาหนี้สินของชาวนา หากรัฐบาลต้องการแก้ปัญหาความ ยากจนอย่างจริงจัง ก็น่าที่จะมุ่งแก้ ปัญหาเหล่านี้ โครงการรลดเมล์ฟรีจะ เป็นประโยชน์เฉพาะผู้ที่อาศัยอยู่ใน ภาคตัวเมือง ซึ่งเป็นคนส่วนน้อย

บริการความสะดวกพิเศษ ราคาสามหมื่นบาทต่อหัว

อรัญญประเทศ เคยมีชื่อเสียงว่า เป็นทางผ่านของปลากรอบที่คนไทย และคอเหล่าชอบกินกันนัก บัดนี้ อรัญญประเทศมีชื่อเสียงใหม่ว่า เป็น แหล่งที่สามารถให้บริการบางอย่าง แก่ความต้องการของลูกค้าได้ ไม่ว่า จะเป็นไทยหรือเขมร ซึ่งอยู่สองข้าง ฝั่งดินแดนที่ปิดเป็นทางการ นับจาก นับจากวันที่พนมเปญแตกเป็นต้นมา บริการที่ฝั่งไทยให้แก่ฝั่งเขมร นั้น มีทั้งน้ำมัน ยารักษาโรค และ สยอมน้ำ

นับตั้งแต่พนมเปญแตกเมื่อ ปลายเดือนเมษายนนี้ ยังไม่มีใครใน

ในเรื่องนี้ เป็นที่น่าสังเกตว่า รัฐบาล จัดสรรงบประมาณให้แก่สำนักงาน ปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมเพียง ๔๕ ล้านบาท โดยมีรายจ่ายเกี่ยวกับการ ปฏิรูปที่ดินจริง ๆ เพียง ๖ ล้านบาท เท่านั้น...” เกริกเกียรติ พัฒนา เสรีธรรมกล่าว

ข้อที่น่าคิดต่อไปก็คือ งบประมาณสำหรับ โครงการรลดเมล์ฟรี จำนวน ๕๐๘ ล้านบาทนั้น ส่วนใหญ่ เป็นค่าเช่ารถจากบริษัทรลดเมล์ หาก รัฐบาลคิดจะดำเนินโครงการนี้ใน ระยะยาว ภาระรายจ่ายในเรื่องนี้ย่อม มีอยู่เป็นอันมาก หากโครงการรลด เมล์ฟรีขยายจนครบทุกจังหวัด ราช จ่ายของรัฐบาลในเรื่องนี้คงไม่ต่ำกว่า บลละ ๑,๐๐๐ ล้านบาท

“หากคิดจะดำเนินโครงการนี้ ตลอดไป รัฐบาลควรที่จะปรับปรุง รัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องกับงานขนส่ง สาธารณะ เงินจำนวน ๕๐๘ ล้านบาท นั้น หากนำมาซอรรถโดยสารประจำ ทาง จะซื้อได้ไม่ต่ำกว่าบลละ ๔๐๐ ล้าน...” นักเศรษฐศาสตร์คนหนึ่ง กล่าวปิดท้าย □

โลกภายนอกถือว่ารัฐบาลใหม่คือไกร เขมรปิดตายประเทศของตน ไม่มีการติดต่อค้าขายกับประเทศใด หนึ่งนั้น หากว่าจะมีก็ไม่มีใครรู้ ไทยซึ่งเคยติดต่อกับค้าขายกับเขมร เป็นประจำ ไม่ว่าจะป็นสมัยชอบพอกันหรือไม่ก็ตาม โดยเฉพาะการลัก ลอบค้าขายสินค้าที่เขมรขาดแคลน เช่น น้ำตาล นั้นต้องหยุดซังกไปพัก หนึ่ง รัฐบาลใหม่ซึ่งมีเขมรแดงผสม อยู่ด้วย ทำให้พ่อค้าของเถื่อนไทย ห้วนไหวไปชั่วระยะหนึ่ง ว่าหม้อข้าว ใหญ่ของตนคงจะแตกกันคราวเอง แต่เหตุการณ์ที่กำลังปรากฏอยู่

ทหารเขมแดงที่คลองลึก หลังจากชัยชนะที่พนมเปญ

ในแถบชายแดนไทยกับเขมร ระหว่างอรัญญประเทศกับพระตะบองดูเหมือนจะบอกว่า 'กฎของเศรษฐกิจนั้นสำคัญกว่าการติดต่อกันทางการเมือง'

ทุกวันนี้จะมีหน่วยส่งน้ำมันจากฝั่งไทยเข้าเขมร รถส่งน้ำมันนั้นก็ไม่ใช่รถสิบล้อคันใหญ่ๆ แต่เป็นรถจักรยานยนต์รุ่นใหม่ๆ ห้อยถังต่างๆ ซึ่งสามารถขนน้ำมันได้ครั้งละไม่เกินสิบลิตรสิบล้อคัน

ทางการไทย ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ตำรวจก็ดูเหมือนว่าจะเข้าใจกฎเกณฑ์ทางเศรษฐกิจจนดี รถที่ใช้ขนน้ำมันมีด้วยกันประมาณ ๕๐ คัน ราคาน้ำมันที่เขมรหรือจะพูดให้ชัดก็คือเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลเขมรจะรับซื้อจากฝั่งไทยก็ตกลิตรละเก้าบาท ในขณะที่ราคาในอ่าวอรัญญประเทศเองราคาลิตรละสามบาทเท่านั้น

ผู้สื่อข่าว 'จตุรัส' ในอรัญญประเทศรายงานว่า พ่อค้าในอรัญญประเทศประมาณ ๒๔ ราย ได้รวมตัวกันตั้งกิจการค้าระหว่างประเทศขึ้น เพื่อบริการความต้องการของเขมร

พ่อค้าเหล่านี้จะสามารถหาหนามันให้เขมรใช้ได้อย่างน้อยก็วันละ

๒๐๐-๕๐๐ ลิตรต่อวัน

การขนส่งทำโดยการให้ชาวบ้านสะพายถุงน้ำมันพลาสติกคนละสามสิบลิตร เดินลอดใต้สะพานคลองน้ำลึกหรืออ้อมสะพานเข้าฝั่งอีกที่หนึ่ง

บริการอีกบริการหนึ่ง ที่ทางฝั่งไทยเสนอต่อทหารเขมแดงก็คือ 'สื่อย้อมผ้า' แห้งขาวแจ่งว่าสั้ทหารเขมรรับชอมมากที่สุดก็คือ 'สั้ดำ' ทงน

หนุ่มไทยที่คลองลึก ชายแดนไทย-เขมร

เข้าใจว่าเพื่อนำมันไปย้อมผ้าเครื่องแบบของทหารเขมรนั่นเอง
 ข้าซึ่งเข้ามาสู่หนังสือพิมพ์ภาษาฝรั่งเศสฉบับหนึ่งเมื่อเร็วๆ นี้ อาจจะได้มีการสู้รบกันระหว่างกำลังทหารของนายพลอินทิม (อดีตนายพลและนายกฯ เขมรที่ลี้ภัยอยู่ในไทย) กับกองทหารของฝ่ายเขมรแดง หรือกำลังทหารของคณะรัฐบาลใหม่ในเขมรนั้น ผู้สื่อข่าว 'จตุรัส' ในอรัญญประเทศรายงานว่า การปะทะกันในเขมรและตามชายแดนเขมร ปรากฏว่าในหลายครั้ง มิใช่เป็นการปะทะกันโดยกองกำลังรบของอดีตนายพลอินทิมกับทหารเขมรแดงแต่อย่างใดไม่

แต่เกิดจากความจริงที่ว่า ได้มีการบริการชาวเขมรลี้ภัยผู้อื่นจะกินซึ่งขณะนั้นลี้ภัยอยู่ในไทย แต่ยังมีญาติของตนติดอยู่ในเขมร ชาวเขมรเหล่านี้ต้องการแอบเอาญาติของตนเข้าไทยด้วย จึงว่าจ้างชาวไทยกลุ่มหนึ่ง จากตำบลคลองน้ำใส ซึ่งห่างจากตัวอำเภออรัญญประเทศประมาณสี่สิบลิโลเมตร เข้าไปหาตัวญาติของตน โดยให้ค่าจ้างการปฏิบัติงานนี้หัวละสามหมื่นบาท ต่อชาวเขม

ประเทศไทย

ทากสยามยังอยู่ยั้ง ยืนยง

ทากสยามอยู่คง ยืนยง

ทากสยามพิพาสสง ไทยอยู่ได้

ทากสยามอยู่คง ยืนยง

หนึ่งคน ที่สามารถเอาตัวเข้ามาไทยได้

การว่าจ้างมักจะทำกันที่ตำบลดังกล่าว โดยที่เจ้าหน้าที่แคว้นนั้นเองที่จะเป็นผู้ให้เชาบัน ซึ่งมีทั้งเอ็ม. ๑๖ และบนอาร์การ พรอมกระสุนชุดหนึ่ง

การเข้าเขมรเป็นกลุ่มๆ ไปกันครั้งละสามสี่คน ในการเดินทางมีบางครั้งจะปะทะกับทหารเขมรแดงซึ่งเฝ้าหมู่บ้านอยู่ บางครั้งทหารเขมรแดงก็สู้ไม่ได้ เพราะว่าทหารเขมรแดงนั้นมึนเมาตามถึงสัคนเป็นอย่างมาก

กลุ่มคนหาญาติของเขมรนั้นจะมีรูปของญาติหรือบุคคลที่ผู้ว่าจ้างให้คนหาติดมือไปด้วย เพื่อใช้ในการเปรียบเทียบกับคนจริง เป็นที่เข้าใจว่ากลุ่มดังกล่าวจะเข้าไปในเขมรไม่เกินสี่ถึงห้าวัน และจังหวัดในเขมรที่เข้าไปก็คือ 'บัตตาบาง' (พระตะบอง)

บางครั้งกลุ่มนักเผชิญภัยเหล่านี้ไม่สามารถค้นหาญาติหรือบุคคลที่ทางเขมรฝั่งไทยว่าจ้างให้ได้ ก็เลยกวาดต้อนผู้คนมาใกล้เขตแดนไทยและจัดการปลดของมีค่าจากกลุ่มคนดังกล่าวเสีย

หากว่าสามารถค้นพบญาติของเขมรที่อยู่ฝั่งไทยได้ ก็ก็นำตัวมารับค่าจ้างจากญาติทางฝั่งไทยอีกทีหนึ่ง

การปฏิบัติการเช่นนี้ของฝั่งไทยดูเหมือนว่ารัฐบาลใหม่ในพนมเปญจะเอาหัวไปนาเอาตาไปไร่ เพราะความจริงที่ว่า เขมรยังต้องการบริการอย่างอื่นจากฝั่งไทยอยู่ เช่นเดียวกับเจ้าหน้าที่ฝั่งไทยซึ่งได้ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจจากการค้าขายและบริการข้ามแดนระหว่างไทยกับเขมรด้วยเช่นกัน ไม่ว่าจะมีการเปิดความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างประเทศทั้งสองหรือไม่ก็ตาม □

ทั้งๆที่เป็นทางเลือกของผู้บริหารท้องถิ่นของกรุงเทพฯครั้งแรก ความสนใจที่ควรจะมีมาก ก็ดูเหมือนแทบจะไม่มีเอาเลย

"การเลือกตั้ง กทม. เป็นแบบฝึกหัดการปกครองท้องถิ่นโดยประชาชนที่สำคัญมาก หากได้ผลทันทีจะเป็นจุดแข็งให้ท้องถิ่นต่อไป แล้วการกระจายอำนาจปกครองก็จะเกิดตามมามากขึ้น แล้วใครล่ะที่อยากและใครบ้างที่ไม่อยากให้เกิดลักษณะนั้นขึ้นในเมืองไทย นกขุฑออธิบายได้ว่าทำไมการเลือกตั้งครั้งนี้ ถึงเฉยชาไม่ค่อยมีชีวิตชีวา" ผู้สันตถกรรมผู้หนึ่งกล่าวกับ 'จตุรัส'

"มันเป็นเรื่องใหม่ครับ เมื่อก่อนมีแต่เลือกสมาชิกสภาเทศบาล คนไม่ค่อยคุ้นเคยกัน จึงอาจยังไม่ค่อยเข้าใจอยู่ ทั้งๆที่เราพยายามทำโฆษณาประชาสัมพันธ์เต็มที่ มากกว่าครั้งเลือกตั้ง สส. กรุงเทพฯ" นายปรีชา จิระพันธ์ ผู้อำนวยการศูนย์เลือกตั้ง กทม. กล่าวกับ 'จตุรัส'

"งานของกรุงเทพมหานครซึ่งเกี่ยวกับชาวกรุงเทพฯตั้งแต่เกิดจนตาย นับว่าเป็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของเรามากเหลือเกิน เราที่มีความดีดีที่จะเลือกคนมาบริหารเอง ไม่ใช่ให้ใครแต่งตั้งมาให้เรา" นายปรีชาเสริมต่อ

ทั้งๆที่ทุกคนก็เห็นความสำคัญของการเลือกตั้งครั้งนี้ แต่งบการประชาสัมพันธ์ก็เพียง ๒ แสนบาท จากงบประมาณ ๑๕ ล้านบาทเท่านั้น "แต่เราก็ได้ขอความร่วมมือไปยังสอมวลชนต่างๆอย่างเต็มที่" นายปรีชากล่าวต่อ อย่างไรก็ตาม ในวันอาทิตย์ที่ ๑๐ สิงหาคมนี้ ถ้าคุณเป็นคนหนึ่งใน ๑,๘๘๖,๕๘๕ คน ผู้มีสิทธิออกเสียงและเดินเข้าไปในประจำเลือกตั้ง ๑ ใน ๑,๑๘๘ หน่วย คุณจะได้บัตร ๒ ใบ บัตรทึมแถบสีแดง จะมีช่อง ๕ ช่องให้คุณทำเครื่องหมาย X หลัง

เลือกตั้ง กทม. ทชดเหมือนนายยาเย็น

เหลือเวลาอีกไม่กี่วันก็จะถึงวันเลือกตั้ง กทม. แต่ชาวกรุงเทพฯหลายๆคนก็อาจจะยังไม่รู้ว่า การเลือกตั้ง กทม. ครองนี้ เขามให้เลือก

ถึง ๒ อย่าง คือ เลือกคณะผู้ว่าและรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครอย่างหนึ่ง กับเลือกสมาชิกสภากรุงเทพมหานครอีกอย่างหนึ่ง

วันที่ 10 สิงหาคม 2518 เป็นวันเลือกตั้ง

<p>ขั้นตอนในการลงคะแนนเลือกตั้ง</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การรณรงค์ของสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร 2. การรณรงค์ของคณะกรรมการเลือกตั้ง 3. [] 4. [] 5. [] <p style="text-align: right; font-size: small;">คณะกรรมการกึ่งพรรค</p>	<p>วิธีทำเครื่องหมายในบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง</p> <p>บัตรคณะผู้ว่าฯ สีแดง บัตรคณะผู้ว่าฯ X บัตรสมาชิกสภาฯ สีเขียว</p> <p style="text-align: right; font-size: small;">บัตรสมาชิกสภาฯ สีเขียว บัตรคณะผู้ว่าฯ X บัตรสมาชิกสภาฯ</p> <p style="text-align: center; font-size: x-small;">ไม่กากบาทข้ามวงเพื่อมิให้บัตรเลือกตั้งผิด</p> <p style="text-align: right; font-size: x-small;">บัตรของพรรคการเมือง</p>
--	--

ช่องหมายเลขใดหมายเลขหนึ่ง จาก ๑ ถึง ๕ แล้วแต่ว่าคุณอยากให้ผู้ใดได้เป็นผู้ดูแลสารทุกข์สุขดิบในเมืองที่คุณต้องมาช่วยอยู่

หมายเลข ๑ เป็นทีมจากพรรคประชาธิปัตย์ ทุนนายธรรมณู เทียนเงิน เลขานุการพรรคฯ นำทีมลงสมัครเอง

หมายเลข ๒ โปรโมเตอร์มวยมีชื่อ นายเทม อินทรบุตร เป็นหัวเรือใหญ่บอกว่า ถ้าได้เป็นผู้ว่าฯ กทม. จะประสานงานกับ พตท. บุญเลิศ รมช. มหาดไทยได้ดี เพราะเคยจัดรายการมวยมาด้วยกัน

หมายเลข ๓ ทุนใหญ่ นายชมพู อรรถจินดา ผู้อ้างว่า รองนายกฯ เป็นผู้คัดกรองผู้ว่าฯ ร่วมทีมให้

หมายเลข ๔ อดิต สส. ขาเดียว นายโถง สุวรรณทัต สมัครโดยใช้ชื่อพรรคราษฎร

หมายเลข ๕ เป็นทีมบัญชีฯ ชนจากพรรคพลังใหม่ นำโดยนายอาทิตย์ อุไรรัตน์ อดิตหัวหน้ากองวิชาการ กท.

พอเสร็จจากบัตรแถบสีแสดงก็เหลือบัตรแถบสีเขียว สำหรับเลือกสมาชิกสภา กทม. คุณจะกาได้กี่หมายเลข ขึ้นกับว่าคุณอยู่เขตไหนของกรุงเทพฯ

ถ้าคุณอยู่เขตเลือกตั้งที่ ๕ แถวบางขุนเทียน หนองแขม คุณกาได้เพียง ๓ เบอร์

ถ้าคุณอยู่เขต ๑ ดุสิต และเขต ๑ คลองสาน ราษฎร์บูรณะ คุณจะกาได้ ๔ เบอร์

ส่วนคุณๆ ที่อยู่นอกเขตเหล่านี้ก็กาได้ ๕ เบอร์รวด

ส่วนเขตไหนมีใครสมัครบ้าง มีนโยบายอย่างไร คุณจะอ่านเอาได้ที่หน้าป๊ะรำ

ผู้สมัครเข้าเป็นสมาชิกสภา กทม. ครึ่งหนึ่ง มีทั้งสิ้น ๑๓๕ คนใน ๕ เขตเลือกตั้ง แต่ตำแหน่งทีมใหญ่ทั้งหมด

มี ๔๑ ตำแหน่ง พรรคการเมืองระดับชาติที่ส่งคนเข้ามารับเลือกครบทุกตำแหน่งมี ๒ พรรค คือ ประชาธิปัตย์ กับพลังใหม่ ซึ่งประลองยุทธ์ต่อการันในการหาเสียงครั้งนี้ค่อนข้างดุเดือด นอกนั้น

เป็นผู้สมัครอิสระ หรือเป็นกลุ่มการเมืองท้องถิ่นพรรคใหญ่บ้าง

ไม่ว่าการเลือกตั้งครั้งนี้จะเป็นอย่างไรเสีย สักแค่ไหน ผู้อ่าน 'จตุรัส' ก็จะไม่นอนหลับทับสิทธิ์ ไม่ใช่หรือ □

อ้อมน้อย : ใครอ้อมมาข้างหลัง

ห่างจากกรุงเทพฯ ออกไปสู่ชานเมืองตามถนนชุปเปอร์ไฮเวย์ สายเพชรเกษม ถึงหลักกิโลเมตรที่ ๒๕ จะเป็นที่ตั้งของ 'ย่านอุตสาหกรรม' ที่ชาวบ้านเรียกกันว่า 'อ้อมน้อย' และเป็นที่อยู่กันดีเช่นเดียวกับ 'พระประแดง' และ 'รังสิต' ว่าเป็นแหล่งที่เต็มไปด้วยปล่องควัน โรงงานและกรรมกร ซึ่งทั้งสามแห่งนี้ตั้งอยู่ในเขตจังหวัดรอบนอกของกรุงเทพฯ คือ สมุทรสาคร สมุทรปราการ และปทุมธานี

ไม่เกิน ๕ โรง โรงงานผลิตภัณฑ์กระเบื้องยาง วัฒนาวิมลไทย ซึ่งตั้งอยู่ที่ตำบลคลองมะเดื่อ อำเภอกะทู้มณฑลจังหวัดสมุทรสาคร ริมถนนกระทู้มณฑล-มหาชัย ห่างจากตำบลอ้อมน้อยไปประมาณ ๘ กิโลเมตร เป็นสถานที่เกิดโศกนาฏกรรมที่เพื่อนเลือดแห่งความขัดแย้งระหว่างเจ้าของโรงงานกับกรรมกร เวลา ๘.๓๐ น. ของวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๑๔ นายตำรวจ ฐานโพร

ชบวนแห่ศพ นส.สำราญ คำกลั่น

ในย่านอุตสาหกรรม 'อ้อมน้อย' จังหวัดสมุทรสาคร มีโรงงานขนาดเล็กและขนาดกลางอยู่ประมาณ ๕๐ โรง มีคนงานเฉลี่ยโรงละ ๒๐๐-๕๐๐ ส่วนโรงงานขนาดใหญ่ที่มีคนงานมากกว่า ๑,๐๐๐-๒,๐๐๐ คน คงมีเพียง

ตัวแทนคนงาน ๑๒๐ คน ได้เข้ายื่นขอเรียกร้องต่อนายจ้างเพียงขอเดี๋ยวก็ให้รับตัวแทนคนงานที่ชื่อนายวรชัย เกิดกรุง ซึ่งฝ่ายลูกจ้างเห็นว่า "ถูกนายจ้างกลั่นแกล้งให้ออกจากงานอย่างไม่ยุติธรรม"

ยังไม่ทันที่นายสำเร็จ ฐานโพธิ์ จะเออมมือไปหมนลูกบิดประตูห้องผู้ จัดการ ก็มีมือหนัก ๆ ของชายวัย กลางคน ร่างอ้วนเตี้ย มากระชา กคอเสื้อของเขาเอา ไว้พร้อมกล่าวว่า “เรื่องนลือไม่เกยว ออกไป”

นายสำเร็จ มิได้ออกไปทันที หากตอบกลับไว้ว่า “ผมเป็นตัวแทน ลูกจ้าง มีสิทธิยื่นขอเรียกร้องต่อนาย จ้างได้ตามกฎหมาย”

เพียงเท่านั้นทำให้ชายวัยกลาง คนผู้นั้นบันดาลโทสะถึงกับชักปืน ขนาด ๑๑ มม.ออกมา พร้อมทงชู สำทับว่า “พวกมึงควรจะตายอย่าง งาม”

จากเหตุการณ์ครั้งนี้จึงทำให้เกิด การนัดหยุดงานได้ในทันที โดยที่คน งานไม่รอ ‘ขั้นตอนของการนัดหยุด งานที่ถูกต้องตามกฎหมาย’ อีกต่อไป ซึ่งต่อมาในการเจรจาต่อรองนายจ้าง ก็อ้างว่า ‘ลูกจ้างนัดหยุดงานผิดชน ตอนของกฎหมาย’ ในขณะที่ลูกจ้าง ไม่ได้อ้างสิ่งเดียวกันต่อนายจ้างเลย

ชายวัยกลางคน ร่างอ้วนเตี้ย ผู้นั้นคือ นายจำเนียร จักรเที่ยง หัวหน้ายามของโรงงาน ซึ่งอดีตเคยรับ ราชการเป็นผู้พิทักษ์สันติราษฎร์ มี ยศเป็น จตต. แห่งกองปราบฯ ภาย หลังได้ออกจากราชการด้วยเหตุใดไม่ ทราบแน่ชัด แล้วผู้กำกับการตำรวจ กุศลเขต ๑ ก็ได้นำมาฝากงานไว้กับ นายวิชัย ตันตวิวัฒนาพาณิชย์ เจ้าของ และผู้จัดการโรงงาน

การปฏิบัติงานของ ‘จำจำเนียร’ มีประวัติไม่เป็นที่รักใคร่ของคนงาน เลย และจากคำบอกเล่าเป็นเสียง เดียวกันของคนงานที่ว่า “จำจำเนียร ชอบใช้อำนาจข่มขู่ คุกคามคนงาน อยู่เสมอ ๆ บางครั้งเมาเหล้าอาละวาด ชักปืนออกมาข่มขู่คนงานที่ไม่มี ความผิดอะไร”

ข้อเรียกร้องของคนงานที่เพิ่ม จากข้อเรียกร้องกล่าวข้างต้นรวมเป็น

๒ ข้อ ก็คือ “ขอให้ายจำจำเนียร ออกไปพักนอกโรงงาน”

เหตุผลของคนงานที่อธิบายข้อ เรียกร้องนี้ก็คือ จำจำเนียรคือความ ไม่ปลอดภัยต่อสวัสดิภาพของคนงาน เพราะตามปรกติคนงานส่วนใหญ่พัก อยู่ในหอพักของโรงงานรวมๆกัน

เวลา ๘.๓๐ น. ของวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๑๘ ก็มีเสียงของจำจำ เนียรดงขึ้นมาว่า พอสนเสียงสูง “ใคร เขามาตาย” เสียงบนกดงขึ้นสนน

ขบวนการของคณงาน

หัวหน้าหัวหน้าประตูด้านในของโรง งาน ในขณะที่คนงานชายหญิงหลาย คนกำลังเข้าไปเอาสิ่งของเสื้อผ้าของ ตนในหอพัก เพราะทราบว่สิ่งของ หาย หอพักถูกจัดแจง

เมื่อเสียงบนสูง بلند นส. ส้าราญ คำกลั่น คนงานหญิง ได้จับ ชีวิตการต่อสู้ของเธอลงด้วยกระสุน บนพร้อม ๆ กับจำจำเนียรซึ่งนอนสน ใจอยู่ห่างจากกันเพียง ๑๐ เมตร และ คนงานชายหญิงขนาดอายุเพิ่งทำบัตร ประชาชนอีก ๑ คน ต่างก็ถูกกระสุน บาดเจ็บสาหัสและบางคนก็ขนาดหวุด หวิดตาย

นส. ส้าราญ มีชอทเพื่อน ๆ เรียกว่า ‘นิด’ อายุเพิ่งย่างเข้า ๑๗ ปี เธอยังผ่าน โลกและการต่อสู้มาน้อย มาก แต่ทำงานหนักเพื่อหาเลี้ยงพ่อแม่และน้อง ๆ มานานด้วยค่าแรงวัน ละ ๒๕ บาท พ่อแม่มีอาชีพทำนา มี พี่น้อง ๑๐ คน นส. ส้าราญเป็นคนที่ ๗

ตุ๊กตา พุ่มละออ และ หนูพลอย ปทุมสังข์ คนงานหญิงวัยเดียวกัน เกือบจะตายตามเพื่อนของเธอไปด้วย เมื่อตุ๊กตาถูกกระสุนที่หน้าท้อง กระ

เพาะบัสสาวะแตก ส่วนหนูพลอยถูก กระสุนที่ไตกรามไปทะลุที่โหนกแก้ม ได้ตา

เพื่อนคนงานพาคนเจ็บทั้งหมด ส่งโรงพยาบาลสมทรรสาคร ซึ่งเป็น โรงพยาบาลที่ไกลที่สุด แต่ตุ๊กตา และหนูพลอยมิได้รับการรักษาทันที อ้างว่าหมอใหญ่ไม่อยู่ เช่นเดียวกับ คนเจ็บอีก ๕ คน จนกระทั่งพ่อของ หนูพลอย ซึ่งเป็นคนงานรถไฟอยู่ที่ ย่านสันคำพหลโยธิน มาขอรื่องโร งพยาบาลให้ส่งตุ๊กตาและหนูพลอยเข้า กรุงเทพ ฯ

ที่โรงพยาบาลศิริราช หนูพลอย

คนงานที่ไกรঝบาทเจ็บ

และตักตาได้รับการผ่าตัดเอากระดูก และถูกให้ออกจากโรงพยาบาลในอีก ๓ วันต่อมา โดยที่โรงพยาบาลอ้างว่า 'มีเตียงไม่พอ' อีกทั้งไม่ยอมจ่ายยา หากไม่ได้รับเงินค่ายาก่อน ทงๆ ที่ ศูนย์นิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย ได้อนุมัติเงินจ่ายสำรองให้สำหรับค่า รักษาพยาบาลคนเจ็บทง ๗ คน เป็น จำนวน ๕,๐๐๐ บาท อีกทั้งสหภาพ แรงงานอุตสาหกรรมผาสมทรสสาร ก็ได้รับรองว่าจะรับชำระเงินให้ก่อน ก็ตาม

ที่โรงพยาบาลสมทรสสาร คน เจ็บอีก ๕ คนถูกทงไว้ ๑ วันกว่าจะ ยอมรักษาพยาบาล โดยอ้างว่าต้อง ชำระเงินค่ายาก่อน

เพื่อนคนงานที่ไปดูแลคนเจ็บ เล่าว่า "แม้แต่ยาระงับปวดสก็เม็ด หนึ่งก็ไม่มี" คนเจ็บเป็นลมเพราะ

พิษปวดบาดแผล จนเพื่อนคนงาน ต้องวิ่งไปชื้อยามมาให้

ใครเป็นคนร้าย-ใครเป็นคนผิด

หนังสือพิมพ์รายวันหลายฉบับ ลงข่าวขัดแย้งกันว่า 'กรรมกรปะทะ กันเอง' กับ 'นายทุนจ้างอันธพาล...'

แต่ข้อเท็จจริงก็คือ ตลอดระยะเวลา ๑ เดือนของการนัดหยุดงานยัดเยียด คนงานชุมนุมประท้วงอยู่แต่นอก โรงงาน ส่วนในโรงงานมีตำรวจ ๑๐-๑๕ คน ประจำรักษาการณ์อยู่

พร้อมทั้งกลุ่มบุคคลที่คนงานบอกว่า เป็น 'อันธพาล' หรือบางทีเรียกว่า 'จิกโก้' จากมหาชัย โดยมี 'เจ้าจำเนียร' เป็น 'ลูกพี่' อยู่ตลอดเวลา

ตกลางคนมักจะมีเสียงลูกระเบิดทงเสียงลูกปืน แต่ไม่มีคนงาน ได้รับบาดเจ็บ

ในคนเหล่านั้นมีตำรวจทงท

และตำรวจกองปราบรักษาการณ์อยู่ในโรงงานและหน้าโรงงานเสมอและไม่มีใครถูกจับ เหตุการณ์เช่นนี้เกิดเมื่อวันที่ ๑๔, ๑๘, ๒๐ และ ๒๑ กรกฎาคม

และในคืนสุดท้าย คนงานต่างระบุว่า "เมื่อคืนตำรวจลงมือเอง"

กรรมกรหญิงคนหนึ่งของโรงงานใกล้เคียงที่ไม่ได้นัดหยุดงานกล่าวกับ 'จตุรัส' ว่า "คนงานที่นั่นเกลียดตำรวจมากกว่านายทุน"

ในเช้าวันที่เกิดเหตุ โสภ ภาฏกรมนั้น ตำรวจที่คุมโรงงานอยู่ถอนตัวออกจากโรงงานก่อนหน้าเสียงปืนเล็กน้อย และคำพูดของตำรวจใหญ่ที่คนงานจำไม่ได้มี เพราะคนงานมักจะบอกกับนักข่าวทงๆ คนที่ไปทำข่าวเรื่องนหลายวันก่อนเหตุการณ์ว่า

"ถ้าไม่ยอมตกลง อิวจะถอนกำลังตำรวจกลับ แล้วจะตามมาเก็บศพที่หลัง"

พตด. วิริยะ คุมรสนทร ผบ. กอง สกอ. กระทมแบน กล่าวไว้ก่อนจะเดินออกจากที่ประชุมเจรจาระหว่างนายจ้างกับลูกจ้าง เมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ณ ที่ว่าการอำเภอกระทมแบน

ประกาศของกระทรวงมหาดไทยเกี่ยวกับเรื่องน ซึ่งทำโรเนียวแจคนักข่าว แถลงว่า... "เนื่องจากลูกจ้างนัดหยุดงานไม่ถูกต้องตามขั้นตอนของกฎหมาย จึงไม่อาจเจรจาดตกลงกับนายจ้างได้..." และ "กระทรวงมหาดไทยรู้สึกเสียใจอย่างสุดซงต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น..."

"กระทรวงมหาดไทยจะจ่ายค่าทำศพให้รายละ ๑๐,๐๐ บาท"

เมื่อ 'จตุรัส' ได้ตามความเห็นของคนงานคนหนึ่งว่าพอใจหรือไม่ก็ได้รับคำตอบสั้นๆ ว่า

"ลูกหมาตัวหนึ่งของนายจ้างยังมีค่ามากกว่าน"

ชาวบ้านแห่ในร้อบสปีดาร์

เขมร

ประธานาธิบดีคิมอิลซุงบอกกับ สส. ญี่ปุ่นที่ไปเยือนเกาหลีเหนือเมื่อ ตอนปลาย ก.ค. นี้ว่า สมเด็จพระสังฆราชแห่งประเทศของแนวร่วมสหประชาชาติก็มึนๆ อาจจะกลับไปกรุงพนมเปญตอนต้นเดือนกันยายน ก็จะกลับไปในพื้นที่ที่สนามบินพนมเปญ ซ่อมเสร็จ □

ลาว-เกาหลีใต้

แทนที่จะเป็นการตัดความสัมพันธ์กับไทยดังที่หวาดกลัวกันอยู่ ลาวก็พลิกความคาดหมายด้วยการตัดความสัมพันธ์กับเกาหลีใต้แทน เมื่อ วันที่ ๒๕ กค. ท้าวเด สุวรรณวงศ์ เป็นผู้ประกาศโดยให้เหตุผลว่าท่าทีของคณะทูตเกาหลีใต้ที่ไม่ปฏิบัติตามแบบแผนของนักการทูต ก็ออกจากลาวไปโดยไม่บอกกล่าวหรือเตือนเจ้าหน้าที่ลาวล่วงหน้า □

ยุโรป

ประเทศในยุโรป ๓๕ ประเทศ เปิดประชุมขงสนุคยอดเรื่องความมั่นคงและการร่วมมือกันในยุโรป เมื่อวันที่ ๓๐ กค. น ทเมืองเฮลซิงกิ ประธานาธิบดีฟอร์ดและนายเบรตเนฟก็เข้าร่วมประชุมด้วย

เลขานุการองค์การสหประชาชาติ นายเคิร์ต วอลด์ฮายม์ ตั้งข้อสังเกตว่าประเทศต่างๆ ที่เข้าร่วมการประชุมครั้งนี้เป็นผู้ซึ่งงบประมาณถึง ๘๐% ของงบประมาณทางทหารทั้งหมดของโลก

ข้อตกลงกล่าวว่า “ผู้แทนจากทุกประเทศตระหนักแน่ชัดถึง ๑. ความเสมอภาคในอธิปไตยของแต่ละ ๒. ๒๒

เบรตเนฟ กำลังบ้วน

ประเทศ ๒. ความพยายามหลีกเลี่ยงการคุกคามหรือใช้กำลังทหาร ๓. ไม่ลั้วลวดเลี้ยวเขตแดน ๔. เคารพในเขตแดนของแต่ละรัฐ ๕. แก้ปัญหากรณีพิพาทอย่างสันติ ๖. ไม่แทรกแซงเรื่องภายในของกันและกัน ๗. เคารพในสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพชนพื้นฐาน รวมถึงเสรีภาพทางความคิดทางวัฒนธรรม ทางศาสนาหรือความเชื่ออื่นๆ ๘. สิทธิอันทัดเทียมกันและการตัดสินปัญหาของตัวเองของประชาชนชาติต่างๆ ๙. ร่วมมือกันระหว่างประเทศต่างๆ ๑๐. ขินยอมปฏิบัติตามกฎหมายระหว่างประเทศ

ประธานาธิบดีสการ์ดี เดสแดง แห่งฝรั่งเศสบอกว่า การพบปะกันครั้งนี้เป็น “การประชุมแห่งความหวัง” นอกจากนั้นก็มีข่าวว่า นายเบรตเนฟ บ้วนมากถึงขนาดต้องเดินออกจากงานเลยเมื่อคืนวันที่ ๓๐ กค. □

เวียดนาม

หลังไซ่ง่อนตกเป็นของฝ่ายรัฐบาลปฏิวัติชั่วคราวโดยสมบูรณ์แล้ว หนังสือพิมพ์ออกเป็นครั้งแรก เมื่อวันที่ ๒๓ กค. หนังสือรัฐบาลใหม่

ของไซ่ง่อนอนุญาตให้ออกได้นชื่อ “ห้ายฝ่อง” (ปลดแอก) และจะเผยแพร่ออกไปทั่วประเทศ ส่วนไซ่ง่อน ห้ายฝ่องนั้นจะจำหน่ายในบริเวณเมืองหลวง

นอกจากนี้ยังเปิดสถานวิทยุ ห้ายฝ่องขึ้นอีกสองสถานี คือ ไซ่ง่อนห้ายฝ่องซึ่งส่งกระจายเสียงในบริเวณเมืองหลวง และห้ายฝ่องซึ่งกระจายเสียงไปทั่วประเทศ

ห้ายฝ่องเริ่มเรียกธงยุทธโรปกรณ์ของเวียดนามที่ถูกข้ายมายังไทยก่อนจะมีการเปลี่ยนรัฐบาลในไซ่ง่อนตอนปลายเดือนเมษายน สถานวิทยุห้ายฝ่องออกอากาศคำแถลงของรัฐบาลปฏิวัติชั่วคราว ถึงกระทรวงต่างประเทศไทยบ่งว่า มีเครื่องบินทหาร ๑๘๐ ลำถูกข้ายมาเมืองไทย แต่ปัจจุบันเหลือเพียง ๑๔ ลำ และมีการนำเรือรบเข้ามา ๖๕ ลำ ปัจจุบันเหลือ ๓๕ ลำ

นสพ. ไซ่ง่อนห้ายฝ่องยังออกความเห็นว่างค์การ สปอ. เป็น “เครื่องมือในการรุกราน” และประนามรัฐบาลไทยที่ยังคงเก็บ สปอ. ไว้ในดินแดนของตน □

จีน

นสพ. ของประชาชนจีนรายวัน ลงข่าวในหน้าแรกของวันที่ ๒๖ ว่า จีนส่งดาวเทียมดวงที่สามขึ้น ไปแล้ว ว่าประสบความสำเร็จด้วยดี □

สปอ.

สหรัฐฯ ยินดีขบองค์การสนธิสัญญาการป้องกันร่วมกันแห่งเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้ (สปอ.) ถ้าฟิลิปปินส์และไทยต้องการ เจ้าหน้าที่สหรัฐอเมริกา กล่าวเมื่อ ๒๕ ก.ค. ในกรุงวอชิงตัน แต่สหรัฐฯ ยังไม่ได้รับคำเสนอ จากประเทศทั้งสองนี้ ไทยยกเลิกสนธิสัญญามานานแล้ว ซึ่งเป็นพื้นฐานของ สปอ. เลย

ชาติชาย จะไปแคนเบอร์รา

ส่วนโฆษกกระทรวงต่างประเทศ ออสเตรเลียก็แถลงในวันเดียวกันนั้น ว่า ออสเตรเลียเห็นด้วยกับไทยและฟิลิปปินส์ที่จะเลิกองค์การนี้ ไปเสีย และฐานทัพสหรัฐฯ ในภูมิภาคแถบนี้ เป็นเพียงเรื่องชั่วคราวเท่านั้น

หม่อมราชวงศ์กฤษณ์ ปราโมช นายกรัฐมนตรีแห่งประเทศไทย และ ประธานาธิบดีมาร์คอสแห่งฟิลิปปินส์ แถลงว่า มีความเห็นพ้องต้องกัน ในความสำคัญส่วนใหญ่ในการสิ้นสุดลง เป็นขั้น ๆ ของข้อหาโต อนาคตของ สัญญาพันธมิตรได้รับการคาดหมายว่าจะ เป็นหัวข้อสำคัญ ในการเจรจา ปรึกษาหารือกันระหว่าง วุฒิสมาชิก ดี. วิลเลซ รัฐมนตรีกระทรวงการต่างประเทศของออสเตรเลีย กับพลตรี ชาติชาย ชุณหะวัณ รัฐมนตรีกระทรวงการต่างประเทศของไทยที่กรุงแคนเบอร์ราในต้นเดือนหน้า □

เกาหลีเหนือ

ประธานาธิบดีคิมอิลซุงแห่งเกาหลีเหนือขอให้ นายกรัฐมนตรีมีกีของ ญี่ปุ่นให้ช่วยนำความไปบอกประธานาธิบดีฟอร์ดด้วยว่าเขาต้องการเปลี่ยน ข้อตกลงทางอาวุธปี ๒๕๓๖ ให้เป็น สนธิสัญญาสันติภาพกับสหรัฐอเมริกา นายอตุโนมิยะ โทมูระ ซึ่งมาข่าวว่า หายไปจากบักกิ้ง กลับไปถึงโตเกียว เรียบร้อยแล้ว และมีการเปิดเผยว่า เขาได้เข้าพบประธานาธิบดีคิมอิลซุง เป็นเวลาถึงแปดชั่วโมงครึ่งเมื่อวันที่ ๑๕ กค. และนายอตุโนมิยะเข้ารายงาน เรื่องการประชุมครั้งนั้นแก่นายกรัฐมนตรีญี่ปุ่นเมื่อวันที่ ๓๐ กค. หลังจากนั้นเขาให้สัมภาษณ์ว่าเขามีความ รู้สึกว่าการคั่นระหว่างเกาหลีกับ สหรัฐฯ กำลังใกล้เข้ามาแล้ว และประธานาธิบดีคิมอิลซุงบอกว่าไม่มีความประสงค์จะให้เคลื่อนกำลังลงมาทางใต้ □

เพื่อนา

“ผมเป็นคนเดินเอง”

กองบรรณาธิการวารสารของ สมาคมนักเรียนไทยในญี่ปุ่น สัมภาษณ์ ดร. สมปอง สุจริตกุล เอกอัครราชทูตไทยประจำญี่ปุ่น เมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม สกน ดังนี้

ถาม อยากรับความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับการท้ออเมริกันเข้าไปตั้งฐานทัพในเมืองไทย

สมปอง ประเทศไทยไม่เคยมีฐานทัพต่างดาว ตามหลักแล้วก็ทุกคนผิดๆ เยอะ ฐานทัพอเมริกันที่ตกกันไปได้ ตามความจริงเป็นฐานทัพไทยทั้งสิ้น เราไม่เคยมีสัญญา ไม่เคยมีข้อตกลงใดๆ ทั้งสิ้นที่จะให้คนอื่นใช้เป็นเจ้าของฐานทัพ ฐานทัพนั้นทั้งอธิปไตย และกรรมสิทธิ์ยังเป็นของประเทศ ไทยตลอดเวลา

การที่เราให้เขาใช้นั้น ไม่ใช่แม้ แต่เป็นการให้เขาเช่า ให้โดยเสนาหา

ถาม การเข้ามาของสหรัฐฯ นี้ มีสัญญาใหม่ครบว่าขอยืมใช้ฐานทัพ

สมปอง ไม่มี ไม่มี มีแต่แถลงการณ์ร่วมเท่านั้น ผมเป็นคนเดิน (เรื่อง) เองในแถลงการณ์ร่วมไม่มีสัญญา

ถาม รองนายกรัฐมนตรีไทยเคยเปิดเผยว่า ครั้นนั้น มีสัญญาเกี่ยวกับการใช้อู่ตะเภา

สมปอง เรื่องของการตีความ จะเรียกว่าเป็นสัญญาก็ได้ แต่สัญญานั้นหมายถึงสัญญาสมบูรณ์แบบ ตามที่ตกลงมีแต่สัญญาในรูปของแถลง

การณ์ แต่มันไม่ใช่เป็นสัญญาที่ทุกคนพูดถึงกัน

เพราะฉนั้นเมื่อสงครามเวียดนามเสร็จสิ้นไป ปัญหาที่ว่าสหรัฐอเมริกา มีสิทธิที่จะใช้ฐานทัพในประเทศไทย มันไม่มีอยู่แล้ว สิทธิมันไม่มีอยู่แล้ว มันไม่ใช่สิทธิที่เขาจะได้รับตามสัญญา ไม่ใช่สิทธิที่จะได้จากการเข้า คุณต้องแยกว่ามีสัญญาอะไร คือเป็น คำมั่น ข้อตกลงนิดๆ หน่อยๆ เป็น ความยินยอมมากกว่าสัญญา

ตาม สงครามเวียดนามได้เสร็จ สิ้นลงไปแล้ว การที่สหรัฐฯ เข้ามาใช้ ฐานทัพในประเทศไทยเป็นการละเมิดอธิปไตยของไทยใช่ไหม

สมปอง มันก็ไม่เชิง ประเทศ หนึ่งจะใช้ฐานของอีกประเทศหนึ่ง ไม่ได้ นอกจากประเทศเจ้าภาพจะ ยินยอม ที่ประเทศไทยยินยอม ความ ยินยอมเราเป็นอธิปไตยนี้ เรายินยอม ให้เขาใช้นั้น ถ้าปราศจากความยินยอมก็เป็นการละเมิด

ตาม กรณียาษาเกษตรเป็นการ ละเมิดใช่ไหมครับ

สมปอง มันจะถือว่าล่วงละเมิด ก็ทำได้ แต่มันหมายถึงการขาด คอมมิวนิสต์มากกว่า สาเหตุที่แท้จริงเขาไม่ได้เจตนา คือก่วงละเมิด โดยไม่ได้เจตนาเลยก็ได้ เขาไม่ได้ จงใจที่จะแกล้งล่วงละเมิดอะไรเรา ถ้าเขานักว่าไทยคือหมู เกยเข้ามาแล้ว ตั้งเยอะแยะ เขาไม่นึกว่าจะมีปฏิ กิริยาอะไร เขาไม่เข้าใจประเทศไทย ว่า ไทยเราเปลี่ยนแปลงการปกครอง ไปแล้วโดยรากฐาน การที่จะไปพูด กับนายพลเพียงคนเดียวคนสองคนว่า "เฮ้ย เรื่อน้อยๆอะอะนะ" มันไม่เกิด ประโยชน์อะไรเสียแล้ว

วารสาร สนาทญ. สาร โดเก็ว ก.ค. ๒๕๑๘

เมอทหารเป็นชายยิ่งกว่าชาย

ปอร์ตูกีส

ถ้าประเทศไหนคิดทำสงคราม นอกบ้านแล้วไม่ชนะ ประเทศนั้นก็ไม่ใช่ รวย ประชาชนก็จะอยู่ภายใต้การกดขี่ ขนบเป็นสิบๆปี และระวังให้ด้วันใด ันร้ายกองทัพบกของประเทศนั้น อาจจะทำรัฐประหารแล้วประกาศตัว เป็นสังคมนิยม ที่ชายยิ่งกว่าพรรค การเมืองพลเรือนในประเทศเสียอีก

ประเทศที่เป็นตัวอย่างในเรื่อง นี้ได้ เห็นจะเป็นประเทศปอร์ตูกีส เมื่อวันที่ ๒๕ เมษายนปีที่ผ่านมา นายทหารยศจตุตถตรีจันถึง พันเอกกลุ่มหนึ่งของปอร์ตูกีส ได้ทำ รัฐประหารล้มรัฐบาลของนายมาเซ โล กาเตโน การล้มรัฐบาลครั้งนี้เป็นการล้มระบบฟาสซิสต์ ซึ่งเป็นรัฐบาล ที่สืบทอดกันมาในหมู่กันเองเป็นเวลา ถึงสามสิบปี

กองทัพปอร์ตูกีสล้มรัฐบาลที่ ตนทำหน้าที่เป็นฐานกำลังให้มาทุก ยุคทุกสมัย ก็เพราะว่า กำลังทหาร มาริโอ ซอร์ ประธานพรรคสังคมนิยม

ของปอร์ตูกีสส่วนหนึ่งถูกส่งไปทำ สงครามต่อต้านสงครามกองโจรของ พวกกองกำลังรักษาดินแดนในแอง โกลาและ โมซัมบิกมาเป็นเวลานานปี สิบๆปี และนับวันก็ไม่สามารถจะ เอาชนะอย่างเด็ดขาดได้

การทำรัฐประหารครั้งนี้ นำโดย นายพลสปีโนลา แห่งกองทัพบก ผู้ ซึ่งตัวเขาเองได้เคยปฏิบัติกรรบใน ออฟริกามาแล้ว และเห็นผลของ ความล้มเหลวจากการทำสงครามประ ชาชนมากับตาตนเอง

การทำรัฐประหารครั้งนี้เป็น การรวมตัวกันระหว่างกลุ่มนายทหาร ซึ่งไม่แน่นอนไปว่าจะมีความเห็นต่อ แนวทางการเปลี่ยนแปลงของประเทศว่าควรจะเป็นไปอย่างไร

ความขัดแย้งในเรื่องความเห็น ถึงขั้นแตกหัก เมื่อนายพลสปีโนลา ซึ่งไม่เห็นด้วยกับการทำ สงคราม ในแอฟริกา แต่ก็ยังคงต้องการให้ ปอร์ตูกีสคุมเมืองขนสองเมืองน้อย อยู่ สักพักหนึ่งก่อน ในขณะที่นายทหาร อีกกลุ่มหนึ่งต้องการที่จะให้อิสระภาพ ต่อเมืองขนทั้งสองเมืองทันที

ความขัดแย้งนี้ทำให้นายพลสปีโนลาตัดสินใจทำรัฐประหารซ้อนขน เมื่อเดือนมีนาคมปี แต่การทำรัฐ ประหารซ้อนครั้งนี้ เป็นการทำซึ่ง ไม่มี การเตรียมพร้อมอย่างแน่ชัด นายทหารชนนายพันและร้อยเอกซง กุมกำลังในบริเวณเมืองหลวงของ ปอร์ตูกีสจึงไม่เข้าข้างเขา นายพล สปีโนลาถึงกับประสบความพ่ายแพ้ อย่างฉับไม่ช้า ต้องเผ่นหนีไปอยู่ สเปน นายทหารฝ่ายชายจึงรวมตัว กันตั้งรัฐบาลชั่วคราวขึ้นใหม่

ทหารปอร์ตุเกสกำลังดูแลอาคารที่ทำการของรัฐบาล

ในขณะที่กลุ่มนายทหารกำลังคุมเชิงกันอยู่นั้น ในวงการเมืองของปอร์ตุเกสเองซึ่งเคยมีการร่วมมือกันระหว่างกลุ่มนายทหาร ก็เริ่มมีการขัดแย้งกันจนเห็นได้ชัดขึ้น

พรรคสังคมนิยมโดยการนำของนายซอเรซ กล่าวหาทางพรรคคอมมิวนิสต์ว่าเข้าข้างโซเวียตรัสเซีย

ทางพรรคคอมมิวนิสต์ ซึ่งนำโดยนายคันซาล ก็โจมตีฝ่ายพรรคสังคมนิยม ว่าไม่ใช่สังคมนิยมที่แท้จริง และยังโอนอ่อนผ่อนตามองค์การสนธิสัญญานาโตของฝ่ายสหรัฐอีกด้วย

ฝ่ายสังคมนิยม ถึงแม้ว่าจะเป็นพรรคที่ประชาชนเป็นจำนวนมากไม่น้อยชอบอกชอบใจอยู่ก็ตาม แต่ก็มีการจัดองค์กรที่แข็งแกร่ง ดังเช่นพรรคคอมมิวนิสต์ ซึ่งมีการจัดองค์กรในกลุ่มกรรมกร และสมาคมสำคัญๆ ทางเศรษฐกิจของปอร์ตุเกสอย่างแข็งขัน

กลุ่มนายทหารซึ่งได้รับประสบการณ์จากในอาฟริกา ได้ก่อตัวเป็นองค์กรแบบไม่เป็นทางการ จัดตั้งคณะปฏิวัติเพื่อปกครองประเทศขึ้น

โดยมีทั้งนายทหารและฝ่ายพลเรือนร่วมกันบริหารประเทศ

คณะปฏิวัติเคยให้ความหวังต่อประชาชนว่า จะมีการเลือกตั้งในระบอบปี ๒๕๑๗ แต่เมื่อมีการทำรัฐประหารล้มรัฐบาลเกิดขึ้น สัญญาที่ให้ไว้จึงล่าช้ามาถึงเดือนเมษายน กระนั้นก็ตามดูเหมือนว่าประชาชนชาวปอร์ตุเกสจะไม่อึ้งขังขอบในเรือนนักว่าจะช้าหรือเร็ว เพราะสิทธิอันนี้ ได้หลบเลื่อนไปไม่น้อยกว่า ๑๐ ปีแล้ว

ชาวปอร์ตุเกสประมาณ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ทมิสิทธิออกเสียงได้ ไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งกันอย่างล้นหลาม ผลก็คือพรรคสังคมนิยม ได้เสียง ๓๗ เปอร์เซ็นต์ พรรคคอมมิวนิสต์ได้เสียง ๑๗ เปอร์เซ็นต์ พรรคประชาชนเพื่อประชาธิปไตย ได้เสียง ๒๗ เปอร์เซ็นต์

พรรคสังคมนิยมได้ร่วมจัดตั้งรัฐบาลผสมกับพรรคประชาชนเพื่อประชาธิปไตย รัฐบาลนี้มีสภาพเหมือนรัฐบาลที่มีขาเดียว เพราะว่ายังคงต้องบริหารประเทศ โดยจะต้องได้รับความเห็นชอบจากกลุ่มนายทหารในคณะปฏิวัติอยู่ก่อนเสมอ และ

การตอบโต้นอกสภาของพรรคคอมมิวนิสต์ ซึ่งควบคุมกลุ่มกรรมกรสำคัญๆ ของประเทศอยู่ แม้แต่ข้างเรื่องในหนังสือพิมพ์ รัฐบาลซึ่งเป็นหนังสือพิมพ์เข้าข้างพรรคสังคมนิยม จนถึงมีการใส่ตริกจนเป็นเหตุให้หนังสือพิมพ์ต้องปิดไปชั่วคราว และเมื่อเปิดใหม่ก็ปรากฏว่าฝ่ายพรรคคอมมิวนิสต์มีเสียงข้างมากในหนังสือพิมพ์ฉบับนั้นไปเสียฉิบ

การเขย่าวรัฐบาลผสมโดยพรรคคอมมิวนิสต์นั้น ทางกลุ่มนายทหารไม่ว่าอะไร ดูเหมือนว่าจะส่งเสริมเสียอีก นายซอเรซหัวหน้าพรรคสังคมนิยมทนไม่ไหว ในที่สุดก็ลาออกจากการเป็นรัฐบาลผสมเมื่อวันที่ ๑๑ เดือนกรกฎาคมนี้ หัววันหลังจากนั้นพรรคประชาชนเพื่อประชาธิปไตยก็ลาออกจากการเป็นรัฐบาลผสมร่วมกับฝ่ายทหาร ซึ่งเอานายคอนกาฟเป็นนายกรัฐมนตรี

ประชาชนบางแคว้นทางภาคเหนือของประเทศที่เลือกผู้แทนพรรคสังคมนิยมเข้าสภา ซึ่งจะเป็นเพราะความรำคาญหรือเพราะการเหยียดของพรรคสังคมนิยม ก็ไม่แน่ใจร่วมใจกันบุกเข้าทำลายหน่วยปฏิบัติการต่างๆ ของพรรคคอมมิวนิสต์ในแคว้นทางเหนือ ซึ่งเป็นบริเวณที่พรรคคอมมิวนิสต์ไม่ค่อยจะมีเสียงมากนัก

การทะเลาะเบาะแว้งระหว่างพรรคการเมืองใหญ่สองพรรคนี้ ว่าปอร์ตุเกสจะไปทางไหนดี โดยมีกลุ่มนายทหารหัวมารักซิสต์เสมอออกนุ้หน้าปัญหาทางการเมืองของยุโรป ให้ความเห็นว่า อีกไม่ช้าไม่นานกลุ่มนายทหารเองจะเข้ากุมบังเหียนของประเทศอย่างตรงไปตรงมา โดยไม่ต้องมีพรรคการเมืองเซ็ดข้างหน้า และไม่น่าเสมอไปว่า กลุ่มนายทหารเหล่านี้จะมีนโยบายทุกสิ่งทุกอย่างดังเช่นที่พรรคคอมมิวนิสต์ต้องการ □

นายพลเกือบผู้กลับมาเกิดใหม่

เกือบ : ยังไม่ตาย

ในจำนวนรัฐบุรุษเก่า ๆ ของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่มีข่าวว่าตายแล้วตายอกคนละหลาย ๆ คน หนึ่งในก็คือประธานเหมา เจ๋อตง แห่งพรรคคอมมิวนิสต์จีน และอีกคนหนึ่งในก็คือ นายพลเกือบแห่งกองทัพเวียดนามเหนือ ผู้ได้รับสมญานามว่า 'บุรุษผู้เบนไปเปลี่ยนแห่งเอเชีย' เพราะชัยชนะของเขาต่อฝรั่งเศสที่เดียนเบียนฟู เมื่อครั้งที่ฝรั่งเศสยังต้องการที่จะปกครองเวียดนามต่อภายหลังจากที่สงครามโลกครั้งที่ ๒ สิ้นสุดลงใหม่ ๆ

ข่าวเมื่อเร็ว ๆ นี้เองแจ้งว่า นายพลเกือบนั้น กำลังเจ็บหนักด้วยโรคมะเร็ง เจ็บเสียจนต้องไปรักษาตัวที่โรงพยาบาลในกรุงมอสโคว์ ประเทศรัสเซีย

ข่าวบางข่าวก็แจ้งว่า มีพวกทูตตะวันตกบางคนเห็นตัวเขาในโรงพยาบาลที่กรุงมอสโคว์ แต่ไม่ว่าเขาไปทำอะไรอยู่ที่นั่น บางทีว่านายพลเกือบนั้นตายแล้ว

ข่าวนั้นเป็นจริงอย่างไรไม่ปรากฏ แต่ที่แน่ก็คือว่า ก่อนซึ่งอนจะ

แตกสองวัน ก็ฆ่าอ้อมกว่า มีการรัฐประหารในเวียดนามเหนือ ฝ่ายทำรัฐประหารนั้น ได้จับตัวนายพลเกือบแล้วมาทางเสียบ ข่าวนั้นทำให้กษัตริย์เดนมาร์กเกือบตายอยู่พักหนึ่ง แต่แล้วข่าวก็เงียบหายไปเรื่อย ๆ และทางฝ่ายเวียดนามเหนือก็ไม่ว่าอะไร

อย่างไรก็ตาม มาเมื่อเร็ว ๆ นี้เองดูเหมือนว่า นายพลเกือบจะกลับมาเกิดอีก โดยเขียนวิเคราะหฺสถานการณ์ทางพุทธศาสตร์ก่อน ซึ่งอันจะแตก ต้มฟัดลงในหนังสือพิมพ์ทางการเมืองของเวียดนามเหนือและเวียดนามใต้

นายพลเกือบวิเคราะห์ไว้ว่า ในศึกเวียดนามครั้งหลังนี้ ไม่ว่าสหรัฐฯ จะเข้าทำการร่วมรบหรือไม่ก็ตาม สหรัฐฯ ก็จะไม่สามารถที่จะรักษารัฐบาลซึ่งอนของนายเทียวได้ เพราะฝ่ายเวียดนามเหนือนั้น ได้เปลี่ยนไปใช้ยุทธวิธีปรับการรบ และการเดินทัพอย่างรวดเร็ว จึงเป็นเหตุให้สามารถทำลายกำลังรบนับล้านคนของฝ่ายซึ่งอนได้

การตัดสินใจที่จะโจมตีกำลัง และ

การตัดสินใจอย่างรวดเร็วของผู้บัญชาการทหารในสนามรบ เป็นอีกส่วนหนึ่งของความสำเร็จครั้งนั้น การตัดสินใจที่จะบุกทะลวงอย่างเต็มที่ มีขึ้นเมื่อรัฐบาลซึ่งอนส่งทหารของตนให้ถอนตัวออกจากแถบทรานสลัง

นายพลเกือบเขียนไว้ว่า ก่อนที่จะตัดสินใจบุกทะลวงอย่างเต็มที่นั้น ทางผู้นำฝ่ายการเมืองและผู้นำทางการทหาร ได้วิเคราะห์สถานการณ์ไว้ก่อนแล้วว่า ทางฝ่ายสหรัฐฯ จะกลับเข้ามาพัวพันในการรบภาคพื้นดินอีกหรือไม่

ทางผู้นำฝ่ายการเมืองและทางการทหารต่างก็ถึงความเห็นว่า ถึงแม้ว่าสหรัฐฯ จะกลับเข้ามาอีก องค์กรประกอบที่จะทำให้เวียดนามเหนือประสบชัยชนะอย่างแน่นอนนั้นก็มีครบครันแล้ว จึงได้ตัดสินใจบุกทันที

แผนของกองบัญชาการรบของฝ่ายเวียดนามเหนือ และรัฐบาลปฏิวัติชั่วคราวเวียดนามใต้นั้น นายพลเกือบและนายพลดั่งแห่งเวียดนามเหนือ บอกไว้ว่า ได้ใช้วิธีรุกหนักในบริเวณสนามรบที่สำคัญ โดยใช้ทหารจำนวนมาก ส่วนในสนามรบที่สำคัญน้อยลงมาน้อย ก็ใช้วิธีล้อมไม่ปล่อยตามด้วยตัดทางคมนาคมของฝ่ายรัฐบาลซึ่งอน

นายพลทั้งสองได้เขียนเพิ่มเติมอีกว่า ชัยชนะที่ได้มานั้น ก็เพราะทางฝ่ายอเมริกันและทางฝ่ายซึ่งอนมีข่าวกรองที่ไม่ดีพอ

หากนายพลเกือบได้ตายไปแล้ว ก็มีคนเขียนการวิจัยแทนโดยใช้ชื่อเขา แต่เป็นที่เชื่อกันว่า เกือบยังไม่ตาย และเขาเป็นผู้เขียนผลการวิจัยนั้นขึ้นมาเองโดยร่วมกับนายพลดั่งแห่งกองทัพบกเวียดนามเหนือ

ที่น่าแปลกใจก็คือ สิ่งหนึ่งซึ่งเคยเป็นที่เข้าใจกันว่าสหรัฐอเมริกาเป็นประเทศที่มีข่าวกรองดีที่สุดเรื่องกำลังรบของเวียดนามเหนือ แต่ในความเห็นของเกือบกลับปรากฏว่า

ข่าวกรองนั้นใช้ไม่ได้ และดูเหมือนว่าใช้ไม่ได้เอาจริงๆ เพราะหาไม่โดนเลขกรุง ไช้ก่อนอันเป็นนครสุด

ท้ายของสหรัฐฯในเวียดนามใต้ จึงได้หลุดลอยไปในวันที่ ๓๐ เมษายนที่ผ่านมาได้รวดเร็วเช่นนั้น □

ชี้ได้ 'เมื่อเธอหมดน้ำยา ฉันทักขอลา'

การเดินทางไปฟิลิปปินส์กับสิงคโปร์ครั้งนี้ของนายกรัฐมนตรีไทย ผลที่เห็นได้ชัดก็คือ เป็นครั้งแรกที่นายกรัฐมนตรีไทยได้ออกความเห็นอย่างแน่ชัดว่า อนาคตของชาติกับไทยนั้นจะเป็นอย่างไรแน่

นายกรัฐมนตรีไทยได้เห็นเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับประธานาธิบดีฟิลิปปินส์ว่า องค์การ สปอ. นั้นควรจะหมดบทบาทของตัวเองลง และในที่สุดก็ต้องยกเลิกไป แต่ทั้งนี้ขอมต้องขึ้นอยู่กับสถานการณ์ ในภูมิภาคนี้ด้วย

ในความเห็นของผู้ชำนาญการต่างประเทศนั้นเห็นว่าความคิดเช่นนี้เป็น การยอมรับความจริงมากกว่าอันใด ในเมื่อประเทศมหาอำนาจทั้งเล็กและใหญ่ได้ให้ความสนใจกิจการน้อยลง หรือแทบไม่มีเลย

ประเทศเล็กๆ ที่เป็นภาคีอย่างเช่น ปากีสถานก็ได้ถอนตัวไปแล้ว

ชี้ได้ : อาคารใหญ่แห่งแรก

นิวซีแลนด์ ออสเตรเลียก็มีบทบาทในเรื่องการวางแผนทางการทหารน้อยลง อังกฤษนั้นแทบจะไม่มีบทบาทอะไรเลย ในเมื่อประเทศของตัวเองประสบวิกฤตการณ์ทั้งทางการเมืองและทางเศรษฐกิจอย่างหนักตลอดมาในระยะสัปดาห์แล้ว

สหรัฐอเมริกาเอง นับตั้งแต่ได้มีการจัดตั้งองค์การชไตน์ ก็ไม่เคยคิดว่าจะทำให้องค์การนี้มีพลังเช่นเดียวกับองค์การนาโตในยุโรปแต่อย่างใด

ในการกล่าวอ้างถึงองค์การนี้ สหรัฐฯ ก็ได้แต่กล่าวอ้างถึงองค์การในฐานะเป็นเกราะกำบังการโจมตีของรัฐสภาที่จะเข้าไปปฏิบัติการรบของตนทั้งในเวียดนามและไทย

เป้าหมายของการจัดตั้งองค์การนี้ก็ คือ การปิดล้อมจีนและเวียดนามเหนือ

ถึงแม้ว่าองค์การจะมีแถลงการณ์ต่างๆ นานาออกมามากมายเท่าใด แต่ก็ไม่มียุทธศาสตร์เดียวที่องค์การจะสามารถปฏิบัติการในนามของ สปอ. ได้ โดยไม่มีสหรัฐฯ คอยดูแลภาคสมาชิกอื่นๆ ให้เห็นด้วย ไม่ว่าจะเป็นการปฏิบัติการรบในเวียดนามหรือการออกแถลงการณ์ร่วมก็ตาม

สหรัฐฯ ภายหลังจากการพ่ายแพ้สงครามอินโดจีน ที่นายคิสซิงเจอร์และประธานาธิบดีสหรัฐฯ ต่างก็ย้ำอย่างเปิดเผยว่า สหรัฐฯ จะยังให้คำมั่นและจะปฏิบัติตามสนธิสัญญาต่างๆ ที่สหรัฐฯ มีอยู่กับประเทศอื่นๆ

แต่ดูเหมือนว่าคำพูดของผู้แทนรัฐบาลสหรัฐฯ ทั้งสองจะถูกลบลงด้วยเสียงของรัฐสภาสหรัฐฯ ซึ่งไม่ต้องการเห็นทหารของสหรัฐฯ มาตายบนแผ่นดินเอเชียอีก และอันที่จริง ตัวแทนของรัฐบาลสหรัฐฯ เองนั้นแหละที่มักจะพูดเป็นการภายในให้เหล่ารัฐบาลสมาชิกขององค์การสปอ. ฟังว่า

“เห็นจะยาก ที่จะทำอะไรกับชไตน์ เพราะรัฐสภาสหรัฐฯ ไม่เอาด้วย”

และในความเห็นของบางประเทศที่ใกล้ชิดกับองค์การ สปอ. ก็ว่า “ใครจะเอาทหารอเมริกันไปรบในประเทศของตัว เห็นจะบ้าแน่ เห็นผลในเวียดนามแล้วไม่ใช่หรือ”

การที่นายกรัฐมนตรีไทยต้องการตัดนอกรวมชไตน์ เห็นจะเป็นเรื่องที่ว่า “เมื่อเธอหมดน้ำยา ฉันทักขอลา” แต่เรื่องก็มียุทธศาสตร์บางอย่างที่นักต้องมั้นชนเชิงกบฏบาง

‘สนธิสัญญาแมนนิลา’ ซึ่งเป็นสนธิสัญญาแม่บทที่ทำให้องค์การชไตน์เป็นตัวเป็นตนขึ้นมา มัน ก็ยังไม่มีใครบอกว่าจะเลิก แต่ฝ่ายอเมริกันนั้นบอกมาแล้วว่า ถ้าจะเลิกก็ได้

แต่ยังไม่มียุทธศาสตร์จากไทยหรือฟิลิปปินส์ในเรื่องนี้ □

“เราเอาพวกแม่วให้อพยพ มาตั้งถิ่นฐานทำมาหากินที่นั่น”

สุนทร หงส์ลดารมภ์ เลขานุการ สปอ.

จตุรัส: คุณสุนทรเข้ารับตำแหน่งเลขานุการ สปอ. เมื่อไร เป็นเลขานุการคนที่เท่าไร และจะเดินต่อไปอีกเทอมใหม่หรือไม่
สุนทร: ผมได้รับแต่งตั้งให้เป็นเลขานุการ สปอ. เมื่อประมาณ ๒ ปีเศษมาแล้ว ตอนที่ผมรับราชการเป็นเอกอัครราชทูตไทยประจำสหรัฐอเมริกาอยู่ ทางที่ประชุม สปอ. กำลังพิจารณาคำสั่งให้เลิกเลขาธิการคนใหม่ เพราะนายพลวาร์กิส ซึ่งเป็นชาวฟิลิปปินส์ โน ได้รับหน้าที่มาครบสองเทอมแล้ว ฉะนั้น คนต่อไปก็ควรเป็นคนไทย

เป็นที่เข้าใจกันเป็นการภายในว่า องค์การ สปอ. ในฐานะที่เป็นองค์การที่อยู่ในภูมิภาค และเป็นประโยชน์ต่อสองประเทศมากที่สุดคือ ไทยกับฟิลิปปินส์ ก็เลียดตกลงกันภายในว่า ผู้ที่เป็นเลขานุการ ก็ควรสลับกันระหว่างประเทศไทยกับฟิลิปปินส์

ทางรัฐบาลได้ทราบตามผมเป็นการภายใน ผมเรียนรัฐบาลในขณะนั้นว่า ถ้ารัฐบาลไทยเห็นว่า ผมมีความเหมาะสมที่จะทำหน้าที่นั้นได้ ก็ยินดี และตอนนั้นผมก็เกือบครบเกษียณอายุในการรับราชการกระทรวงต่างประเทศแล้ว ฉะนั้นเป็นจุดเริ่มต้นที่ผมเข้ารับตำแหน่งเมื่อสามปีมาแล้ว

ระยะเวลาของแต่ละเทอมที่กำหนดไว้ของ สปอ. คือสามปี ซึ่งผมจะครบเทอมในเดือนกันยายนนี้ คณะมนตรีของประเทศสมาชิกต่างมีความเห็นด้วยกันทุกคนว่า ในระยะที่ผมรับหน้าที่มาตลอดก็เป็นที่พอใจของเขา ก็อยากให้ผมอยู่ต่อไป

รัฐบาลไทยก็พิจารณาโดยกระทรวงต่างประเทศ เสนอเรื่องไปที่รัฐบาลชดบังปัจจุบัน คณะรัฐมนตรีก็ลงมติว่า ผมควรจะรับหน้าที่ต่อไปอีกสองปี ที่ผมจะรับหน้าที่ต่อไปอีกสองปี เป็นความประสงค์ของผมโดยแท้ ผมเห็นว่า เวลานอายุผม ๖๓ เข้าไปแล้ว คิดว่าอีกสองปีอายุ ๖๕ ก็น่าจะเพียงพอแล้ว ไม่ใช่มีเหตุผลเป็นอย่างอื่นเลย

จตุรัส: ต่อสถานการณ์ปัจจุบันในเอเชียอาคเนย์ สปอ. ได้วิเคราะห์ไว้อย่างไร

สุนทร: ในเรื่องทั่วไป เราารู้สึกว่าการรุกรานโดยเบ็ดเตล็ดทางทหารได้น้อยลงไปมาก หรือเกือบจะหมดไป เพราะนโยบายระหว่างประเทศที่เรียกว่า ‘เด ทองคิ’ หรือ ‘นโยบายผ่อนคลายความตึงเครียด’ ได้เกิดขึ้น แต่ทาง สปอ. ยังรู้สึกว่าการรุกรานในรูปการแทรกซึมบ่อนทำลายและสนับสนุนผู้ก่อการร้าย ยังไม่ได้ลดน้อยลงแต่ประการใด และอาจเพิ่มขึ้นด้วยซ้ำ

เพราะฉะนั้น หน้าที่ของกันการแทรกซึมบ่อนทำลายนั้น สปอ. ก็ยังคงทำต่อไปโดยไม่เปลี่ยนแปลง หรือลดน้อยลงแต่ประการใดเช่นกัน

หน้าที่สำคัญอีกประการหนึ่งของ สปอ. ขณะนี้มีโครงการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมช่วยเหลือประเทศที่อยู่ในภูมิภาคแถบนี้ทุกปีตลอดมา เป็นโครงการในเขตชนบทที่ห่างไกลที่มีการแทรกซึมบ่อนทำลาย โครงการเหล่านี้เป็นประโยชน์ต่อประชาชนในเขตนั้นๆ โดยตรง

เช่น เราเอาชาวเขาเผ่าแม่วให้อพยพมาตั้งถิ่นฐานทำกินที่อำเภอบัว จังหวัดน่าน ช่วยเรื่องการค้า การเกษตร

การทำเช่นนั้นได้ประโยชน์มาก ไม่เพียงยังที่เดียว ได้นกสองตัว แต่ได้มากกว่าสองตัวด้วย คือหนังพวกแม่ว

เป็นพวกใกล้ชิดกัน มีขนบธรรมเนียม ภาษา ใกล้กันมาก และเป็นเผ่าที่ถกแทกร่วมบ่อนทำลายมากที่สุด ถ้าเราเอาชาวเขาเผ่าใหม่ทำกันเป็นปกติสุขจงรักภักดีต่อประเทศไทย หยดการปลุกปั่น ซึ่งเป็นอาชพที่เสียหายแก่ประเทศไทยด้วย ก็เป็นเรื่องดี นับเป็นตัวอย่างที่เราทำในประเทศไทย

ในทำนองเดียวกัน ในประเทศฟิลิปปินส์ เราก็มีโครงการช่วยเหลือชาวชนบทของฟิลิปปินส์ที่อยู่ห่างไกล และยากจน ช่วยให้มีอาชีพ ช่วยโรงเรียนเกษตรกรรมในเขตชนบทใหม่เครื่องใช้ไม้สอยให้ผลกอาชีพให้แก่ชาวพื้นเมือง

ฉะนั้นในความรู้สึกของผม และผมก็คิดว่าเป็นความรู้สึกของประเทศสมาชิกทุกๆ ไป ก็เห็นว่าบทบาทสองประการนี้มีความสำคัญมาก และควรทำต่อไป

จตุรัส : ในการบ่อนการแทกร่วมบ่อนทำลาย สปอ. ทำอย่างไรบ้าง

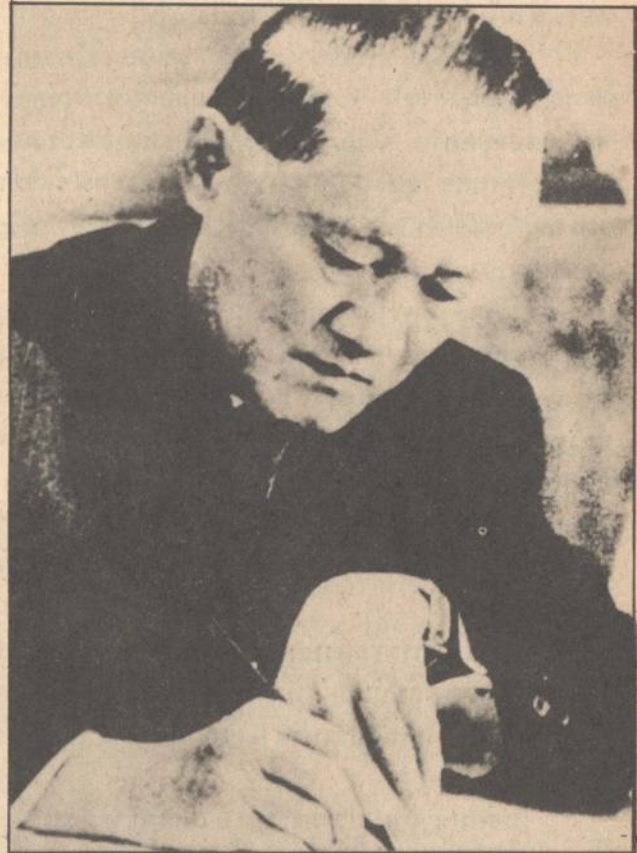
สุนทร : บทบาทของเราในด้านนี้ เราทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษา เราจะคอยศึกษาและรายงานให้รัฐบาลของประเทศทั้งสอง ในภูมิภาคนี้ทราบว่า ในเรื่องการแทกร่วมบ่อนทำลาย มีความเคลื่อนไหวก้าวหน้า และมีวิธีการอย่างไร และในกรณีต่างๆ เหล่านี้ เราก็มักแนะนำไว้ว่า ประเทศไทยกับประเทศฟิลิปปินส์ควรมีมาตรการป้องกันหรือต่อต้านอย่างไรบ้าง แต่การดำเนินการป้องกันนั้นเป็นหน้าที่ของประเทศนั้นๆ โดยเฉพาะ เป็นเรื่องภายในของประเทศนั้น

เรามีคณะผู้เชี่ยวชาญในเรื่องข่าวกรอง ซึ่งประชุมกันประมาณปีละ ๒ ครั้ง เพื่อติดตามความเคลื่อนไหว และรายงานการเคลื่อนไหวที่ล่าสุดในเรื่องการแทกร่วมบ่อนทำลาย และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

คณะกรรมการข่าวกรองชุดนี้ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญในด้านนี้ของประเทศสมาชิกแต่ละประเทศ เรา กำลังจะมีการประชุมของคณะกรรมการข่าวกรองชุดนี้อีกในเร็ว ๆ นี้ ก่อนการประชุมใหญ่ของ สปอ. ที่นครออร์คในเดือนกันยายน ที่กรุงเทพฯ นี้

จตุรัส : ตามที่นายฯ คึกฤทธิ์และประธานาธิบดีคิมมากอสมีความเห็นร่วมกันว่า อาเซียนควรทำหน้าที่แทน สปอ. ค่ะ ไปได้นั้น คุณสุนทรมีความเห็นอย่างไร

สุนทร : อาเซียนมีสมาชิกที่ประกอบด้วยประเทศที่อยู่ในภูมิภาคแถบนี้เท่านั้น ซึ่งอยู่ในฐานะที่เรียกว่าคือพัฒนาหรือกำลังพัฒนาด้วยกันทั้งนั้น ต่างคนต่างยังไม่ค่อยแข็งแรง และก็ยังไม่วางใจกันมาก ไม่ก้าวหน้ามากจนมีเงินเหลือเพื่อที่จะมาช่วยเหลือกันและกันได้มากเท่าไร

แตกต่างจากองค์การ สปอ. ซึ่งรวมสมาชิกที่เป็นประเทศมหาอำนาจ เช่น อังกฤษ อเมริกา หรือแม้แต่ ออสเตรเลีย ซึ่งฐานะทางเศรษฐกิจดีมาก เขาสามารถที่จะเอาความช่วยเหลือมาให้เราได้ และโครงการที่ สปอ. ทำนั้น จะเน้นในเขตที่มีการปะทะกัน

แต่อาเซียนไม่ใช่เช่นนั้น อาเซียนมีโครงการเศรษฐกิจสามัญเท่านั้น เช่น มีการร่วมมือกันทางศุลกากร หรือเขตปลอดภาษี ซึ่งแม้จะเป็นโครงการที่ดี แต่ประเทศ ๔-๕ ประเทศซึ่งอยู่ในฐานะด้อยพัฒนาด้วยกันซึ่งไม่มีกำลังเท่าไร จะไปให้ถึงจุดหมายปลายทางนั้น มันอยู่ในวงจำกัดมาก

นั่นผมจึงพูดว่ามันแทนกันไม่ได้ แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าอาเซียนจะเติบโตไม่ได้ อาเซียนควรเติบโตต่อไป จตุรัส: เรื่องการข่มขู่ทางทะเลระหว่างไทยกับสหรัฐฯ ทำให้ยังมีขโมย ในเมื่อ สปอ. เห็นว่าการรุกรานโดยเบ็ดเตล็ดทางทหารโคตรคล่องแล้ว

สุนทร: เรื่องนี้เป็นความเข้าใจผิด การข่มขู่ครั้งนั้นไม่ได้เกี่ยวข้องกับ สปอ. เลย เป็นเรื่องโดยตรงระหว่างไทยกับอเมริกา

สปอ. มีการข่มขู่เหมือนกันแต่ผ่านไปแล้ว ที่นำหน้าประเทศฟิลิปปินส์ ที่เราเรียกว่า 'ซี ฟ็อกซ์ เอกเซอร์ไซส์' ผ่านไปเมื่อประมาณ ๒ เดือนมาแล้ว ทุกชาติมาร่วม

ก่อนหน้านั้น ประมาณสัก ๑ เดือนเราก็มีการข่มขู่ทางแพทยทหาร ที่เรียกว่าการข่ม 'นาคราช' เป็นการเตรียมพร้อมให้แพทยทหารช่วยเหลือชาวชนบทเมื่อเกิดวิกฤตการณ์

ที่ สปอ. ยังต้องให้มีการข่มขู่กันอยู่ ก็เพราะเห็นว่า ยังมีความจำเป็นและมีประโยชน์อยู่มาก

จตุรัส: ขอเรียนถามคุณสุนทรในฐานะคนไทยคนหนึ่ง และเคยเกี่ยวข้องอยู่ในวงการนโยบายต่างประเทศมากมาย การคงอยู่ขององค์การ สปอ. ในปัจจุบันจะเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินนโยบายต่างประเทศของไทยหรือไม่

สุนทร: ผมคิดว่า ไม่น่าจะเป็นอย่างนั้น เพราะว่าหลังจากที่มันโยนบ่อน้ำเข้าหากัน หรือนโยบายผ่อนคลายนโยบายแล้ว และประเทศไทยก็ได้สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตกับจีน ฟิลิปปินส์ก็แล้ว ทางจีนก็เปลี่ยนแปลงท่าทีไปมาก คือหันหน้าไปเจรจากับสหรัฐหรืออเมริกา

เมื่อสถานการณ์เปลี่ยนไปเช่นนี้เสียวิพากษ์วิจารณ์จากประเทศในค่ายคอมมิวนิสต์ต่อองค์การ สปอ. มันน้อยมาก หรือเกือบจะไม่มีเลย

เมื่อเป็นเช่นนั้น ผู้ที่ติดตามเรื่องหลายคนก็ให้เหตุผลว่า ก็เพราะว่าจีนแดงเวลานี้ต้องการใหม่ดุลถ่วง จีนแดง จตุรัส ๓๐

มีความเกรงกลัวต่อการขยายอำนาจของรัสเซีย ซึ่งแม้จะเป็นคอมมิวนิสต์ด้วยกัน แต่ก็เขกันไม่ได้แล้ว เขาก็ต้องการใหม่ประเทศสามเพื่อที่จะมาถ่วง มาพ่วงอาศัย

ผมเข้าใจว่า จีนแดงกลัวรัสเซียมาก ฉะนั้น การที่ทหารอเมริกันอยู่ในประเทศไทยหรือภูมิภาคแถบนั้นบ้าง จีนก็ไม่ขัดข้อง และอาจมีความยินดีเป็นการภายในว่า อยากให้อยู่ต่อไปด้วยซ้ำ การโจมตี สปอ. จากจีนแดงเวลานี้ก็ลดน้อยลงมาก

จตุรัส: แล้วการที่सानอย โจมตีที่ไทยยังคงผูกพันอยู่กับ สปอ. กับสหรัฐฯ เมื่อเร็ว ๆ นี้ละ

สุนทร: อ้อ นั่น ผมว่าที่โจมตีก็เพราะเกิดการเข้าใจผิดว่าการข่มขู่เป็นเรื่องที่เกิดจากการจัดการของ สปอ. เวียดนามเห็นอเข้าใจผิด แล้วก็เลยถือโอกาสโจมตีองค์การ สปอ. เข้าไปด้วย

เวลานี้ สปอ. ก็ไม่มีบทบาทอะไรต่อด้านการรุกรานทางทหารโดยเปิดเผยของคอมมิวนิสต์เหมือนเมื่อก่อนแล้ว เวียดนามเห็นออาจจะยังเข้าใจอยู่ว่า เริ่มบทบาทหรือมีทำอย่างนั้น

จตุรัส: ท่านพอจะตอบได้หรือไม่ว่า องค์การ สปอ. จะยังคงทำหน้าที่ในการข่มขู่ซึ่งที่เรียกว่าการแทรกซึมบ่อนทำลายจากฝ่ายคอมมิวนิสต์ และช่วยพัฒนาชนบทที่ยากจนไปได้ อีกนานเท่าใด ในเมื่อทั้งไทยและฟิลิปปินส์ก็เห็นว่า สปอ. ควรลบทบทได้แล้ว

สุนทร: ผมเรียนไว้แต่ต้นแล้วว่า แม้อาเซียนจะเข้ารับหน้าที่ช่วยเหลือประเทศในภูมิภาคนั้นในบางส่วนได้ แต่อาเซียนก็มีข้อจำกัดต่างๆ โดยเฉพาะเรื่องฐานะของประเทศสมาชิก และไม่มีนโยบายข่มขู่กันการแทรกซึมบ่อนทำลาย

ผมตอบไม่ได้ว่า สปอ. จะอยู่ต่อไปอีกนานเพียงใด ขึ้นอยู่กับความจำเป็น ผมเป็นเหมือนผู้จัดการบริษัทอะไรสักแห่งหนึ่ง มีผู้ถือหุ้นบางคนบอกจะเลิก แต่ผู้ถือหุ้นใหญ่กว่ายังไม่ได้พูดอะไร เขายอมมีสิทธิ์ที่จะพูดด้วย

เมื่อผู้ถือหุ้น หรือกรรมการบริษัททั้งหมดพูดอะไรแล้ว ผมก็จะรับดำเนินตามนโยบายนั้น เวลานี้ยังเลย

จตุรัส: งบประมาณของ สปอ. ได้มาอย่างไร ใช้จ่ายประมาณอะไรบ้าง

สุนทร: ประเทศภาคีสมาชิกบริจาคกันครับ ตามกำลังสามารถมากขึ้น โครมมีมากก็ให้มาก โครมน้อยก็ให้น้อย บ้างก็ ๑๐ ล้านบาท บ้างก็ ๓๐ ล้านบาท ใช้จ่ายเป็นโครงการ สัก ๕๐-๖๐% ในปีต่อไปก็มีโครงการเสนอลง ๓๐ โครงการ เป็นของไทย ๑๕ ฟิลิปปินส์ ๑๕ แต่ก็คงต้องให้คณะมนตรีพิจารณาอนุมัติว่าจะให้มองการ สปอ. หรือไม่ต่อไปให้เสร็จก่อน ค่อยพิจารณาโครงการและงบประมาณใช้จ่ายเงินต่างๆ

เสียงกลองปฏิวัติยังกังห่างไกล

นายคาซึฮิสะ อิกาวา ได้เขียนบทความเกี่ยวกับเรื่องการเดินทางของกลุ่ตต่าง ๆ ในสังคมไทย ภายหลังจากการปฏิวัติวัฒนธรรมเมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ โดยเฉพาะหลังเหตุการณ์สังครามอินโดจีนสงบลงไว้ในนิตยสาร *อาซาฮิ* ฉบับประจำวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๑๗ ที่ตีพิมพ์ออกจำหน่ายในประเทศญี่ปุ่น ไว้อย่างน่าสนใจว่า

ความสำเร็จในการปฏิวัติที่เกือบ

การเดินทางบน หรือการนัดหยุดงานไม่เว้นแต่ละวัน เหตุผลก็ง่ายนิดเดียว เพราะฝ่ายซ้ายของไทยนั้นอ่อนกำลังเกินไปที่จะเป็นหลักในการปฏิวัติสังคม

หนังสือเกี่ยวกับการปฏิวัติวัฒนธรรมจีนและสรณิพนธ์เหมาเจอตง วางเรียงอยู่บนแผงหนังสือคู่กับสรณิพนธ์ของโฮจิมินห์และเลนิน แต่กระนั้นก็ตามเขาก็ไม่อาจกล่าวได้ว่า อิทธิพลของพรรคคอมมิวนิสต์ทั่วกว่ากันว่าเป็นฝ่ายนิยมจีนนั้น ได้แผ่

退戦後の生活保障を求めてパンコク市内をデモするタイの米軍基地ガードたち

จะพร้อมกันในประเทศในอินโดจีนสามประเทศ ทำให้ชาวต่างประเทศในเมืองไทยคาดการณ์ว่า ประเทศไทยถ้าเร็วหน่อยก็ภายในปีนี้ แต่พออย่างเข้าเดือนมิถุนายน ชาวต่างประเทศก็เริ่มคิดว่าคงไม่เป็นไร ความคิดที่ว่า ถ้าอย่างเร็ว ก็ภายในปีนี้ กลับเปลี่ยนไปเป็น 'อย่างเร็ว' ก็อีกสามสี่ปีข้างหน้า ซึ่งจะเป็นระยะเวลานานพอสำหรับบริษัทญี่ปุ่นที่จะตัดดวงกำไรให้คุ้มกับที่ลงทุนไป

ทำไมชาวต่างประเทศจึงยังกังวลใจเช่นอยู่ได้ ทง ๆ ที่ในกรุงเทพฯ มี

เข้ามาในกรุงเทพฯ แล้ว นอกจากนั้นก็ยังไม่มีใบปลิวแม้แต่ใบเดียว ที่แสดงว่ามีขบวนการใต้ดินของพรรคคอมมิวนิสต์อยู่ในเมืองหลวง

พรรคคอมมิวนิสต์ไทยยังคงอยู่ในล้นกันดารเท่านั้น

สภาพของประเทศไทยปัจจุบันคล้ายกับสภาพของญี่ปุ่นต้นสมัยโชวะ (ประมาณ พ.ศ. ๒๔๗๐) ซึ่งเป็นระยะที่ลัทธิมาร์กซิสต์กำลังรุ่งเรือง แน่วโนมัน ทำให้พรรคพลังใหม่ และพรรคสังคมนิยมขยายตัวได้เร็ว และ

มีพื้นฐานนโยบายที่แน่นอน แต่สำหรับประเทศที่ยังมีระบบศักดินาหลงเหลืออยู่อย่างแข็งแกร่ง และความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจกับต่างประเทศสลับซับซ้อนเช่นประเทศไทยนั้น การจะเผยแพร่ลัทธิสังคมนิยมยังคงจะมีปัญหาอยู่มาก

เราอาจจะต้องแพ้ครึ่งหนึ่ง

สภาพการณ์ต่างๆ ในปัจจุบันได้สนับสนุนความคิดข้างต้น เช่นกรณีสแตนดาร์ดการ์เมนต์ และกรณีดุสิตธานีนั้น ปรากฏว่ามีกรรมกรมาร่วมไม่ถึง ๑ ใน ๓ ของที่คาดการณ์ไว้ และประชาชนก็ไม่ให้ความสนใจเท่าที่ควร นอกจากนั้น สหพันธ์กรรมกรถึง ๑๕ แห่ง ก็ประกาศไม่ร่วมมือในการล้มรัฐบาล ทำให้สหภาพแรงงานเกือบแตกแยก

สหภาพแรงงานไทยมีสมาชิกเพียง ๒๕,๐๐๐ คน จากจำนวนกรรมกรทั้งหมด ๔ ล้านคน และถ้าเกิดแตกแยกขึ้นเมื่อไร กำลังต่อรองจะลดลงไปครึ่งหนึ่ง

นายเทอดภูมิ ใจดี กล่าวหลังจากที่ทำความตกลงกับรัฐบาลด้วยความร่วมมือของพรรคประชาธิปไตยอย่างขมขื่นว่า

“ความสำคัญทางการเมืองของกรรมกรยังอยู่ในระดับต่ำ นายทุนญี่ปุ่นยังนอนตาหลับได้อีกนานครับ”

ส่วนนายรัฐยุทธ บุญมี ก็กล่าวว่า “ฝ่ายซ้ายยังเป็นฝ่ายข้างน้อยอยู่ทั้งในสถานอัย ขบวนการประชาชนก็ยังไม่แข็งแกร่ง เรียกได้ว่ายังอยู่ในวัยทารก ไม่มีองค์การที่แข็งแรง ฝ่ายขวาได้เปรียบมากในขณะนี้

“... ฝ่ายปกครองของไทยก็มีโซ่โซ่ ฝ่ายปกครองของญี่ปุ่นและอเมริกาก็คงเช่นเดียวกัน เขาเหล่านั้นรู้จักโครงสร้างทุนนิยมกึ่งศักดินา

น้ำมันในอ่าวไทย: เรื่องจริงหรืออิงนิยาย

กิ่งอาณานิคมของไทย และข้อขัดแย้งต่าง ๆ เป็นอย่างดี และรู้ว่าพลังฝ่ายสังคมนิยมจะต้องเติบโตขึ้นอย่างแน่นอนทั้งทางกำจัดเสียแต่เนิ่น ๆ โดยอาศัยกำลังฝ่ายทหาร และฝ่ายขวาจัด แทนที่น่าเสียใจว่า ระบอบเผด็จการนั้นยังมีโอกาสเกิดขึ้นอีก เมื่อไรก็ได้

“... ในปัจจุบันฝ่ายทหารยังคงดำเนินนโยบายต่อต้านลัทธิคอมมิวนิสต์ และสังคมนิยมอย่างรุนแรง การดำเนินงานของ กอ. รรมน. ก็ดูเด็ดขาดมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด

“... ประชาชนส่วนใหญ่รักระบอบประชาธิปไตย แต่ก็เพียงแต่รักเท่านั้น ซึ่งไม่มีประโยชน์ ประชาชนยังต้องศึกษาให้เข้าใจ และพยายามให้ได้มาซึ่งระบอบนั้นให้ได้ พวกเขาต้องพยายามเสริมสร้างพลังประชาชนชนทละชนอย นนคือแนวร่วมประชาชน

“... มรว. คึกฤทธิ์ พยายามสร้างภาพ ‘รัฐสวัสดิการชนนิยม’ ให้แก่ประชาชน และกลัวพลังสังคมนิยม แต่ความคิดแบบนี้จะต้องเผชิญความขัดแย้งกับฝ่ายขวาจัดเข้าสักวันหนึ่ง

X “... ฝ่ายขวาจัดนั้น เกรงกลัวการเติบโตของฝ่ายซ้ายอย่างมาก และความกลัวยังเพิ่มมากขึ้นภายหลังการปฏิวัติอินโดจีน ดังนั้นการปฏิวัติอินโดจีนจึงส่งผลให้ฝ่ายปกครองของไทยเคลื่อนไหวมากขึ้น

“... รู้สึกว่า เราไม่มีเวลาที่จะเลือกกระหว่าง ‘เรา’ หรือ ‘เผด็จการฟาสซิสต์’ เราอาจแพ้สักครั้งหนึ่งกระมัง...”

กฎของนักเคลื่อนไหวกิจกรรมปัจจุบันคือ ‘อย่าคำนึงถึงอนาคตของตน จงคำนึงถึงอนาคตของชาติ’ เขาเหล่านั้นกำลังประสบความสำเร็จของตัวเองอยู่

เสียงกลองปฏิวัดยั้งห่างไกล □

น้ำมันในอ่าวไทยกลายเป็นข่าวใหญ่อีกครั้งหนึ่ง เมื่อนายวิลเลียม กรีนวอลด์ รองประธานและผู้จัดการบริษัทเอ็นเอชแอลแห่งประเทศไทย ได้ออกแถลงการณ์ต่อผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์เมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม สกนว่า ได้ขุดพบน้ำมันและแก๊สเป็นจำนวนมากในแถบฝั่งตะวันตกของอ่าวไทย ห่างจากชายฝั่ง ๕๕ ไมล์

และอีกครั้งหนึ่งที่เรากล่าวถึงตัวเองว่า น้ำมันในอ่าวไทยเป็นเรื่องจริงหรืออิงนิยาย

จุดเริ่มต้น

ทำไมบริษัทน้ำมันนานาชาติจึงสนใจและเข้ามาสำรวจแหล่งน้ำมันในอ่าวไทย เหตุผลในเรื่องนี้ จำเป็นต้องพิจารณาถึงความสำคัญของภูมิภาคเอเชียอาคเนย์ ทมตอการเมืองและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

ความสำคัญของเอเชียอาคเนย์ในด้านการเมืองระหว่างประเทศ ยังผลให้ประเทศในค่ายโลกเสรีพยายามที่จะสร้างความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจกับประเทศต่างๆ ในภูมิภาคนี้ เพื่อให้ระบบเศรษฐกิจของประเทศเหล่านั้นผูกพันอยู่กับระบบทุนนิยม ดังที่เป็นอยู่ในประเทมหาอำนาจตะวันตก

ในด้านเศรษฐกิจ เอเชียอาคเนย์ไม่เพียงแต่จะเป็นทางผ่านของเส้นทางการค้าระหว่างตะวันตกกับตะวันออกเท่านั้น หากทว่ายังมีทรัพยากรจำนวนมาก ซึ่งอยู่ในความสนใจของประเทศมหาอำนาจอีกด้วย

กรณีของน้ำมัน บริษัทน้ำมันนานาชาติเคยพึ่งแหล่งน้ำมันดิบในตะวันออกกลางเป็นสำคัญ แต่หลัง

จากที่กลุ่มประเทศโอเปก ซึ่งสมาชิกส่วนใหญ่ประกอบด้วยประเทศในภูมิภาคตะวันออกกลาง แปรโฉมจากยักษ์หลับ มาเป็นองค์การที่ทรงพลังนับตั้งแต่ปี ๒๕๑๓ เป็นต้นมา บริษัทน้ำมันนานาชาติทั้งหลายต่างก็หันตัวในการเสาะแสวงหาแหล่งน้ำมันดิบแหล่งใหม่มากขึ้น ทั้งนี้เพื่อลดการพึ่งพาแหล่งน้ำมันดิบจากตะวันออกกลาง และเอเชียอาคเนย์ก็เป็นภูมิภาคหนึ่งทีประเทศเหล่านั้นหวังที่จะได้ประโยชน์ ในเรื่องนี้

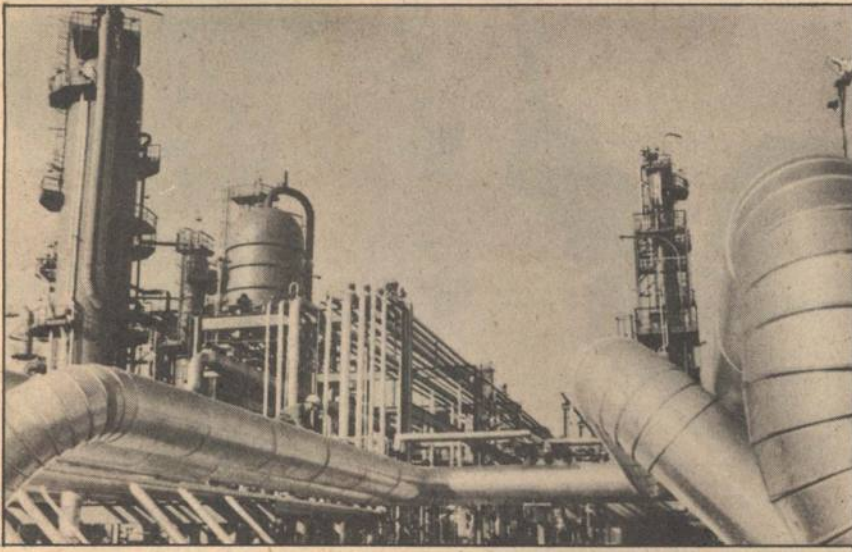
ดังจะเห็นได้ว่า ในขณะนี้ มีบริษัทน้ำมันประมาณ ๕๐ บริษัทเศษ ที่เข้ามาสำรวจหาแหล่งน้ำมันในเอเชียอาคเนย์ ในจำนวนนี้เป็นบริษัทอเมริกันกว่าครึ่งหนึ่ง ส่วนที่สำคัญรองลงมาได้แก่ ญี่ปุ่น คานาดา และออสเตรเลีย

ทัศนคติของฝ่ายไทย

บริษัทน้ำมันย่อมไม่อาจเข้าไปสำรวจและขุดน้ำมันดิบในประเทศอื่นได้ หากมิได้รับความเห็นชอบจากรัฐบาลของประเทศเจ้าบ้าน

ขณะเดียวกัน ความยินยอมเห็นชอบของรัฐบาลประเทศเจ้าบ้านย่อมเกิดจากการเล็งเห็นประโยชน์ ที่จะอนุญาตให้ชาวต่างประเทศเข้ามาสำรวจและขุดน้ำมันในอาณาจักรของตน แต่ประเทศเจ้าบ้านก็ได้รับประโยชน์อะไรบางอย่างจากการนี้ ยังเป็นปัญหา

ในกรณีของประเทศไทย ซึ่งอาจจะคล้ายคลึงกับประเทศส่วนใหญ่ในเอเชียอาคเนย์ การขาดแคลนน้ำมันดิบภายในประเทศ และการเพิ่ม

ขึ้นอย่างรวดเร็วของความต้องการใช้น้ำมัน นับเป็นต้นเหตุพื้นฐาน ทำให้รัฐบาลพยายามแสวงหาแหล่งน้ำมันดิบภายในประเทศ

จากสถิติของการพลังงานแห่งชาติ (ปี ๒๕๑๖) ปรากฏว่า ในบรรดาพลังงานที่ใช้ในประเทศไทย ประมาณร้อยละ ๘๖ เป็นพลังงานจากน้ำมัน และนับตั้งแต่หลังสงครามโลกครั้งที่สองเป็นต้นมา การขยายตัวของอุตสาหกรรมประเภทต่างๆ ประกอบกับการเพิ่มขึ้นของประชากรอย่างรวดเร็ว เป็นสาเหตุที่สำคัญสองประการ ที่ทำให้ความต้องการใช้น้ำมันเพิ่มขึ้นในอัตราที่ค่อนข้างสูง และโดยเหตุที่แหล่งน้ำมันดิบภายในประเทศมีอยู่น้อยมาก ระบบเศรษฐกิจไทยจึงต้องพึ่งพียงาน้ำมันจากต่างประเทศ

แต่เดิมนั้น น้ำมันที่ส่งมาจากต่างประเทศ เกือบทั้งหมดเป็นผลิตภัณฑ์น้ำมันสำเร็จรูป แต่ภายหลังจากการที่รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมใหม่การตั้งโรงกลั่นน้ำมันภายในประเทศตั้งแต่ปี ๒๕๐๔ เป็นต้นมา รูปแบบของการขนาน้ำมันจากต่างประเทศจึงแปรเปลี่ยนไป จากการขนาน้ำมันสำเร็จรูป มาเป็นการขนานน้ำมัน

ดิบเพื่อนำมากลั่นภายในประเทศ การที่ต้องพึ่งพียงาน้ำมันดิบจากต่างประเทศ ทำให้ไทยต้องสูญเสียเงินตราต่างประเทศในการขนาน้ำมันดิบหลายๆ เป็นจำนวนมาก

ในปี ๒๕๑๖ ไทยต้องขนานน้ำมันดิบจากต่างประเทศเป็นมูลค่า ๓,๕๑๒ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๘.๔ ของสินค้านำเข้าทั้งหมด แต่ภายหลังจากที่ประเทศกลุ่มโอเปคประกาศขึ้นราคาน้ำมันดิบในปลายปี ๒๕๑๖ และต่อ

มาในระหว่างปี ๒๕๑๓ ไทยต้องใช้จ่ายเงินในการขนานน้ำมันดิบจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นเป็น ๑๐,๓๕๒ ล้านบาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๓๒.๖ ของมูลค่าสินค้าเข้าในบั้น

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การพึ่งพียงาน้ำมันดิบจากต่างประเทศได้ก่อภาระทางด้านดุลการค้าและดุลการชำระเงินระหว่างประเทศเป็นอันมาก ในขณะเดียวกัน การรวมตัวอย่างเหนียวแน่นของประเทศในกลุ่มโอเปค ได้มีส่วนกระตุ้นให้รัฐบาลไทยเริ่มพึ่งพียงตนเองมากขึ้น

แม้ว่ารัฐบาลไทยจะมีนโยบายส่งเสริมให้เอกชนมีบทบาทในการสำรวจและผลิตน้ำมันภายในประเทศ มาตั้งแต่ปี ๒๕๑๓ แต่นโยบายการส่งเสริมการลงทุนของเอกชนในสมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม ก็ได้ล้มเหลวอย่างสิ้นเชิง

ส่วนหนึ่งเป็นเพราะว่า ความรู้สึกชาตินิยมค่อนข้างจัด ซึ่งทำให้ผู้ลงทุนต่างด้าวมีความรู้สึกไม่มั่นใจในสถานการณ์ทางการเมืองพอที่จะเสี่ยงเข้ามาลงทุน

อีกส่วนหนึ่งเป็นเพราะว่ามีการใช้อภิสิทธิ์และอิทธิพลทางการเมืองอย่างแพร่หลาย

แต่เมื่อจอมพลสฤษดิ์ รัชชศักดิ์ รอฟินและนำนโยบายดังกล่าว กลับมาใช้ใหม่ในปี ๒๕๐๓ การลงทุนของนายทุนเอกชน ไม่ว่าจะเป็นนายทุนท้องถิ่นหรือนายทุนต่างด้าว ก็มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว รวมทั้งการลงทุนในอุตสาหกรรมน้ำมัน ดังจะเห็นได้ว่า ในปีที่ต่อมาตนเอง เริ่มมีการก่อตั้งโรงกลั่นน้ำมันไทย

ส่วนการส่งเสริมให้ชาวต่างประเทศเข้ามาสำรวจและขุดน้ำมันในน่านน้ำไทย เพิ่งจะกำหนดเป็นนโยบายอย่างจริงจังในเดือนมิถุนายน

๒๕๑๐ แต่ความล่าช้าในการออก
พรบ. บีโอเอ และ พรบ. ภาษี
เงินได้บีโอเอ ทำให้การสำรวจ
แหล่งน้ำมันในอ่าวไทยต้องล่าช้ากว่า
ที่ควร ทงๆที่ได้มีการให้สัมปทาน
แก่บริษัทจำนวน ๖ บริษัทในการสำรวจ
แหล่งน้ำมันในอ่าวไทยรวม ๑๑
แปลงมาตั้งแต่ปี ๒๕๑๑ แต่การสำรวจ
เพิ่งจะเริ่มต้นอย่างจริงจังในปี ๒๕๑๔
เนื่องจากกฎหมายทั้งสองฉบับเพิ่งจะ
ประกาศใช้ในบั้น

ทำไมต่างประเทศจึงมีบทบาท

คำตอบอาจเป็นว่า กิจกรรมที่
เกี่ยวกับน้ำมัน ไม่ว่าจะเป็นการสำรวจ
หาแหล่งน้ำมัน หรือการผลิตน้ำมัน
จำเป็นต้องอาศัยเงินลงทุนจำนวน
มหาศาล และต้องใช้เทคนิคการผลิต
ที่สลับซับซ้อน ลำพังแต่เงินทุนของ
นายทุนภายในประเทศ และเทคโนโลยี
ที่มีอยู่ในประเทศ อาจไม่
เพียงพอ และรัฐบาลก็ยังไม่พร้อมที่จะ
มีบทบาทในเรื่องนี้โดยตรง

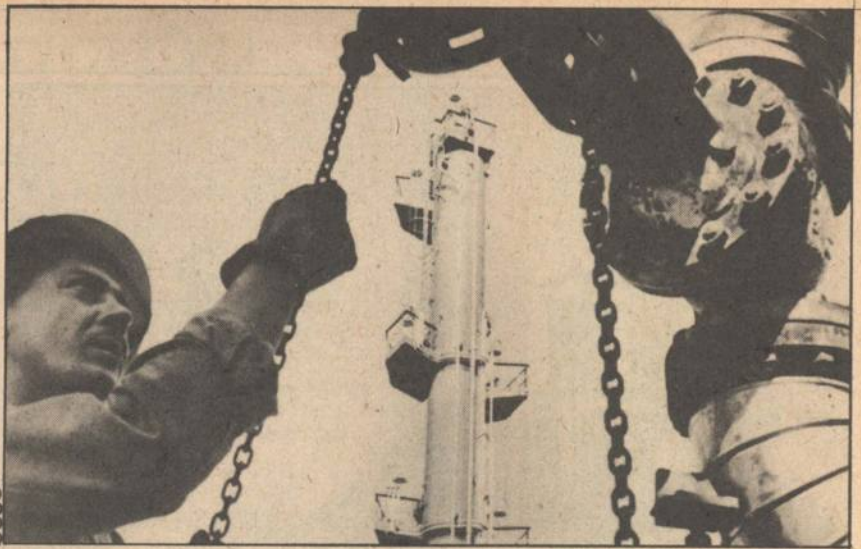
แท้ที่จริงนั้น ปัญหาเรื่องเงินทุน
หาใช้ปัญหาที่ร้ายแรงไม่ เพราะช่อง
ทางในการระดมเงินทุนภายในประเทศ
ยังมีอยู่เป็นอันมาก แต่ปัญหาด้าน
เทคโนโลยีในการสำรวจและในการผลิต
น้ำมัน จะเป็นปัญหาที่มีความสำคัญ
มากกว่า

วิธีการให้สัมปทาน

ในปัจจุบันนี้ มีเสียงกล่าวหากันว่า
บริษัทนานาชาติเป็นเครื่องมือสำคัญ
ของระบบจักรวรรดินิยมสมัยใหม่
การขยายตัวเข้าไปลงทุนในประเทศ
ต่างๆ ของบริษัทยักษ์ใหญ่เหล่านี้
เป็นช่องทางในการแสวงหาอาณา
นคมทางเศรษฐกิจ และบริษัท
นานาชาติเป็นกลไกสำคัญในการขุด
รื้อส่วนเกินทางเศรษฐกิจระหว่าง
ประเทศ

การยินยอมให้ชาวต่างประเทศ
เข้ามาลงทุน จึงเป็นขั้นตอนที่สำคัญ
จตุรัส ๑๔

SSSO

ที่จะทำให้เมืองไทยกลายเป็นอาณา
นคมทางเศรษฐกิจของประเทศมหา
อำนาจ

แม้ขอกกล่าวหาดังกล่าวจะมีมูล
แห่งความจริงอยู่บ้าง แต่ในกรณีของ
น้ำมันนั้น ดูจะเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยง
เกือบมิได้ ที่จกต้องยินยอมให้ชาว
ต่างประเทศเข้ามาลงทุน หากต้อง
การที่จะได้รับประโยชน์จากน้ำมันดิบ
ที่มีอยู่ในประเทศ ทั้งนี้เนื่องจาก
ความล่าช้าทางด้านเทคโนโลยีทำให้
ต้องพึ่งพาต่างประเทศในเรื่องนี้

ลำพังแต่การให้ชาวต่างประเทศ
เข้ามามีบทบาทในการสำรวจและขุด
น้ำมันในอ่าวไทย คงจะมีใช้เรื่อง
สำคัญนัก ประเด็นสำคัญน่าจะอยู่ที่
ว่า ในการพิจารณาให้สัมปทานแก่
บริษัทต่างด้าว ได้อาศัยหลักเกณฑ์
อะไรบ้าง

หากเงื่อนไขที่กำหนดขึ้นไม่ทำให้
ไทยอยู่ในฐานะเสียประโยชน์มาก
นัก การขูดรีดและการถ่ายเทส่วน
เกินทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ
ย่อมเป็นไปได้โดยจำกัด

ตาม พรบ. บีโอเอ ๒๕๑๔
ได้กำหนดไว้ว่า เมื่อบริษัทได้สัมป
ทานสามารถผลิตน้ำมันได้ จะต้อง
เสียค่าภาคหลวงแก่รัฐบาล ค่าภาค

หลวงที่เสียอาจชำระเป็นเงิน หรือ
ชำระเป็นผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมก็ได้
กล่าวคือ

- หากชำระเป็นเงิน ผู้รับสัมป
ทานจกต้องชำระค่าภาคหลวงใน
อัตราร้อยละ ๑๒.๕ ของมูลค่าผลิต
ภัณฑ์ปิโตรเลียมที่จำหน่ายได้

- การเสียค่าภาคหลวงเป็นปีโตร
เลียม จกต้องเสียในอัตรามูลค่า
เท่ากับหนึ่งในเจ็ดของมูลค่าปิโตรเลียม
ที่จำหน่ายได้

และเพื่อที่จะให้สิ่งจูงใจในการ
สำรวจและในการทำผลิตภัณฑ์ปิโตร
เลียมในอ่าวไทย รัฐบาลไทยจึง
เรียกเก็บค่าภาคหลวงจากผลิตภัณฑ์
ปิโตรเลียมในอ่าวไทยในอัตรากว่า
ปกติ กล่าวคือ เรียกเก็บค่าภาค
หลวงในอัตราร้อยละ ๘.๕ ของมูลค่า
ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมจากอ่าวไทย

ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเงินได้
พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปีโตรเลียม
พ.ศ. ๒๕๑๔ กำหนดไว้ว่า บริษัทผู้
ผลิตจกต้องเสียภาษีเงินได้ปีโตรเลียม
ไม่น้อยกว่า ๕๐% แต่ไม่เกิน ๖๐%
ของกำไรสุทธิที่ได้จากผลิตภัณฑ์
ปิโตรเลียม

ดังนี้ จะเห็นได้ว่า วิธีการใน
การให้สัมปทานในการสำรวจและ

ผลิตภัณฑ์โทรเลขที่มีอยู่ในเมืองไทย
ขณะนี้ เป็นวิธีการให้สัมปทานโดย
รัฐบาลไทยได้รับประโยชน์ในรูปของ
ค่าภาคหลวงและภาษีเงินได้ (royalty-tax concession) ซึ่งเป็นวิธีการ
ที่ใช้ในประเทศกัมพูชา เวียดนามใต้
และบรูไน

ส่วนการให้สัมปทานอีกวิธีหนึ่ง
ซึ่งใช้ในประเศพม่า อินโดนีเซีย
มาเลเซีย และฟิลิปปินส์ เป็นวิธีการ
ให้สัมปทานโดยการบั่นส่วนในการ
ผลิต (production-sharing contract)

ช่องทางแสวงหากำไร

วิธีการให้สัมปทานโดย "ได้ผล
ตอบแทนในรูปค่าภาคหลวงและภาษี
เงินได้" นั้น เป็นวิธีการที่เปิดช่องให้
บริษัทน้ำมันกอบโกยผลประโยชน์
ออกนอกประเทศได้โดยง่าย

เพราะโดยวิธีนี้ ประเทศเจ้าบ้าน
จะมีบทบาทเป็นเพียงผู้ขางสนาม
ไม่มีบทบาทในการผลิตโดยตรง แม้
ว่าจะมีหลักเกณฑ์ในการประเมินมูลค่า
ผลผลิตปิโตรเลียมที่ผลิตได้ โดย
กำหนดหลักเกณฑ์ในการคำนวณปริ
มาณการผลิต และราคาผลผลิตปิโตร
เลียมที่ใช้ประเมิน ดังที่เป็นอยู่ใน
พระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ.
๒๕๐๔ ก็ตาม

แต่โดยที่รัฐบาลมิได้เข้าไปมี
ส่วนในการควบคุมและจัดการในการ
ผลิต ย่อมเป็นการยากลำบากที่จะ
ทราบปริมาณการผลิตที่แท้จริง

ในทำนองเดียวกัน การเก็บภาษี
เงินได้ปิโตรเลียม ย่อมไม่อาจทำได้
อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย หากมีการ
ลักลอบส่งผลิตภัณฑ์น้ำมันออกนอก
ประเทศ และการแจ้งรายจ่ายเท็จ

นอกจากนี้ การที่รัฐบาลมิได้มี
บทบาทในการควบคุมและจัดการใน
การผลิต ยังมีผลทำให้มิได้รับประ
โยชน์จากการลงทุนของชาวต่างประเทศ

เทศเท่าที่ควร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ประโยชน์ในรูปของเทคโนโลยีที่จะ
ได้รับถ่ายทอดจากต่างประเทศอีกด้วย
การให้สัมปทานโดยวิธีนี้ จึงเปิดช่อง
ให้ระบบจักรวรรดินิยมทางเศรษฐกิจ
แผ่กิ่งก้านสาขาได้อีกต่อไป

ทางกอบโกยที่น้อยลง

ส่วนการให้สัมปทานโดยวิธีการ
"บั่นส่วนในการผลิต" โดยทั่วไปบริษัท
น้ำมันจะเป็นผู้รับภาระการเสี่ยงใน
การสำรวจ และในการผลิตเมื่อบริษัท
เริ่มทำการผลิตได้ จะมีการบั่นส่วน
ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจระหว่าง
ประเทศเจ้าบ้านกับบริษัทน้ำมัน

การบั่นส่วนอาจทำในรูปของ
ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม หรือในรูปของ
รายได้จากการจำหน่าย และรายได้
จากการจำหน่าย (หรือปริมาณผลิต
ภัณฑ์ปิโตรเลียม) ที่จะนำมาบั่นส่วน
นั้นอนุญาตให้บริษัทผู้ผลิตหักต้นทุน
ในการผลิตออกเสียก่อน

ตามปกติ รัฐบาลประเทศเจ้า
บ้านจะอนุญาตให้บริษัทผู้ผลิตหักราย
จ่ายประมาณ ๔๐% ของต้นทุนในการ
ผลิต (กรณีของฟิลิปปินส์สูงถึง ๗๐%)
ออกจากรายได้จากการจำหน่าย (หรือ
ปริมาณการผลิต) ส่วนที่เหลือจาก
การหักต้นทุนการผลิต จึงนำมา
แบ่งกันระหว่างประเทศเจ้าบ้าน
กับบริษัทผู้ผลิต

ซึ่งตามปกติ ประเทศเจ้าบ้านจะ
ได้รับส่วนแบ่ง ๖๕% และบริษัทผู้
ผลิตได้รับส่วนแบ่ง ๓๕%

โดยวิธีนี้ รัฐบาลประเทศเจ้า
บ้านสามารถเข้าไปมีบทบาทในการ
ควบคุม และจัดการในการผลิต โดย
บริษัทน้ำมันเป็นเพียงคู่สัญญา การ
กอบโกยผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ
ออกนอกประเทศก็จะมีช่องทางน้อย
ลง

ทางเลือกของรัฐบาลไทย

ปัญหาที่มีอยู่ว่า รัฐบาลไทยควร

จะเปลี่ยนวิธีการให้สัมปทาน จากวิธี
การที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน มาเป็นวิธีการ
ให้สัมปทานโดยการบั่นส่วนในการ
ผลิตหรือไม่

เมื่อพิจารณาจากแง่ของบริษัท
น้ำมัน วิธีการบั่นส่วนในการผลิต
เป็นวิธีการที่มุ่งสนใจทางเศรษฐกิจ
น้อยกว่าวิธีการเสียค่าภาคหลวงและ
ภาษีเงินได้ เพราะผลประโยชน์จาก
การผลิตมีน้อยกว่า

แต่ถ้าพิจารณาจากแง่ของประเทศเจ้าบ้าน วิธีการบั่นส่วนในการ
ผลิตจะช่วยพิทักษ์ประโยชน์ของประเทศชาติได้มากกว่า

นักเศรษฐศาสตร์บางคนมีความ
เห็นว่า วิธีการบั่นส่วนในการผลิต
เป็นขั้นตอนขั้นที่สอง สืบต่อจากวิธี
การเก็บค่าภาคหลวงและภาษีเงินได้

เพราะในระยะแรก เมื่อยังไม่
ทราบว่าจะแหล่งน้ำมันดิบจะมีมากพอ
แก่การผลิตเพื่อการค้าหรือไม่ รัฐบาล
จำเป็นต้องจัดสรรสิ่งจูงใจทางเศรษฐกิจ
เพื่อชักนำให้ชาวต่างประเทศเข้า
มาสำรวจ ต่อเมื่อพบว่า ปริมาณ
น้ำมันดิบภายในประเทศมีมากพอแก่
การผลิตเพื่อการค้า จึงควรจะเปลี่ยน
มาใช้วิธีการบั่นส่วนในการผลิต

ดังจะเห็นได้ว่า ในบรรดาประ
เทศในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์ที่ใช้วิธี
การบั่นส่วนในการให้สัมปทาน ไม่ว่าจะ
อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ หรือ
พม่า ล้วนแล้วแต่เป็นประเทศซึ่งได้
ค้นพบแหล่งน้ำมันดิบที่มีปริมาณมาก
พอแก่การผลิตเพื่อการค้าแล้วทั้งสิ้น

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าวิธีการบั่น
ส่วนในการผลิตจะเกิดขึ้นภายหลัง
จากการใช้วิธีการเก็บค่าภาคหลวง
และภาษีเงินได้ แต่ก็หาได้หมาย
ความว่า วิธีการหนึ่งจะต้องเป็นชน
ตอนสืบเนื่องของอีกวิธีการหนึ่งเสมอ
ไป

รัฐบาลประเทศเจ้าบ้านอาจใช้
วิธีการให้สัมปทานโดยการบั่นส่วน

ในการผลิตได้ ตั้งแต่ระยะการสำรวจ ปริมาณน้ำมันดิบภายในประเทศ เพียงแต่ว่าในระยะแรก อัตราส่วนของผลประโยชน์ที่กำหนดจะแบ่งปันกันนั้น ควรจะกำหนดให้ประเทศเจ้าบ้าน ได้รับส่วนแบ่งในอัตราร้อย ในช่วงระยะเวลาหนึ่งก่อน ต่อเมื่อพ้นช่วงระยะเวลาดังกล่าว จึงจะเขียนอัตราส่วนที่ประเทศเจ้าบ้านได้รับให้สูงขึ้น ทั้งนี้เพื่อก่อตั้งโครงสร้างเศรษฐกิจให้ชาวต่างประเทศเข้ามาลงทุน

การสำรวจน้ำมันในอ่าวไทย

ในปัจจุบัน มีบริษัทที่ได้รับสัมปทานในการสำรวจแหล่งน้ำมันในอ่าวไทยรวม ๗ บริษัท โดยได้รับสัมปทานในปี ๒๕๑๑ รวม ๖ บริษัท และในปี ๒๕๑๕ อีก ๑ บริษัท บริษัทเหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นบริษัทอเมริกัน โดยมีบริษัทญี่ปุ่นถือหุ้นร่วมอยู่ด้วย

การสำรวจหาแหล่งน้ำมัน เป็นกิจการที่มีสภาพเสมือนหนึ่งการพนันขั้นต่อ เพราะหากไม่พบปริมาณน้ำมันดิบสำรองที่มากพอแก่การผลิตเพื่อการค้า บริษัทย่อมขาดทุนรายจ่ายที่เสียไปในการสำรวจนั้น แต่ถ้าหากโชคอำนวย ปริมาณน้ำมันดิบที่ค้นพบมีมากพอแก่การผลิตเพื่อการค้า ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่จะได้รับ ย่อมมีอยู่อย่างมหาศาล

แม้ว่าการสำรวจหาแหล่งน้ำมันดิบจะเป็นกิจการที่มีภาวะการเสี่ยงสูง แต่บริษัทน้ำมันยักษ์ใหญ่ทั้งหลายมักจะกันงบประมาณในแต่ละปีเพื่อการนี้ โดยเฉพาะ ทั้งนี้เพราะการค้นพบแหล่งน้ำมันดิบแหล่งใหม่ จะมีผลอย่างสำคัญต่อฐานะการแข่งขันของบริษัทในอุตสาหกรรมน้ำมัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในกรณีที่แหล่งน้ำมันดิบที่ค้นพบเสียต้นทุนแล้วเฉลี่ยในการผลิตต่ำกว่าแหล่งที่มีอยู่ในปัจจุบัน

จึงไม่น่าประหลาดใจเลยว่า ทำ

ไม่บริษัทน้ำมันยักษ์ใหญ่ทั้งหลาย จึงมักเข้าไปถือหุ้นในบริษัทสำรวจแหล่งน้ำมัน หรือตั้งบริษัทสำรวจแหล่งน้ำมันของตนเองขึ้น

และไม่น่าประหลาดใจเลยว่า ในบรรดาบริษัทที่ได้รับสัมปทานในการสำรวจแหล่งน้ำมันในอ่าวไทยในบริษัทน้ำมันยักษ์ใหญ่เช่นบริษัทสแตนดาร์ดออยล์ แห่งนิวเจอร์ซีย์ และบริษัทบริติชปิโตรเลียม ได้มีส่วนเป็นเจ้าของด้วย

ข่าวที่ทำให้เกิดความหวัง

การสำรวจหาแหล่งน้ำมันดิบในอ่าวไทยเพิ่งจะเริ่มต้นอย่างจริงจังในปี ๒๕๑๔ และหลังจากนั้นเพียงสองปี บริษัทยูเนี่ยนออยล์ก็สร้างข่าวใหญ่ขึ้น โดยประกาศว่าได้ค้นพบแหล่งน้ำมันดิบเป็นจำนวนมาก จนเป็นเหตุให้นายสมาน บราวาส อธิบดีกรมทรัพยากรธรณี ถึงกับทำนายทายทักว่าน้ำมันดิบและแก๊สในอ่าวไทยที่ค้นพบ จะมีปริมาณมากพอแก่การผลิตเพื่อการค้าในปี ๒๕๒๐

ข่าวดังกล่าวนี้ ได้สร้างความหวังแก่บริษัทอื่นๆ เป็นอันมาก ประกอบกับระยะเวลาในการสำรวจตามสัมปทานที่ได้รับใกล้จะสิ้นสุดลง เพราะตามพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ การสำรวจตามสัมปทานกำหนดไว้ไม่เกิน ๘ ปี และอาจขยายต่อไปได้อีกครั้งหนึ่งไม่เกิน ๔ ปี เมื่อสิ้นระยะเวลาการสำรวจ ๕ ปี บริษัทที่ได้รับสัมปทานจึงต้องเลือกสำรวจเฉพาะพื้นที่ ๕๐% ของพื้นที่ที่ได้รับสัมปทานที่ยังไม่มีการผลิต ด้วยเหตุนี้ บริษัทที่ได้รับสัมปทานจึงต้องจัดลำดับความสำคัญของอาณาบริเวณที่กำหนดจะทำการสำรวจต่อไป

แต่หลังจากปี ๒๕๑๖ เป็นต้นมา ข่าวน้ำมันในอ่าวไทยก็เงียบหายไป และเป็นที่น่าสังเกตว่า ทงอริบด์และรองอริบด์กรมทรัพยากรธรณี ในระยะ

หลังๆ นั้น ต่างก็ปฏิเสธที่จะให้คำทำนายว่า เมื่อไรจึงจะเริ่มทำการผลิตน้ำมันในอ่าวไทยเพื่อการการค้า จนกระทั่งบริษัทยูเนี่ยนออยล์กลับมาสร้างข่าวใหญ่อีกครั้งหนึ่ง เมื่อต้นเดือนกรกฎาคม ศกนี้

เหตุแห่งความขบเซา

ความขบเซาของกิจการสำรวจแหล่งน้ำมันในอ่าวไทย มีสาเหตุที่สำคัญ ๓ ประการคือ การขาดแคลนเงินทุน บรรยากาศในการลงทุน และปริมาณสำรองที่สำรวจพบ

แม้ว่าช่องทางในการระดมทุนจะมีอยู่มากพอสมควร แต่บริษัทสำรวจน้ำมันกลับต้องเผชิญกับปัญหาการขาดแคลนเงินทุน

ส่วนหนึ่งเป็นเพราะความไม่แน่นอนในสถานการณ์ทางการเมือง ซึ่งมีผลทำให้บรรยากาศในการลงทุนขบเซา

แต่ส่วนสำคัญยิ่งกว่าน่าจะเป็นเพราะว่า โอกาสในการแสวงหากำไรจากการผลิตน้ำมันในอ่าวไทย มิได้มีมากดังที่คาดคิดมาก่อน

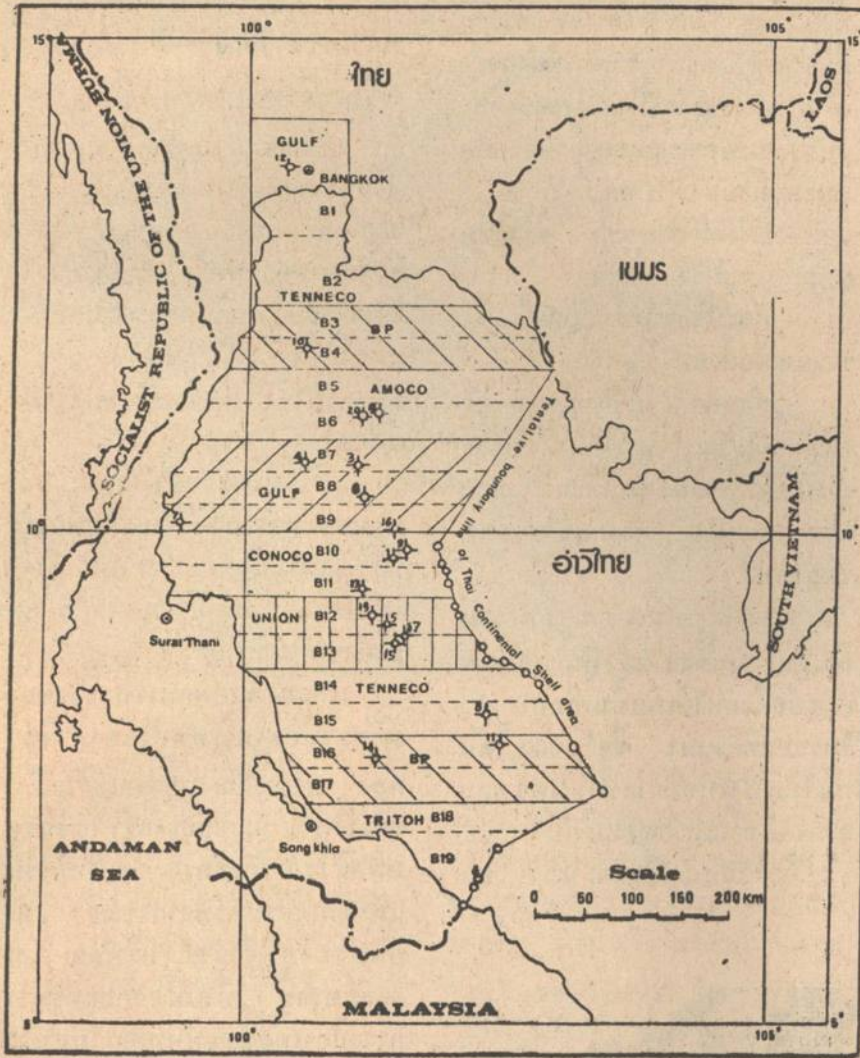
การขาดแคลนเงินทุนมีผลให้บริษัทเหล่านี้ จำต้องสำรวจแหล่งน้ำมันอย่างจำกัดเจาะเขย เพียงเพื่อให้ถูกต้องตามเงื่อนไขข้อนั้นๆ ตามข้อผูกพันในการรับสัมปทานเท่านั้น

และในบัดนี้ บริษัทสำรวจแหล่งน้ำมันในอ่าวไทย ต่างพากันแสวงหาหุ้นส่วน เพื่อก่อระดมทุน การเสี่ยง ตัวอย่างที่เห็นได้โดยชัดเจน ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงฐานะความเป็นเจ้าของในบริษัทกอล์ฟออยล์ที่เกิดขึ้นในเดือนเมษายน ศกนี้

สถานการณ์ทางการเมือง

บรรยากาศทางการเมืองระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายหลังจากที่สหรัฐอเมริกาต้องโดยอ่าวออกจากกัมพูชาและเวียดนามใต้ ประกอบกับความรู้อคตินิยมของคน

แผนที่แสดงอาณาเขตสัมปทานการสำรวจน้ำมันบริเวณอ่าวไทย

ไทยที่มีมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความรู้สึกต่อต้านระบบจักรวรรดินิยม ได้มีส่วนไม่มากนักน้อย ที่ทำให้บริษัทน้ำมันลังเลใจที่จะทุ่มเงินลงทุนในการสำรวจแหล่งน้ำมันดิบในอ่าวไทยอย่างเต็มที่

และเมื่อเร็ว ๆ นี้เอง หนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ ได้อ้างความเห็นของ 'ผู้ใหญ่' ในกรมทรัพยากรธรรมชาติว่า บริษัทน้ำมันจะเป็นเหยื่อรายต่อไปของลัทธิชาตินิยม ภายหลังจากที่บริษัทเท็กซากอนสัมปทาน

แต่ตามความเห็นของนักธุรกิจต่างประเทศบางคน ดังเช่นนายเวดดิ ไทแมน เป็นอาทิ ไม่เชื่อว่า

การถอนตัวของสหรัฐอเมริกาออกจากอินโดจีน จะมีผลต่อบรรยากาศทางการลงทุนในเมืองไทยอย่างสำคัญ (อ่าน จตุรัส ฉบับวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๑๘)

ส่วนปัญหาที่ว่า ความรู้สึกชาตินิยมและการต่อต้าน บริษัทแร่เท็กซากอนและฐานทัพสหรัฐฯ ในไทย จะมีผลต่อการลงทุนของชาวต่างประเทศเพียงใดนั้น เมื่อเร็ว ๆ นี้ นายวิลเลียม กรีนวอลด์ ผู้จัดการบริษัทยูเนี่ยนออยล์ ได้โต้แย้งข่าวที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ และกล่าวต่อไปว่า

"... เราได้เริ่มต้นสำรวจเพื่อ

ค้นห่าน้ำมันในอ่าวไทย และเราไม่มีเจตนาที่ว่าจะเปลี่ยนแปลงโครงการที่มีอยู่เดิมนี้แต่ประการใด..."

แต่ถึงกระนั้นก็ตาม ความไม่แน่ใจในสถานการณ์ทางการเมืองภายในประเทศไทย ได้มีผลไม่น้อยต่อการตัดสินใจในการลงทุนของชาวอเมริกัน และดูเหมือนว่าช่องว่างดังกล่าวจะเป็นโอกาสอันดีที่นายทุนชาติอื่นจะคืบคลานเข้ามาสู่ระบบเศรษฐกิจไทย

ดังจะเห็นได้ว่า นายทุนออสเตรเลียซึ่งมีบทบาทสำคัญเป็นอันดับที่สี่ในการสำรวจแหล่งน้ำมันในเอเชียอาคเนย์ ได้เข้าถือหุ้นในบริษัทกลีฟออยล์แห่งประเทศไทยเมื่อเร็ว ๆ นี้แล้วด้วย

ส่วนบริษัทกลีฟออยล์ ซึ่งเดิมเป็นผู้อุหนุ่ยรายใหญ่ ได้ลดฐานะจากผู้ดำเนินการลงมาเป็นหุ้นส่วนธรรมดา และปล่อยให้บริษัทชันออยล์ ซึ่งเป็นบริษัทเล็กๆ กลายเป็นผู้อุหนุ่ยรายใหญ่และเป็นผู้ดำเนินการแทน

สาเหตุสำคัญ

น้ำมันดิบในอ่าวไทยมิได้มีมากเท่าที่คาด พนักงานฝ่ายวิชาการของบริษัทสำรวจน้ำมันบริษัทหนึ่งกล่าวว่า "... น้ำมันดิบจะต้องมีปริมาณมากพอแก่การผลิตให้ได้วันละ ๘,๐๐๐ บาร์เรล จึงจะคุ้มแก่การผลิตเพื่อการค้า และจำกัดการผลิตให้ได้วันละ ๑๐,๐๐๐ บาร์เรล จึงจะได้กำไร..."

ปริมาณน้ำมันดิบสำรองเท่าที่ค้นพบในอ่าวไทยในขณะนี้ ยังมีไม่มากพอที่จะผลิตเพื่อการค้า แม้แต่ผู้จัดการบริษัทน้ำมันยูเนี่ยนออยล์ซึ่งประกาศการค้นพบแหล่งน้ำมันแห่งใหม่ในอ่าวไทยเมื่อเร็ว ๆ นี้ ก็ยังให้สัมภาษณ์แก่หนังสือพิมพ์ว่า

"... เราจะต้องใช้เวลาขุดบ่อ

น้ำมันอีกประมาณหนึ่งปี...” และหากการสำรวจเป็นไปได้ด้วยดี การผลิตเพื่อการค้าจะเริ่มต้นได้ ต้องกินเวลา “... อย่างน้อยที่สุด ๕ ปี นับแต่บัดนี้...”

แต่ความหวังของนายกรุ่นวอลด์ จะเป็นจริงได้เพียงใด

เมื่อไม่นานมานี้เอง นายช. วาย. หล. ผู้อำนวยการโครงการชช.โอพี. ซึ่งเป็นหน่วยงานของสหประชาชาติ ทุ่มหน้าทีในการสำรวจแหล่งทรัพยากรในน้ำน่านทะเล ได้กล่าวว่า

“จนกระทั่งเมื่อปลายปีที่แล้วนี้เอง เราจึงรู้แน่ๆ ปริมาณน้ำมันในอ่าวไทยมีได้มามากเท่าที่คาด...”

และนี่เองอาจเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้บริษัทสำรวจน้ำมันทั้งหลายต่างพากันชลอการลงทุน และเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ทางอริบดและรองอริบดกรมทรัพยากรธรณี ต่างปิดปากเงียบ ไม่กล้าล่วงวันเวลาที่จะเริ่มทำการผลิตน้ำมันในอ่าวไทยอีกเลย

เสือน้ำมันที่ยังสุ

ในบรรดาบริษัทสำรวจแหล่งน้ำมันในอ่าวไทย ๗ บริษัทในขณะนี้ มีอยู่เพียง ๓ บริษัทเท่านั้น ที่ยังคงดำเนินการสำรวจต่อไปอย่างจริงจังคือ

- บริษัทยูเนี่ยนออยล์ ซึ่งได้ขุดเจาะบ่อน้ำมันไว้ ๔ หลุม
- บริษัทกลัฟออยล์ ซึ่งได้ขุดเจาะบ่อน้ำมันไว้ ๓ หลุม
- และบริษัทไทรตันออยล์ ซึ่งขุดเจาะบ่อน้ำมันไว้ ๑ หลุม
- ส่วนอีก ๔ บริษัทที่เหลือ ก็คือ บริษัทอาโมโก บริษัทบริติชปิโตรเลียม บริษัทคอนติเนนตัลออยล์ และบริษัทเทเนโค ต่างก็อยู่ในสภาพซึ่งกะตายน

ส่วนหนึ่งเป็นเพราะขาดแคลนเงินทุน เนื่องจากต้นทุนในการขุดเจาะบ่อน้ำมันได้เพิ่มขึ้นเกือบเท่าตัวในรอบปีที่ผ่านมานี้ ซึ่งในขณะนั้นต้นทุนในการขุดเจาะบ่อน้ำมันตกหลุมละ ๓-๔ ล้านดอลลาร์อเมริกัน อีกส่วนหนึ่งเป็นเพราะว่า ผล

ของการสำรวจแหล่งน้ำมันอยู่ในสภาพที่น่าผิดหวัง

ความหวังใหม่

หรือกลยุทธ์ทางการเมือง

การประกาศการค้นพบแหล่งน้ำมันดิบแหล่งใหม่ของบริษัทยูเนี่ยนออยล์เมื่อต้นเดือนกรกฎาคม สกน ก่อให้เกิดความหวังใหม่ได้เพียงใด และจักช่วยให้บริษัทสำรวจแหล่งน้ำมันทั้งเจ็ด กลับมามีชีวิตชีวากองกึ่งหนึ่งหรือไม่ เป็นส่วนที่ชวนติดตามต่อไป

แต่ข้อที่ประจักษ์ชัดก็คือ ปริมาณน้ำมันสำรองที่ผลิตเพียงวันละ ๓,๐๐๐-๔,๐๐๐ บาร์เรลนั้น ยังต่ำกว่าปริมาณอันเหมาะสมแก่การผลิตเพื่อการค้าอีกมาก

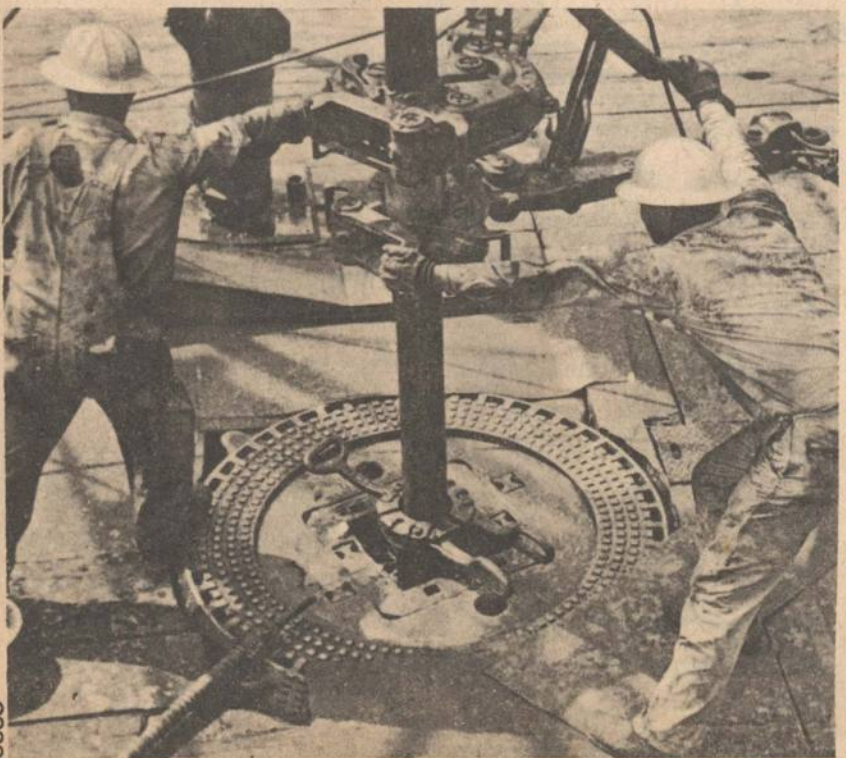
และถ้าหากผลการสำรวจของเจ้าหน้าที่กองกิจการสหประชาชาติถูกต้อง เรื่อย่อมไม่สามารถเข้าใจเป็นอย่างอื่นได้ นอกเสียจากว่า การที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมและอริบดกรมทรัพยากรธรณี ร่วมกันระงับการขุดของ บริษัทยูเนี่ยนออยล์ครั้งนี้ เป็นเพียงกลยุทธ์ทางการเมืองเพื่อที่จะหันเหความสนใจของประชาชน จากการโจมตีระบบจักรวรรดินิยมในปัจจุบัน

ถ้าวิมานในอากาศเป็นจริง

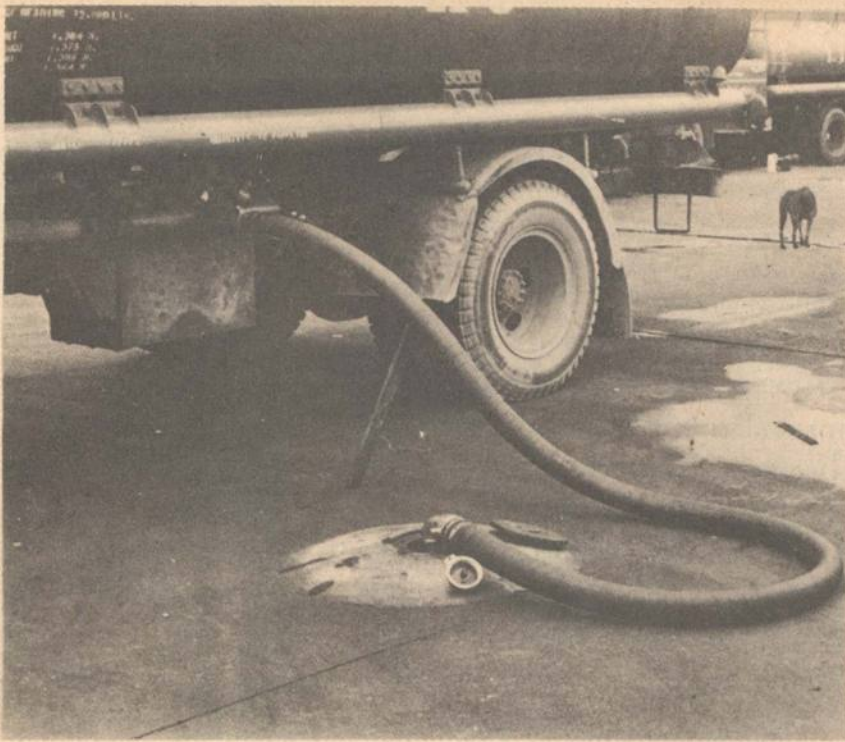
แต่ถ้าหากวิมานในอากาศของนายวิลเลียม กรุ่นวอลด์เป็นความจริง และการผลิตน้ำมันในอ่าวไทยเป็นไปได้ในอนาคต เราต้องเผชิญกับปัญหาอะไรบ้าง

ประการแรก รัฐบาลจะป้องกันและจำกัดการถ่ายเทผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ให้น้อยที่สุดเท่าที่จะน้อยได้ ได้อย่างไร

การเปลี่ยนแปลงวิธีการให้สัมปทาน จากการให้สัมปทานโดยได้ค่าภาคหลวงและภาษีเงินได้ตอบแทนมาเป็นวิธีการมีส่วนร่วมในการผลิต

esso

เป็นหนทางหนึ่งในการ

อภิวาทได้แก่ การก่อตั้งบริษัทน้ำมันแห่งชาติขึ้น ตามข้อเสนอของนายนิรพัทธ์ ชาลจันทร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมในสมัยนายกรัฐมนตรีเสนีย์ ปราโมชเมื่อต้นปี

โดยบริษัทน้ำมันแห่งชาติไม่เพียงแต่จะมึหน้าที่ในการควบคุมการตลาดน้ำมันภายในประเทศเท่านั้น หากทว่ายังมีหน้าที่สำรวจน้ำมันในอาณาบริเวณที่บริษัทน้ำมันเล็กสนใจอีกด้วย

แต่ข้อเสนอดังกล่าวนี้คงไม่สามารถบ่งกั้นการกอบโกยของนายทุนต่างดาวได้มากนัก ถึงที่บริษัทน้ำมันทั้งหลายเกรงกลัวอย่างยิ่งในขณะนี้ก็คือ การโอนกิจการน้ำมันเป็นของรัฐ ดังที่เกิดขึ้นในประเทศเพื่อนบ้านของไทย แต่ตราบเท่าที่รัฐบาลคึกฤทธิ์-ทวิช-ประมาณยังคงอยู่รอดได้ บริษัทเหล่านี้ก็ยังงสามารถถ่ายเทผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศได้ต่อไป

ในขณะที่ไทยเป็นเพียงประเทศเดียวในเอเชียอาคเนย์ที่ยังไม่มีรัฐวิสาหกิจหรือบริษัทน้ำมันแห่งชาติ ข้อเสนอดังกล่าวนี้ ได้มีการกล่าวถึงมากขึ้น ภายหลังจากที่พลโทสำราญ ชีโรท เจ้ากรมการพลังงานทหาร กลับจากการเยือนยุโรปเมื่อเร็วๆ นี้ และได้เสนอให้รัฐบาลรวมกรมการพลังงานทหารกับองค์การเชื้อเพลิงเข้าด้วยกัน เพื่อจัดตั้งเป็นรัฐวิสาหกิจน้ำมัน

ประการที่สอง การกำหนดเขตน่านน้ำทะเลหลวงของประเทศต่างๆ ในเอเชียอาคเนย์ จะกลายเป็นปัญหาใหญ่ ซึ่งอาจก่อให้เกิดความขัดแย้งทางการเมืองระหว่างประเทศในอนาคต หากไม่มีการเจรจาข้อตกลงเพื่อให้ได้ข้อยุติร่วมกัน แม้ว่าในขณะรัฐบาลจะพยายามเจรจากับประเทศต่างๆ และตกลงร่วมกันว่า จักไม่มีการสำรวจและผลิตน้ำมันในอาณาบริเวณซึ่งอาจก่อให้เกิดข้อขัดแย้งกันได้

แต่ข้อตกลงดังกล่าวนี้เป็นเพียง

การประวิงปัญหาไปในอนาคตเท่านั้น ประการที่สาม น้ำมันที่ผลิตได้ภายในประเทศจำเป็นต้องจำหน่ายให้เพียงพอกับความต้องการภายในประเทศเสียก่อน หากมีเหลือจึงจะส่งจำหน่ายต่างประเทศได้ ซึ่งนับว่าเป็นข้อกำหนดที่สมเหตุสมผล

ตาม พรบ. ปีโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ ได้ระบุไว้ว่า น้ำมันที่ผลิตได้ภายในประเทศจำเป็นต้องจำหน่ายให้เพียงพอกับความต้องการภายในประเทศเสียก่อน หากมีเหลือจึงจะส่งจำหน่ายต่างประเทศได้ ซึ่งนับว่าเป็นข้อกำหนดที่สมเหตุสมผล สำหรับราคาของผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม พรบ. ฉบับนี้ได้กำหนดไว้ว่าผู้ได้รับสัมปทานมีสิทธิขายและจำหน่ายปิโตรเลียมที่ผลิตได้ ในราคาไม่เกินราคาน้ำมันดิบที่ส่งขอจากต่างประเทศ ข้อกำหนดนี้ย่อมเป็นทพอใจของบริษัทผู้ผลิต

แต่ปัญหาที่จะเกิดขึ้นจะเป็นกรณีของแก๊สที่ผลิตได้ เพราะ พรบ. ฉบับนี้กำหนดแต่เพียงว่า ให้ขายได้ในราคาตลาดกับคณะกรรมการปิโตรเลียมเท่านั้น

เรื่องจริงหรืออภินิยาย

ไม่ต้องสงสัยเลยว่า น้ำมันในอ่าวไทยจะมีชื่อ 'เรื่องจริง' แต่ 'เรื่องจริง' เรืองนี้ ดูจะเคลือบแฝงด้วย 'นิยาย'

เพราะการที่บริษัทสำรวจแหล่งน้ำมันในอ่าวไทย ๔ บริษัทในจำนวน ๗ บริษัท ต่างลงเล่ห์ที่จะลงทนต่อ คงจะเป็นประจักษ์พยานได้ไม่มากนัก้อยที่จะสนับสนุนข้อเท็จจริงที่ว่า ถึงแม้ว่าอ่าวไทยจะมีน้ำมันดิบอยู่ได้ท้องทะเล แต่ปริมาณน้ำมันก็มีไม่มากพอแก่การผลิตเพื่อการค้า

เราคงจะได้แต่เฝ้าดูต่อไปว่า ความพยายามของบริษัทเอกชนออกฤทธิ์ที่สุญญให้เห็นว่าน้ำมันในอ่าวไทยมีปริมาณมากพอแก่การผลิตเพื่อการค้า จะประสบผลสำเร็จเพียงใด □

รังสรรค์ ธนะพรพันธุ์

น้ำมันกับการจารกรรม

ใครที่อ่าน *ตามล่าหาน้ำมัน หรือ โอเดสซาไฟล์* ของ เฟรดเดอริก ฟอร์ดไชร์ คงจะพบข้อความหลายตอนที่น่าพิศวงในนิยายยกย่อง 'หน่วยโมเสส' อันเป็นหน่วยสืบราชการลับของอิสราเอลไว้อย่างมาก โดยกล่าวทำนองว่าเนื่องจากอิสราเอลเป็นประเทศที่ตกอยู่ที่ท่ามกลางกลุ่มประเทศอาหรับและต้องต่อสู้เพื่อยุโรปให้อภัย หัวหน้าหน่วยข่าวกรองของอิสราเอลฝ่ายต่างๆ จึงมักมีการพบปะกันทุกสัปดาห์ เพื่อแลกเปลี่ยนข่าวสารและพูดคุยกันอย่างมีน้ำใจ ก่อนที่จะตกลงแบ่งสายงานออกไปทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ ผิดไปจากหน่วยงานข่าวกรองอื่นๆ ที่มี 'เขม่น' กันเองเสมอ ไม่ว่าจะเป็นซีไอเอ. กับเอฟบีไอ. ของสหรัฐฯ หรือเอ็มไอ. ๖ กับสก็อตแลนด์ยาร์ดของอังกฤษ

วงการจารกรรมทั่วไปถือกันว่าหน่วยสืบราชการลับอิสราเอล เป็นหน่วยข่าวกรองที่มีประสิทธิภาพอันดับ ๓ ของโลก และมีเส้นสายครอบคลุมไปทั่วหน่วยงานด้านข่าวทั้งในส่วนราชการและเอกชน จะเป็นรองก็แต่หน่วยงานซีไอเอ. และ เคจีบีเท่านั้น

โดยเฉพาะข่าวกรองด้านประเทศอาหรับ หน่วยสืบราชการลับของอิสราเอลมีเส้นสายติดต่อกับซีไอเอ. มาช้านาน และทำการลวงข่าวเกี่ยวกับบริษัทน้ำมันของสหรัฐฯ ที่ต้องพึ่งแหล่งน้ำมันดิบจากประเทศกลุ่มอาหรับมาเป็นเวลานาน เรื่องที่หน่วยสืบราชการลับของอิสราเอลเฝ้าติดตาม

ตามและคอยบ่อนข่าว สืบเนื่องมาจากความเป็นจริงที่ตนต้องการรู้ว่าทางสหรัฐฯ จะเปลี่ยนท่าทีด้านนโยบายต่างประเทศไปโดย 'อ่อนข้อ' ให้ฝ่ายอาหรับเมื่อใด ทางอิสราเอลก็จะเริ่มสร้างข่าวหรือบ่อนข่าวให้ทางเพนตากอน รัฐบาลส่งบางอย่างเกี่ยวกับบริษัทน้ำมัน (เอกชน) ของสหรัฐฯ ที่เข้าไปติดต่อบ่อนน้ำมันดิบจากกลุ่มประเทศอาหรับเมื่อนั้น

เพราะทางอิสราเอลย่อมรู้ว่าบริษัทน้ำมันของสหรัฐฯ เช่น กลุ่มบริษัทเอกชน A-A แห่งที่เรียกว่า *อารัมโก* (ARAMCO) นั้น จำเป็นต้องพึ่งแหล่งน้ำมันดิบจากซาอุดีอาระเบีย

ด้วยเหตุนี้การสร้างข่าวหรือข่าวของทางอิสราเอลจึงเริ่มขึ้น นับตั้งแต่การส่งบันทึกความเห็นสั้นๆ ไปเข้าอยู่ในแฟ้มลับของ *โซคัล* (SOCAL) ซึ่งมีชื่อเต็มว่า Standard Oil of California) กลุ่มพ่อค้าคณะนี้เป็นบริษัทน้ำมันเอกชนของสหรัฐฯ ที่ใหญ่ที่สุด และมีกิจการซื้อขายน้ำมันกว้างขวางไปทั่วโลก

กลุ่ม *โซคัล* เริ่มแสวงหาน้ำมันดิบในประเทศแถบตะวันออกกลางมาตั้งแต่ศตวรรษที่ ๑๕ เบื้องหน้าเบื้องหลังในการทำธุรกิจเกี่ยวกับน้ำมันของบริษัทกลุ่มนี้ ไม่ค่อยมีใครรู้มากนัก แต่ข้อเสียบางอย่างของบริษัทนี้ ผู้คนในวงการน้ำมันทั่วไปมักกล่าวเป็นเสียงเดียวกันว่า ใจคอกับแคบ

บันทึกความเห็นที่เข้ามาอยู่ในแฟ้มลับของ *โซคัล* แจกจ่ายทำนองว่า

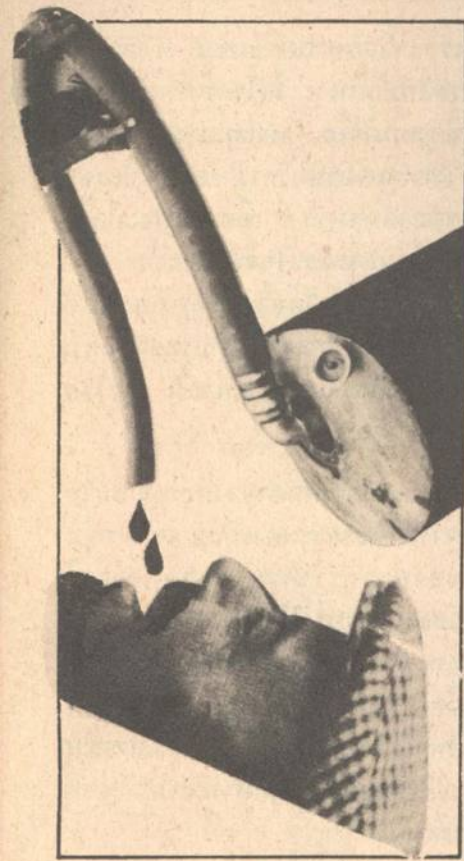
"เนื่องจากปัญหาความขัดข้องทางเทคนิคบางประการ ในซาอุดีอาระเบียจะเป็นเหตุให้ท่อส่งน้ำมันที่ขายให้ประเทศตะวันตกลดลงจากปกติ"

และนี่เองคือที่มาของเหตุการณ์ที่กลุ่มประเทศโอเปก ซึ่งสมาชิกส่วนใหญ่ประกอบด้วยประเทศในภูมิภาคตะวันออกกลางได้เริ่มใช้ 'น้ำมันดิบ' เป็นเครื่องมือทางการเมืองกับมหาอำนาจตะวันตก นับตั้งแต่ปี ๒๕๑๓ เป็นต้นมา

อย่างไรก็ตาม บันทึกความเห็นที่อยู่ในแฟ้มของ *โซคัล* ได้รวมมาถึงนักหนังสือพิมพ์ประเภท 'เจาะข่าว' คนหนึ่ง เขาปฏิเสธที่จะแจ้งแหล่งข่าวของบันทึกความเห็นนั้น แต่ก็ตกลงที่จะ 'เจาะข่าว' ให้กับทาง *โซคัล* การเจาะข่าวครั้งนี้ ทางบริษัทน้ำมันอนุญาตให้ใช้ห้องลับซึ่งอยู่บนตึกชั้นที่ ๑๘ อันเป็นชั้นลับสุดของตึกถกกันว่า เป็น 'สมอง' ที่บริหารกิจการเกี่ยวกับน้ำมันทั่วโลก การดำเนินงานภายในตึกชั้นที่ ๑๘ มีระบบป้องกันความลับอย่างเข้มงวด เจ้าหน้าที่ชั้นสูงของบริษัททุกคนจะไม่มีชื่อจริงและไม่ปรากฏชื่อติดอยู่ที่หน้าห้องทำงานของตน

เมื่อการประชุมกันสาเหตุ 'ขัดข้อง' ตามบันทึกความเห็นดังกล่าวยุติลง แม้จะค้นไม่พบสิ่งที่ต้องการ แต่ที่ประชุมก็สามารถรวมแฟ้มกิจกรรมเกี่ยวกับน้ำมันที่ทางบริษัทดำเนินการอยู่ในแถบตะวันออกกลางได้มากกว่าสองแฟ้มใหญ่

ในบรรดาเอกสารทั้งหมด มีอยู่ชิ้นหนึ่งที่แสดงว่า กลุ่มบริษัทน้ำมัน

อาร์มีโก ได้รับการขอร้องจากกษัตริย์ไฟซาล เมื่อปี ๒๕๑๖ ให้ทางบริษัทใช้อำนาจเท่าที่มีอยู่ดึงให้สหรัฐฯ เปลี่ยนนโยบายในตะวันออกกลางเสียใหม่ เพื่อขอความเห็นใจให้แก่ทางฝ่ายอาหรับมากกว่าทางยิว ดังคำอ้างของกษัตริย์ไฟซาลในบันทึก จากการประชุมเมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๑๖ ได้กล่าวว่า “ซาอุดีอาระเบียตกอยู่ในฐานะโดดเดี่ยวจากบรรดาประเทศอาหรับด้วยกัน เพราะสาเหตุจากความล้มเหลวของรัฐบาลสหรัฐฯ ในการให้ความสนับสนุนซาอุดีอาระเบียและพระองค์ (ไฟซาล) จะไม่ยอมปล่อยให้สิ่งๆ เกิดขึ้นอีก...”

เอกสารอีกชิ้นคือบันทึกชนบทสองลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๑๖ ซึ่งทางกลุ่มผู้แทนของบริษัทน้ำมันชุดเดียวกันได้พบกับกษัตริย์ไฟซาลในอีกอาทิตย์หนึ่งต่อมา และได้รับการคาดคะ

จากกษัตริย์ไฟซาลให้ทางบริษัทหาทางบับขึ้นไปยังเจ้าหน้าที่ชั้นสูงในทำเนียบขาว ตลอดจนทางกระทรวงต่างประเทศ และกระทรวงกลาโหมบันทึกความเห็นชนน กลุ่มผู้แทนของบริษัทได้สรุปว่า “การปฏิบัติจะต้องดำเนินการอย่างรอบคอบ มิฉะนั้นทุกสิ่งทุกอย่างจะจบสิ้น...”

ด้วยความเห็นดังกล่าว การดำเนินงานของกลุ่มบริษัทน้ำมันจึงเริ่มขึ้น โดยทางบริษัทโมบิลออยล์ ซึ่งมีโฆษณามากที่สุด ใน นสพ. นิวยอร์กไทม์ และเจ้าหน้าที่ชั้นสูงของบริษัท เอสโซ่ ได้กล่าวเตือนรัฐบาลสหรัฐฯ ให้หันมาผูกพันกับกลุ่มประเทศอาหรับอย่างใกล้ชิดมากขึ้น และได้ส่งจดหมายแสดงความนิยมกลุ่มอาหรับไปตามหมู่สื่อของบริษัทยังหมด ตลอดจนทำบันทึกส่งถึงประธานาธิบดีนิกสันเมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๑๖ พร้อมกับส่งสำเนาให้กับนายคิสจิงเจอร์ (ซิมเชอว) ๑ ฉบับ โดยกล่าวเตือนให้สหรัฐฯ ปรับเปลี่ยนท่าทีทางนโยบายต่อประเทศในตะวันออกกลางเสียใหม่ และลดการช่วยเหลือให้แก่อิสราเอล

อย่างไรก็ตาม ก่อนที่สหรัฐฯ จะตกลงประการใด วิกฤตการณ์ด่งส่งน้ำมันดิบของกลุ่มประเทศตะวันออกกลางก็เกิดขึ้น ตามหลักฐานที่ปรากฏว่ามี ทางกลุ่มบริษัทน้ำมัน (อาร์มีโก) ได้มีส่วนในการให้ความร่วมมือกับทางรัฐบาลซาอุดีอาระเบียทางอ้อม โดยได้ให้ข่าวเบ็ดเตล็ดถึงแหล่งทางทหารของสหรัฐฯ ที่ต้องใช้น้ำมันจากซาอุดีอาระเบีย ให้นายยามานี รัฐมนตรีกระทรวงน้ำมัน ขณะนั้นทราบ ด้วยเหตุนี้ซาอุดีอาระเบียจึงรุ่มรวยที่จะตัดการจ่ายน้ำมันให้กับแหล่งทางทหารดังกล่าวมากกว่า

๕๐% อันเป็นเหตุให้เพนตากอนต้องปวดหัวกับการที่สหรัฐฯ ต้องกลายเป็นอัมพาตเพราะขาดเชื้อเพลิงและการตัดโคเวต้า ‘น้ำมัน’ ดังกล่าวได้กลายเป็นเครื่องมือทางการเมืองที่เรียกกันว่า Oil Politic ของกลุ่มประเทศตะวันออกกลางตั้งแต่บัดนั้น เป็นต้นมา

ปลายปี ๒๕๑๖ ขณะเดียวกันกับที่กลุ่มบริษัทน้ำมันของสหรัฐฯ กำลังเจรจาต่อรองกับรัฐมนตรีกระทรวงน้ำมันของซาอุดีอาระเบีย ทางกลุ่มประเทศโอเปก (The Organization of Petroleum Exporting State) ก็เรียกร้องขอเพิ่มราคาส่งน้ำมันดิบออกนอกประเทศอีก ๔ เท่า และทางกลุ่มบริษัทน้ำมันได้ยินยอมต่อข้อเสนอขอขึ้นราคาค่าน้ำมันดิบครึ่งหนึ่ง เพราะหวังที่จะผูกขาดการขอน้ำมันดิบไว้เองทั้งหมด

และนั่นคือเหตุผลของการที่ราคาน้ำมันดิบได้ถูกตั้ง ‘ราคาปลอม’ ไว้สูงเกินกว่าราคาของตลาดน้ำมันโดยทั่วไป

ในฤดูใบไม้ร่วงปลายปี ๒๕๑๗ ทางเจ้าหน้าที่ เอฟบีไอ. ได้รับอนุญาตจากรัฐบาลสหรัฐฯ ให้สืบสวนเบื้องหลังในกรณีนี้ และทางเจ้าหน้าที่ ซีไอเอ. กลับได้กล่าววิจารณ์ว่า “พวกมันจะไม่ทำอะไรหรอก”

เรื่องที่เกิดขึ้นนั้นถือเป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่า ทาง ซีไอเอ. นั้นไม่กระตือรือร้นที่จะให้ความร่วมมือต่อการสืบสวนของ เอฟบีไอ. เลย และที่กล่าวเช่นนั้น เบื้องหลังก็คงเป็นเพราะเนื่องมาจากทาง ซีไอเอ. ทราบว่าตนเองมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับหน่วยสืบราชการลับของอิสราเอลมาแต่ต้นนั่นเอง

‘ภาวะทุพโภชนาการ’ โรคของคนจน

“เราคุยกันเรื่องยามาสองครั้งแล้ว คราวนี้คุยเรื่องอันบางอย่างเป็นไง”
“แต่อาจารย์ครับ เมื่ออาทิตย์ที่แล้วผมทราบว่ามีคนมาตายที่ ไอศูรียุ คนหนึ่ง” เขาว่า “เกิดจากการกินยาเตตราซัยคลินเก่า”

“ใช่ เตตราซัยคลินเก่าอันตรายมาก เอาไว้แล้วเราก็อยกลับมาคุยเรื่องยากครั้งหนึ่งก็แล้วกัน คราวนี้ลองมองไปทางอันบ้าง”

ณ โรงพยาบาลแห่งหนึ่งในจังหวัดภาคอีสาน ผู้ป่วยมีการบวมทั้งตัว ท้องโตมาก เพราะท้องมาน หมอบอกว่าเป็นโรคตับแข็ง

“อย่ากินเค็มจัดนะลุง” หมอแนะนำ เพราะคนทบวมอยู่แล้ว ถ้ากินเค็มจัดจะบวมมากขึ้น เนื่องจากเกลือไปจับน้ำไว้

“คุณหมอ ผมกินข้าวกับเกลือทุกมื้อ ครับ” คนไข้ตอบ

“อ้าว ทำไมล่ะ กินขี้เกลือหรือ” หมอถาม (‘ขี้เกลือ’ แปลว่าออกของแผลง)

“บ๊ ครับ บั่มหยังกิน ปลาเล็กปลาน้อยก็จับกินหมดแล้ว เนื้อหมูเนื้อวัวก็บ่มเงินซอ มันจนหลายคุณหมอเอ๊ย”

หมอเงยบไปนาน มีเสียงหายใจแรง

อีกมุมหนึ่งของ โรงพยาบาลหญิงคนหนึ่งลักษณะซุบซิด นอนไม่จัด ๔๒

รูตักตัว ตัวร้อนจัด มีขูดนาเกล็ด แขนงออยู่เหนือเตียง ทงมกใส่สายออกซิเจน ชายผู้หนึ่งใส่เสื้อเก่าๆ กาดผ้าขาวมาจับมือคนไข้ มีนาคลอเบ้าตา ลูกคนเล็กไม่ใส่เสื้อคลานอยู่ทพนข้างเตียง

หมอบอกว่าผู้ป่วยเป็น ‘เซพิติซเมีย’ หรือโรคติดเชื้อซงมีเชื้อแบคทีเรียอยู่ในกระแสเลือดทั่วร่างกาย เป็นโรคทรนแรงและทำให้ผู้ป่วยเสียชีวิตได้ง่าย

“อาจารย์ครับ ผมสังเกตดูว่าคนที่เป็นเซพิติซเมียมีมาแต่ชวานาและกรรมกร แต่พวกพ่อค้า ข้าราชการ นิสิตนักศึกษาไม่ค่อยมี”

“ถูกแล้ว คนยากคนจนยอมเป็นโรคติดเชื้อได้ง่าย เพราะคนจนเกิดภาวะทุพโภชนาการได้มาก ภาวะทุพโภชนาการทำให้ความต้านทานเชื้อโรครดต่ำลง ในภาวะทุพโภชนาการความสามารถของเม็ดเลือดขาวในการฆ่าเชื้อโรครก็เสียไป”

“มีน้ำล่ะ สมรภักษาเซพิติซเมียในคน ไข้ขาดอาหารตายไปหลายรายแล้ว รักษายากเหลือเกิน”

เมื่อสัปดาห์ก่อนศาสตราจารย์ นายแพทย์โอกาส พลากร ซึ่งออกไปปฏิบัติงานอยู่ที่ศูนย์การแพทย์และอนามัยแม่แฉ่ม จังหวัดเชียงใหม่ ได้แสดงปาฐกถาคัดที่ประชุมสมัชชา

เรื่อง ‘เวชศาสตร์ชุมชน’ ที่โรงแรมรถไฟหัวหิน ว่าโรคที่ท่านพบบ่อยที่สุดนั่นคือ ‘malnutrition’ หรือ ‘ภาวะทุพโภชนาการ’ เพราะประชาชนยากจนมาก เดือนหนึ่งจะมีเนื้อสัตว์กินเพียงครึ่งหรือสองครึ่ง

ท่านยังได้อ่างคำพูดของหมอเมืองพร้าวทกล่าวว่า “ประชาชนนั้นเป็นโรคอยู่โรคเดียวเท่านั้น คือโรคความยากจน”

จากการศึกษาของกลุ่มผู้สนใจทางโภชนาการหลายกลุ่ม เช่น กลุ่มของศาสตราจารย์ นายแพทย์อวีร์ วัลยะเสวี แห่งโรงพยาบาลรามาริบัติ และกลุ่มทคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่าประชาชนไทยในชนบทและในสลัม หลายสิบเปอร์เซ็นต์ได้รับอาหารโปรตีนไม่พอเพียง

จากการศึกษาของกลุ่มโลหิตแพทย์ที่ศิริราชพบว่า โดยเฉลี่ยประชาชนไทยประมาณ ๔๐ เปอร์เซ็นต์ มีโลหิตจาง ถ้าฐานะยังยากจนยังมีเลือดจางมาก

นักศึกษาแพทย์ไม่มีใครเลือดจางเลย

แต่ชาวบ้านที่ปลูกฝังสาหารกว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์มีเลือดจาง

ความยากจนทำให้ไม่พอกิน การกินไม่พอทำให้เลือดจาง

เป็นอันว่าคนไทยประมาณ ๒๐ ล้านคนหรือกว่าเป็นคนที่ไม่แข็งแรง สมบูรณ์เท่าที่ควร

เมอดนบนมหนึ่งสอพิมพ์ลงข่าวว่าในปี ๒๕๑๖ มีคนไทยตายเพราะขาดอาหาร ๖๐,๐๐๐ คน ไม่ทราบว่าจะไปได้ตัวเลขมาอย่างไร แต่จำนวนคนที่ทนทุกข์เพราะกินไม่พอ และเกิดโรคต่างๆ เนื่องจากภาวะทุพโภชนาการนั้น จะต้องเบนเรอนถาน

ภาวะทพ โภชนาการทำให้เป็นโรคติดเชื้อต่างๆ ได้ง่าย ถ้าไม่ตายเพราะการติดเชื้อเอง ก็ยังอาจตายจากโรคที่เกิดตามหลังโรคติดเชื้อได้ เช่น โรครมาติก ซึ่งอาจทำให้เกิดลิ้นหัวใจรั่ว และโรคไตอักเสบซึ่งเกิดตามหลังการติดเชื้อสเตรปโตคอคคัสได้พบมากในหมู่คนที่ยากจนของไทย

“โรครภัยไข้เจ็บต่างๆ ดุมันช่างมากมายเสียจริงๆ มีน้ำดะ สร้างโรงพยาบาลเท่าไรๆ คนไข้ก็ยังล้นโรงพยาบาลอยู่นั่นเอง”

“ความเจ็บไข้ได้ป่วยของประชาชนจะไม่มีทางแก้ไขได้ด้วยวิธีการทางการแพทย์ ถ้าแก้ไขเศรษฐกิจให้ประชาชนมีพอกิน โรคต่างๆ ก็จะน้อยลงไปเองโดยไม่ต้องทำอะไร”

“เอ๊ะ ก็ไหน ท่านนายก มรว. คึกฤทธิ์ออกมาออกโทรทัศน์กับคุณอาคม มกรานนท์ เมื่อเร็วๆ นี้ ว่าคนไทยยังดีกว่าคนจีน คนจีนนะรู้ว่าต้องพอมกินอมทุกวันแน่ แต่จะอโรยหรือไม้อโรยเป็นอีกเรื่องหนึ่ง แต่คนไทยนั้นนอกจากมีกินแล้ว ยังกินอโรยอีกด้วย”

“ใครอโรย! แล้วคนที่มีไม่พอจะกินเป็นแสนเป็นล้านนั้น เขาอโรยด้วยหรือเปล่า ผมว่านายกพูดพล่อยๆ”

“คุณไม่ควรจะไปกล่าวหาท่านนายกอย่างนั้น ท่านเป็นคนซื่อ ก็เมื่อตัวท่านและคนที่ท่านรู้จักมีพอกิน และกินอโรย ท่านก็พูดไปตามความเป็นจริงที่ท่านรู้ท่านเห็น ส่วนคนอื่นที่มันอดมันอยาก มันซัดมันเซียว มันเป็นโรคตาย ท่านไม่รู้ไม่เห็น แล้วคุณจะไปว่าท่านได้อย่างไร” □

‘จตุรเวช’

โรงงานไฟฟ้าปรมาณู หรือโรงงานผลิตกัมมันตภาพรังสี

ทุกๆ ปี ในวันที่ ๑ สิงหาคม ประชาชนในญี่ปุ่นและส่วนอื่นๆ ของโลก จะจัดงานรำลึกถึงความโหดร้ายของระเบิดปรมาณูที่มนุษย์ได้ใช้มาฆ่ากันเองที่ฮิโรชิมาและนางาซากิ

เช่นเดียวกันทุกๆ ปี ในวันที่ ๒๐ มีนาคม ประชาชนในบางแห่งจะจัดงานไว้อาลัย แก่ผู้ที่เสียชีวิตจากการทดลองระเบิดปรมาณูมหาประลัยอย่างบ้าคลั่งของอเมริกาที่เกาะบิกินี ในหมู่เกาะไมโครนีเซีย ในมหาสมุทรแปซิฟิก เมื่อปี ๒๔๘๑

ความทรงจำอันอีกหรือกว่า เราต้องสูญเสียชีวิตของมนุษย์ไปกี่แสน อีกกี่แสนที่ต้องทนทรมาน อีกเท่าไรที่ก็ต้องทรมานด้วยโรคร้ายจากรังสีมานับจนทุกวันนี้

การทดลองระเบิดไฮโดรเจนที่เกาะบิกินีทำให้มนุษย์เสียชีวิตและรับเคราะห์จากกากของปรมาณู หรือที่เรียกกันว่า ‘เถาแห่งความตาย’ เป็นจำนวนมาก และจนบัดนี้ รังสีที่ครอบคลุมอยู่รอบเกาะ ก็เป็นอันตรายเกินกว่าที่ชาวเกาะบิกินีจะกลับเข้าไป

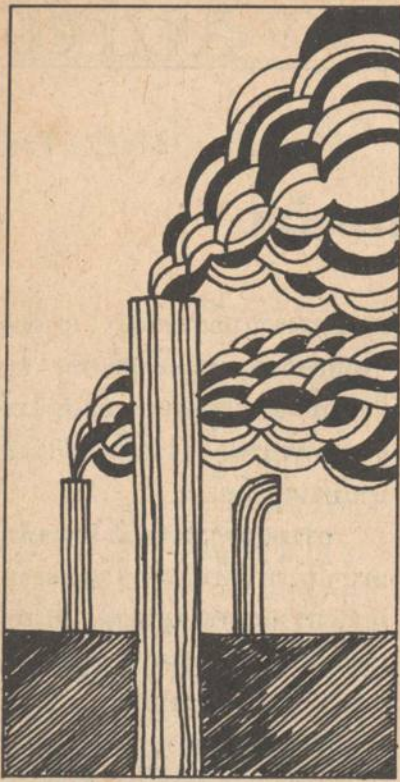
สำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ บางเขน

ทั้งนี้เพื่อเป็นการเตือนชาวโลกอื่นๆ ว่า ขอย้ำให้เหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นอีก ขอย้ำให้มีการใช้อาวุธมหาประลัยฆ่ากันเลย ไม่ว่าทางตรงจากระเบิดปรมาณูหรือโดยทางอ้อม จากการกระทำใด ๆ ที่จะทำให้มนุษย์เราต้องรับรังสีอันตราย

อาศัยอยู่ได้ เถาแห่งความตายอันเดียวกันนี้ แม้ปัจจุบันนี้วันจะสะสมมากขึ้นทุกทีๆ จากโรงงานไฟฟ้าปรมาณูที่มีอยู่ในหลายประเทศ และยังมีกำลังเร่งรัดสนับสนุนให้มีการสร้างมากขึ้นๆ ในบางประเทศ

ที่ฮิโรชิมา คงจะไม่ต้องเตือน

หลักฐานจากโรงงานที่ตั้งอยู่แล้ว

พิสูจน์ว่า โรงงานไฟฟ้าประเภทนี้ เนื่องจากยังมีข้อบกพร่องทางด้านเทคนิค ก็จะทำให้เกิดอุบัติเหตุ อันจำเป็นต้องหยุดเครื่องอยู่บ่อย ๆ ทำให้ประสิทธิภาพเชิงเศรษฐกิจจะมากกว่าโรงงานไฟฟ้าประเภทอื่นๆ ต้องลดขนาดลงอย่างมาก

อุบัติเหตุต่างๆ เหล่านี้มักจะลึกลับปกปิด ไม่ให้ข่าวคราวความเป็นจริง ออกมาสู่ประชาชนเสมอมา แต่ถึงเราจะไม่พูดถึงอุบัติเหตุก็ตาม ถ้าเตาปฏิกรณ์ปรมาณูของโรงงานไฟฟ้าแห่งหนึ่ง ที่ไซคมมหาศาล ขนาดถูกถอดเตอรังวิท ๑ ไม่มีอุบัติเหตุเกิดขึ้น สิ่งทั้งหลายปัญหาไม่พ้นก็คือ 'กาก' หรือ 'เถ้าแห่งความตาย'

ในเตาปฏิกรณ์ปรมาณูขนาดใหญ่หนึ่งๆ จะมีสารกัมมันตภาพรังสีอยู่ในเตา ซึ่งเทียบได้เท่ากับระเบิดปรมาณูขนาดเดียวกับที่นำไปทิ้งที่เมืองฮิโรชิมาอยู่ ๑๐๐ ลูก ซ้ำเป็นสารกัมมันตภาพรังสีที่มีอายุยืนยาวมาก ซึ่งหมายความว่ามันจะไม่สลายตัวไปได้ง่าย

หลังจากปฏิกิริยานิวเคลียร์ ก็จะทำให้ได้กาก 'เถ้าแห่งความตาย' ซึ่งจะสะสมอยู่ในเตามากจน ๆ กากนั้นอันตรายอย่างมหันต์

สำหรับโรงงานไฟฟ้าปรมาณูกำลังผลิตล้านกิโลวัตต์ ในการเดินเครื่อง ๑ ปี จะมีกากสะสมอยู่เท่ากับ 'เถ้าแห่งความตาย' ที่เกิดจากระเบิดปรมาณูที่อิชิมาถึง ๑,๒๐๐ เท่า

ถ้าแบ่งกากนั้นให้แก่ชาวโลกเทียบเป็นรังสี ๕๐๐ มิลลิแรม จะต้องแจกจ่ายให้แก่ชาวโลกจำนวนเป็นล้านๆ คน และจะต้องมีคนตายด้วยรังสีตกเป็นจำนวนหลายล้านคน

กรณีโรงงานไฟฟ้าใช้ยูเรเนียม แทนเชอเชลิก กากที่ตกคือสารที่เรียกว่า 'พลูโตเนียม' ซึ่งแม้เพียง ๕๒ กรัม ก็สามารถทำให้คนจำนวน ๑๐๐ ล้านคน ต้องเป็นโรคมะเร็งที่ปอด

เพราะฉะนั้นโรงงานแทนที่จะเรียกว่าโรงงานไฟฟ้า น่าจะเรียกโดยอาศัยงานหลักที่ใหญ่กว่านั้นก็คือ 'โรงงานผลิตกัมมันตภาพรังสีเป็นพิษ' เสียมากกว่า

เกี่ยวกับวิธีการกำจัดกากปรมาณูนี้ ปัจจุบันใช้วิธีฝังสะสมไว้ในภาชนะคอนกรีต เพื่อรอการค้นพบวิธีกำจัดต่อไป มีข้อเสนอสำหรับการกำจัดกากมากมาย ทั้งการฝังใต้ทะเลและการใส่จรวดส่งไปนอกโลก แต่ไม่มีวิธีใดที่จะนำมาใช้กับความเป็นจริงได้

ในอเมริกาซึ่งเป็นประเทศที่มีโรงงานไฟฟ้าปรมาณูอยู่มากที่สุดในโลก ประมาณว่า พอถึงปี.ศ. ๒๕๔๓ ก็จะมีกากปรมาณูสะสมได้ถึง ๔.๕๔ ล้านกิโลกรัม

มีการค้นคว้าเพื่อการนำกากเหล่านี้มาใช้ใหม่ แต่ก็มีปัญหาว่า ถ้าจะต้องสร้างโรงงานเพื่อนำกากมาผ่านกรรมวิธีเพื่อนำไปใช้ใหม่ ก็หมายความว่า กากเหล่านี้ที่เคยเคย

ไว้อย่างหนาแน่น จะต้องกระจายออกไปทางน้ำเสียของโรงงาน อันจะก่อให้เกิดอันตรายแก่ประชาชนที่อยู่รอบๆ โรงงานได้

เมื่อเร็ว ๆ นี้ มีการขอร้องรัฐบาลว่า เมืองไทยจะสร้างโรงงานไฟฟ้าปรมาณูแน่นอนที่ศรีราชา โรงงานนั้นจะมีกำลังผลิต ๖ แสนกิโลวัตต์ และยังมีโครงการจะนำเอากากปรมาณูไปสะสมไว้ที่เกาะแห่งหนึ่ง โดยอ้างความจำเป็นในการใช้ไฟฟ้าและอ้างวิกฤตการขาดแคลนน้ำมันของโลกมาเป็นเหตุผล

การอ้างวิกฤตการเพื่อให้ออมรับความตายนั้นเป็นยุทธวิธีทางทฤษฎี ผลประโยชน์มักแอบอ้าง เราควรมองดูให้ลึกซึ้งว่า วิกฤตการณ์ในใครกันแน่ที่จะวิกฤต ใครกันแน่ที่ต้องการกำลังไฟฟ้ามหาศาล สามารถจะโยงเราไปสู่ความพยายามที่จะสร้างบริเวณชลบุรีให้เป็นแหล่งอุตสาหกรรมของพ่อค่านายทุนกลุ่มหนึ่ง ขอกล่าวอีกข้อหนึ่งที่มีเสมอๆ ก็คือ ในอเมริกาหรือต่างประเทศอื่น ๆ เขายังสร้างได้ เราจะมากลัวอะไรอยู่คนเดียว

ถ้ามองที่อเมริกา ก็ขอให้รับรู้ด้วยว่า จุดมุ่งหมายใหญ่ในการค้นคว้าทางด้านพลังงานปรมาณูนั้น อยู่ที่การค้นคว้าเพื่อใช้เป็นอาวุธ จุดหมายหลักนั้นไม่ได้เปลี่ยนแปลงแต่อย่างใด นับแต่สงครามโลกครั้งที่สอง การนำพลังงานมาใช้ในทางสันติก็เพื่อการบังคับขู่ความชั่วร้ายบาปสงครามของตนเท่านั้น

เราคงจะไม่ลืมโครงการจะใช้ระเบิดไฮโดรเจนชุดทดลองกอดอดกระของอเมริกา อันเป็นส่วนหนึ่งของ การทดลองระเบิดของอเมริกาไปได้ ประชาชนต้องทนกับการสร้างสถานการณ์เพื่อการยอมรับความตายที่ไม่จำเป็นเสมอมา □

ไปรษณีย์ไทย เขาว่า 'บริการวิเศษนัก'

ในวงสนทนาของกองบรรณาธิการ 'จตุรัส' วันหนึ่ง ใครบางคนเอ่ยขึ้นว่า "คุณรู้ไหม มีคนเขาว่าบริการไปรษณีย์ไทยนี้ วิเศษจริงๆ" ออกเสียงหนักกริบเป็นไปเป็นขลุ่ย "ใช่" เพื่อนผมบอกว่า ผ่านมาหลายประเทศ ยังไม่เจอที่ส่งจดหมายวันละ ๒ เทยวอย่างบรูซไปรษณีย์ไทยเลย"

และแล้ว ประสบการณ์ทางตรง หรือ 'ฟังเขาเล่าว่า' (อย่างเชื่อถือได้) ก็ถูกเล่าสู่กันฟังในวงการนักกรองข่าวแห่งสำนัก 'จตุรัส'

"ผมเคยเซดไปรษณีย์ฝรั่งเศส นาคูเลย ส่งหนังสือจากปารีสเดือนกรกฎาคม ตลาอีกแล้ว พลุสจิกาก็แล้ว ผมไล่ทวงถามที่ไปรษณีย์ทั้งต้นทางปลายทางให้วัน กว่าจะตามเจอ ส่งถึงผมได้เดือนธันวาคม นั่นค้างอยู่ปารีสตั้งเดือนกว่าจะลงเรือ"

"ในซิติเระอะ ถ้าคุณอยากได้จดหมาย ก็ต้องเดินไปเอาที่บ้านบรูซไปรษณีย์เอง แก่ไม่มีเวลาเดินมาส่งให้คุณหรอก เงินเดือนแกไม่พอให้ต้องไปทำงานพิเศษทำ... นัน ฟังมาจากอาจารย์เยอรมันคนหนึ่ง คำประทับใจกับระบบบริการตัวเองแบบบนเบนนาเลย"

"ถ้าคุณส่งข่าวสำคัญถึงใคร จะให้แน่ใจว่า เขาได้รับข่าวของคุณ คุณต้องเขียนไปสองฉบับ โทรเลขก็ต้องโทรสองครั้ง จดหมายคุณ ไม่ว่าจะลงทะเลเบ้นหรือไม่มีก็ค่าเท่าๆ กัน นันทวนยอร์ด นันละก็เสียงานไปหลายครั้งก็เพราะลงทะเลเบ้นไปหนเดียววันแหละ โกรธเสียจนไม่รู้จะไปโกรธกับใคร"

แล้วหลายคนก็บอกนำลองไปคุยกับทางกรมไปรษณีย์โทรเลขของบ้านเราดู ว่าจะจริงสมคำลือหรือไม่

คุณเข่าว ทองมา รองอธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลขที่ 'จตุรัส' ไปถามได้กิจการ ได้เล่าถึงงานบริการไปรษณีย์ในปัจจุบันด้วยท่าทีททภาภูมิใจเล็กน้อย

"ตั้งแต่เปลี่ยนระบบแบ่งเขตใน

กรุงเทพฯ จดหมายที่หย่อนตู้ไปรษณีย์ก่อน ๕ โมงเช้า ถ้าส่งภายในกรุงเทพฯ ก็จะถึงผู้รับในบាយวันเดียวกันครับ เพราะไม่ต้องผ่านส่วนกลางส่งถึงกันระหว่างเขตต่อเขตเลย และเรื่องแบ่งเขตนี้ เรามักโครงการใช้โค้ดหมายเลข ๕ ตัว ทั่วประเทศในไม่ช้า"

"ปัจจุบันในเขตรศมี ๑๐๐ กิโลเมตร

จดหมายอากาศ

AER

จำนวนไปรษณีย์ภัณฑ์ในประเทศและต่างประเทศ

ปี					จำนวน ล้านชิ้น
2511					128
2512					145
2513					164
2514					175
2515					176
2516					182
2517					199

ไปรษณีย์
BAHT
POSTAGE

THAILAND

เมตรจากกรุงเทพฯ เราจัดตัวเอง
ทุกคน แบ่งออกเป็น ๕ สาย วิ่งจาก
จังหวัดต่างๆ ทั้ง ๕ ทิศเข้ามากรุง
เทพฯ และกลับไปทิศเดิมในคนเดียวก
กัน นอกเขตนั้นออกไป เราใช้บริ
การอื่นๆ มาช่วย ก็แล้วแต่ว่าเหมาะ
สมที่จะใช้อะไร ทั้งรถไฟ รถเมล์
เรือเมล์ และเครื่องบิน เรียกได้ว่า
กรมไปรษณีย์ทำงานกันตลอด ๒๔ ชั่วโมง
เพื่อบริการประชาชนให้เร็วที่สุด” รองอธิบดีฝ่ายวิชาการคุยอย่าง
มีชีวิตชีวา

“ครับ ในชนบทเรายังมีปัญหา
มาก โดยเฉพาะในเขตตำบล หรือ
เขตสุขาภิบาล เรายังต้องอาศัยฝาก
ไปกับกำนัน หรือครูใหญ่ที่เข้าไปใน
อำเภออยู่ เรากำลังจะจัดส่งคนจาก
กรมฯ ไปรับหน้าที่โดยตรง แต่
หนึ่งๆ เราเพิ่มได้เพียง ๑๐-๒๐ แห่ง
เท่านั้น มันติดที่ตำแหน่งที่จะแจก
ออกไป” รองอธิบดีทำสีหน้าเครียด

จตุรัส ๔๖

ชนิดๆ

“นั่นแหละครับ ถึงทำให้เราอยาก
เป็นรัฐวิสาหกิจมากกว่าเป็นหน่วย
ราชการโดยตรง ถ้าเราได้เป็นรัฐ
วิสาหกิจ จะทำให้เราขยายงานได้
สะดวกขึ้น เราจะสามารถเพิ่มเจ้า
หน้าที่ของเราตามความจำเป็นได้
โดยไม่ต้องผ่าน กพ. อัตรารายเดือน
พนักงานก็ขยับได้เร็วกว่า ส่งเสริม
ให้การบริหารมีประสิทธิภาพขึ้น”

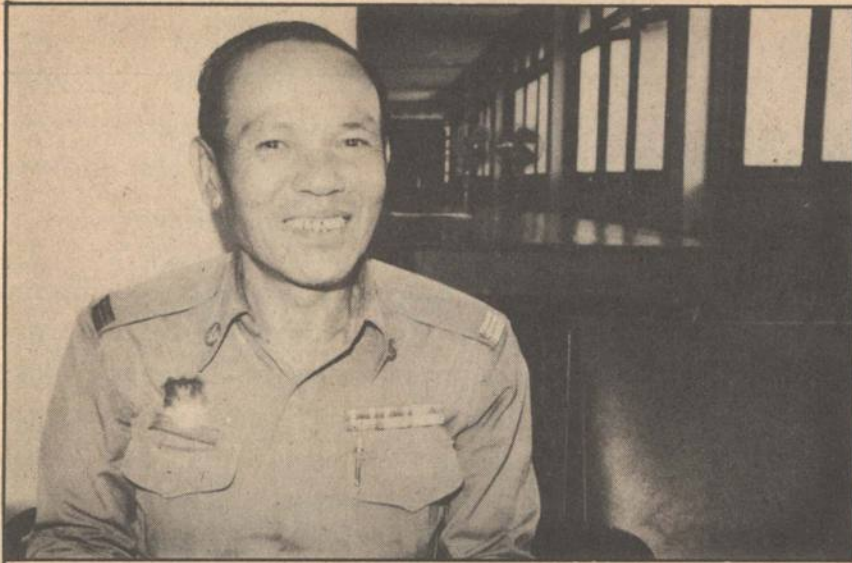
“รายได้ครับ เดียวเราก็เลี้ยง
ตัวเองได้อยู่แล้ว รายได้จากการโทร
คมนาคม มีถึงร้อยละ ๖๐ ของรายได้
ทั้งหมดที่มาจากของเรา ปัจจุบันเงิน
ของเรามีเหลืออยู่ เพราะโครงการ
ต่างๆ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการไม่
ทัน มันรอกันหลายชั้นเหลือ
เกิน” รองอธิบดีเดิมนำหนักให้กับ
ความจำเป็นของการเปลี่ยนฐานะ
สถาบันไปรษณีย์ออกครึ่งหนึ่ง

“ปัญหาบุรุษไปรษณีย์นัดหยุด

งาน โอ๊ย! ปัญหาวอดหัวใจของชาว
เมืองใหญ่ๆทั่วโลก ก็เชื่อว่าจะไม่เกิด
ที่เมืองไทยเสียเลยนะครับ เมื่อเร็ว
ๆนี้ พนักงานของเราส่วนหนึ่งหยุดทำ
งานไปหลายชั่วโมง เพราะไม่พอใจ
คำสั่งของกรมฯ ที่ห้ามจ้างแทนเวร
กัน แต่เรื่องลงเอยเอาว่า เป็นความ
เข้าใจผิดของฝ่ายพนักงานว่าทาง
กรมฯ ออกคำสั่งอันไม่เป็นธรรม ใน
ข้อเท็จจริง คำสั่งนั้นเป็นระเบียบ
ราชการที่ถูกละเลยไป เรื่องจึงไม่ลึ
กลามไม่กระทบต่อบริการไปรษณีย์
ใหญ่โตเหมือนต่างประเทศ”

อีกมากต่อมากที่รองอธิบดีเล่าสู่
‘จตุรัส’ จนยากจะเก็บความให้หมด
ไว้ในที่นี้ สถิติการบริการไปรษณีย์
ภัณฑ์ พัสดุภัณฑ์ และโทรเลข คุณ
ก็ลองอ่านเอาจากกราฟ ‘จตุรัส’ ดูเอง
อ่านมาจนถึงบรรทัดนี้ คุณจะ
เชื่อสิ่งที่ ‘เขาว่า-ไปรษณีย์ไทยบริ
การวิเศษ’ หรือไม่ ก็เป็นสิทธิ์ของ
คุณ

□

ทวี เชขทอง

“ผมเดินส่งจดหมายให้เขาตั้งแต่เขาเป็นเด็ก จนลูกเขามาเล่นกับผมแล้ว”

นายตรวจบัญชีอาวุโส ผู้จะครบเกษียณในวันที่ ๑ ตุลาคม ที่จะถึงนี้ เดินส่งจดหมายในหน้าที่ปรนไปรษณีย์มาตั้งแต่หนุ่ม เวลา ๓๐ ปี ในหน้าที่การงานของเขา เป็นเวลายาวนานพอที่ความทรงจำของเขาจะสั่งสมไปด้วยประสบการณ์อันมากมายของชีวิตปรนไปรษณีย์ ถอยค้ำหลังไหลออกมาดังต้อป็น เป็นเพียงส่วนหนึ่งที่เขาจะเล่าได้ในเวลาสั้น ๆ ทุคกับ ‘จตุรัส’

“ผมเป็นชาวสวนมาก่อน บ้านเดิมอยู่เมืองนนท์ ตอนนั้นผมปลูกบ้านอยู่กรุงเทพฯ แรกเริ่มผมสมัครเข้าเป็นบุรุษไปรษณีย์ เป็นเพียงลูกจ้างรายวัน ได้ค่าจ้างวันละ ๕๐ สตางค์ พอบรรจุก็ได้เงินเดือน ๒๐ บาท เดียวนั้นผมได้ ๑,๕๑๕... สองชั้นหรือครบผมได้โดยครึ่งเดียวครบ ๓๐ ปี ผมไม่ได้เคยทำผิดอะไรเลย ก็ไม่ทราบว่าเป็นเพราะอะไร แต่ผมก็ไม่คิดอะไรมา”

“แรกสุด ผมก็ประจำที่กรม

และครบ เริ่มเดินส่งแถบเชิงสะพานพุทธฝั่งพระนครถึงเสาชิงช้า เขตต่างๆ ผมเดินส่งอย่างตักห้ามขนไปบางแห่งผมกลับไปเดินส่งอีก หลงจากพี่ชายเขตไปบ่ ึงให้เขาตั้งแต่เขาเป็นเด็ก จ งามาเล่นกับผมได้แล้ว”

“ถนเมื่อก่อนไม่เหมือนเดยวนหรือครบ เป็นเล่นเป็นโคลน อย่างคิดคนลกรัง ผันตก็เดินชากทางกรมใหญ่เบ็กริม มอหนักแบกลงไปรษณีย์มอหนักถอรัม . . . ไม่หรือครบจดหมายไม่ตกแนักใส่งไว้หมคนครบ ถงบานเขากเอดุงวาง ส่งเสร็จก็แบกลงเดินต่อ”

“เราทำงานกันเป็นผลัด อยู่ผลัดเช้าอาทิตย์หนึ่ง เวลาเลิกก็ไม่ค่อยแนขนอยกับว่า วันไหนมหนังสือมากน้อยแเคไหน”

“เดยวนหนังสือมากกว่าก่อนมากครบ แต่แรกมีคนมากขึ้น แต่ละคนกับเขตเล็กลง ไม่ต้องเดินไกลอย่างเดิม บางคนก็ขรถเครื่องส่วนผมเดินมาตลอด สมัยหนุ่ม ๆ กำลังมันดี เดินไม่เหนอयरหรือครบ แต่เดยวน ถัดต้องเดินอย่างเดิมอาจสูไม่ค้อยไหว พอผมได้ย้ายไปอยู่ราชดำเนิน ก็เปลี่ยนหนาทเป็นนายตรวจ

ผมไม่ค่อยชอบ ต้องทำงานเต็มวัน”
 “ครงหนง ผมเจอจดหมายที่เขยนแต่ขอครบ และขอชอยสุชาไม่มีบานเลขที่ ผมก็เทยวถามไปกับคนในชอยสุชา ก็มีคนหนงทำทางจะเมاهرอึงไม่รู้ เขาเรียกผม “ไหน...เอามาถนอย” มอผมก็ถจจดหมายฉบับนอย ผมถามเขา “ของคุดหรือ” ถยนให้เขาถนหาชอง เขาถดจจดหมายไปแแล้วถนที่ เบตจจดหมาย ผมก็รับชก “ของคุดหรือเปล้า” เขาก็ว่าไม่ใช่ แลวกัชอนคนผม ผมก็รับกลับไปรายงานหัวหน้าทางหัวหน้าถวาคงจะเบนคนเมา แลวกัไม่สนใจจะไร ผมก็เดินกลับไปเทยวหาเจ้าชองจดหมาย จนตคถาถจเจอ เขาก็ว่า เขาไม่เอารองอะไรกับคนถจจดหมายนน เรองถแล้วไปผมถถนถนถนถนถน”

“คนส่งเงินไปทางจดหมายหรือครบ มีครบ ผมเคยเจอ หนหนงส่งถงหางชวยช่าแห่งหนง หนชวยชวครบจิบกรั สงสัชจจะมัสกรวมพันบาท ผมก็ไม่ส่ง เพราะมันผัดนครบ เอาไปให้หัวหน้า หัวหน้าเขากเบตชองแล้วเรียกเจ้าชองเงินมารับเงินคนไปแล้วค้อยส่งไปทางชนาถติ ทางหางชวยชานน ตอนหลังเขายังบอกผมเลยว้าได้เงินเรยบร้อยแล้ว”

“บางคนก็ใจร้อน มาถั่วว่าผมทำไม่ส่งช่า ผมก็ให้เขาถวนที่หนชอง เขาบอกว้าเพอนเขาเขยนตงเดือนแล้วเพ่งถง ผมก็ว่า ไปรษณีย์ปมตราเมอสองวันนเอง ผมได้กรบมาส่ง เพอนคุดจะเขยนไว้นานแล้วค้อยมาส่งหรือเปล้า”

“ครบ ผมทำมานานเต็มถั แต่ก็ไม่เบอหรือครบ มันเป็นอาชัพถอเบนความรับผิดชอบถจะต้องส่งหนังสือให้ถงมอเจ้าชอง ความถุมใจถผมมกถอ ผมก็เป็นชาราชการคนหนงเหมือนถน”

ระบบแพ็คค้ออก : ความอดัดของเด็กญี่ปุ่น

การศึกษาของประเทศญี่ปุ่นในระบบโรงเรียนได้แบ่งการศึกษาออกเป็นสามชั้น คือชั้นประถมใช้เวลาศึกษาทั้งหมด ๖ ปี ชั้นมัธยมต้น ๓ ปี และชั้นมัธยมปลายอีก ๓ ปี โดยกำหนดการศึกษาขั้นต่ำภาคบังคับเอาไว้ว่า เด็กนักเรียนทุกคนต้องเข้ารับการศึกษาระดับชั้นมัธยมต้น รวมเวลาการศึกษาภาคบังคับกำหนดเอาไว้ทั้งหมด ๙ ปี

หลังจากนั้นเด็กจะเรียนต่อในชั้นมัธยมปลายและถึงในชั้นมหาวิทยาลัยก็ยอมขึ้นอยู่กับความสมัครใจของเด็กเองและการสนับสนุนของผู้ปกครอง แต่ในระบบของญี่ปุ่นในปัจจุบัน หลังจากทั่วประเทศได้พัฒนาจนมีความก้าวหน้าถึงขีดสูงสุดในทุก ๆ ด้าน ดังนั้นความต้องการผู้ทรงความรู้ทางสาขาวิชาการต่าง ๆ จึงจำเป็นอยู่มากที่จะต้องผลิตคนบ่อนเข้าสูระบบงานต่าง ๆ ของตน สถิติของผู้ที่จบการศึกษาภาคบังคับแล้วเขาเรียนต่อในชั้นที่สูงๆขึ้นไปจึงมีจำนวนมากจนทุก ๆ ปี

ในปัจจุบันระบบการศึกษาดังกล่าวได้สร้างความกดดันให้แก่เด็กนักเรียนญี่ปุ่นเป็นอย่างมาก เด็ก ๆ ได้รับความกดดันให้ตั้งหน้าตั้งตาศึกษาเล่าเรียนเพื่อที่จะออกไปรับใช้ระบบสังคม ระบบการศึกษาจะสอนให้พวกเขาเหล่านั้นทำการต่อสู้ แข่งขัน ซึ่งกันและกัน การศึกษาญี่ปุ่นจึงได้เข้าสู่ระบบ 'แพ็คค้ออก'

นอกจากนี้ก็ยังมีความกดดันทางด้านอื่นที่พวกเขาเหล่านั้นได้รับ เช่นความเข้มงวดของผู้ปกครอง แรงกระตุ้นจากภาพยนตร์ตามโรงและ ทีวี ฯลฯ พวกเขาจะถูกสอนให้คิดว่า ผู้มีการศึกษาเท่านั้นคือผู้ที่ประสบผลสำเร็จในทุก ๆ ด้าน ส่วนผู้ที่ไร้การศึกษาเปรียบเสมือนกับมหาโจร ดังนั้นจึงไม่น่าแปลกใจเลยที่เรามากจะได้ยินได้ฟังข่าวเช่นน้อย ๆ อย่างเช่น

เด็กนักเรียนหญิงอายุ ๑๐ ปี ได้ผูกคอตายกับต้นไม้สาเหตุเพราะเธอทำการบ้านหาย'

เด็กนักเรียนชายอายุ ๑๖ ปี กระโดดให้รถไฟทับในโตเกียว เพราะเหตุว่าเขาเกิดความกลัวว่า เขาจะสอบเข้ามหาวิทยาลัยไม่ได้ในบ่อต่อไป'

รายถัดไป เด็กนักเรียนหญิงอายุ ๑๑ ปี ฆ่าตัวตายโดยการเปิดแก๊ซทิ้งเอาไว้ในห้องนอนทั้งคืนก่อนหน้าการสอบเข้ามหาวิทยาลัยของเธอเพียงวันเดียว'

ทั้งสามสาเหตุของการฆ่าตัวตายของเด็กนักเรียนญี่ปุ่นที่กล่าวมาข้างต้น เป็นตัวอย่างที่ชี้ให้เห็นว่า พวกเขาเหล่านั้นกำลังถูกบีบคั้นอย่างหนักโดยระบบการศึกษาของพวกเขา ซึ่งกำหนดว่าพวกเขาต้องทำการต่อสู้ซึ่งกันและกัน การสอบเข้ามหาวิทยาลัยกลายเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดที่ส่งอยู่ในจิตใจของเด็กนักเรียนทุกคนตั้งแต่เมื่อเริ่มเขาเรียนในระดับอนุบาลจนถึงระดับมัธยมปลาย

จากผลของความกดดันในระบบการศึกษาแบบนี้เอง จึงทำให้เด็กนักเรียนที่ฆ่าตัวตายเหล่านั้นต้องหมกมุ่นและคร่ำคร่ำอยู่กับตำราเรียนจนแทบจะไม่มีเวลาว่างเป็นของตัวเอง จำนวนตัวเลขของนักเรียนที่ทำการฆ่าตัวตายเป็นสังสะท้อนที่น่าตกใจ พวกเขาเหล่านั้นไม่ได้กลายเป็นโรคร้ายที่ร้ายไปกว่าหมอดรอก แต่เหตุเพราะว่าพวกเขาทนไม่ได้ที่รู้สึกตัวว่าเป็นผู้แพ

ในช่วงระยะเวลา ๑๐ ปีที่ผ่านมา สถิติดังกล่าวได้พุ่งสูงขึ้นเรื่อย ๆ แต่ในขณะที่เดียวกันเด็กนักเรียนญี่ปุ่นออกจำนวนมากต่อมากก็จำเป็นต้องแข่งขันกันอย่างสุดเหวี่ยงเพื่อที่จะสอบผ่านเข้าไปเรียนในโรงเรียนที่มีชื่อเสียงของชนชั้นของประเทศ ซึ่งมันมีความหมายว่าพวกเขาจะได้มีหลักประกันที่ดี ที่จะทำให้พวกเขาสามารถสอบผ่านเข้าไปเรียนในมหาวิทยาลัยชั้นดี และก็จะก้าวเท้าออกจากมหาวิทยาลัยไปสู่ตำแหน่งหน้าที่ ๆ ทางราชการ หรือบริษัทห้างร้านใหญ่ ๆ

เมื่อเรามองถึงลักษณะนิสัยประจำชาติของคนญี่ปุ่น ความมานะอดทน ความพากเพียรพยายาม ความอยู่ในระเบียบวินัย ฯลฯ เหล่านี้เองกระมังที่ทำให้ชาวญี่ปุ่นอดทนอยู่ภายใต้ระบบต่างๆ ของเขาได้ และลักษณะนิสัยเหล่านี้ก็ได้ถูกถ่ายทอดมาสู่บุตรหลานของพวกเขาต่อไป ดังที่กล่าวมาแล้วในตอนต้น แรงผลักดันอีกอันหนึ่งที่เด็ก ๆ ได้รับก็คือความเข้มงวดของผู้ปกครอง ซึ่งจะคอยเคี่ยวเข็ญเด็กของตนให้ตั้งหน้าตั้งตาศึกษา ถึงขนาดที่ว่าจากอรุณรุ่งจนถึงเที่ยงคืน

เด็ก ๆ จะใช้เวลาทั้งวันกับการเล่าเรียนที่โรงเรียน เมื่อกลับมาบ้านก็จะถูกผู้ปกครองจับให้เรียนพิเศษกับครูพิเศษซึ่งส่วนมากเป็นพวกนักศึกษามหาวิทยาลัยที่รับจ้างสอน ในวันหนึ่งๆ เด็กเหล่านั้นแทบจะไม่มีเวลาได้วิ่งเล่น

สนุกสนานตามธรรมชาติเลย ถึงแม้ว่าในหลักสูตรการศึกษาของญี่ปุ่นจะได้บรรจุเอาชั่วโมงพลศึกษาไว้อาทิตย์ละสองชั่วโมง แต่มันก็เป็นวิชาการและอยู่ในความควบคุมของครูพลเสียเกินกว่าที่พวกเด็ก ๆ จะสนุกสนานกับการออกกำลังกายได้

ทั้งระบบโรงเรียนและความเข้มงวดของผู้ปกครองญี่ปุ่น ต่างก็พยายามที่จะให้เด็กของตนเตรียมตัวสำหรับการสอบเข้ามหาวิทยาลัยเสียตั้งแต่เด็กได้เข้าโรงเรียนในวันแรก เมื่่อมองดูเผิน ๆ ระบบเช่นนี้น่าจะเป็นสิ่งที่ดีแก่ตัวเด็กเอง แต่ในทางตรงกันข้าม ระบบเหล่านี้แหละที่เป็นตัวการทำลายพวกเขา

นักศึกษาญี่ปุ่น : ถนนไปสู่ความตาย

สถิติการฆ่าตัวตายของเด็กนักเรียนญี่ปุ่นภายในช่วงเวลา ๕ เดือนที่ผ่านมาจะเป็นนักเรียนระดับมัธยม ๔๐ คน และอีก ๕ คนเป็นเด็กนักเรียนประถม ซึ่งสถิติได้เพิ่มขึ้นถึงสองเท่าตัวจากปีที่แล้ว ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการศึกษาและหนังสือพิมพ์บางฉบับจึงได้สรุปถึงสาเหตุเอาไว้ว่า ระบบโรงเรียนของญี่ปุ่นเองและความเข้มงวดของผู้ปกครองเหล่านี้ก่อสาเหตุที่สำคัญ ส่วนทางด้านการวิเคราะห์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจได้มีผลสรุปออกมาว่า เด็กนักเรียนที่ทำการฆ่าตัวตายเหล่านี้เป็นผู้ที่พบว่าตนเองไม่สามารถที่จะก้าวไปข้างหน้าได้ภายใต้ระบบการศึกษาแบบนั้น เขาจึงเลือกเอาการทำลายชีวิตตนเองดีกว่าการจำต้องทนอยู่ในระบบนั้น

เราลองมาดูถึงสาเหตุการฆ่าตัวตายของเด็กนักเรียนเหล่านี้ดู

เด็กนักเรียนหญิงคนหนึ่งอายุ ๑๒ ปี กำลังเรียนอยู่ในชั้นมัธยมปลายของโรงเรียนแห่งหนึ่งในเมืองอามาเกะซึกิ ได้ทำการฆ่าตัวตายด้วยสาเหตุเพราะเธอรู้สึกว่าการฆ่าตัวตายได้ถูกทอดทิ้งให้อยู่อย่างว่างโดดเดี่ยว

บิดาของเธอทำงานเป็นผู้จัดการธนาคารมีชื่อแห่งหนึ่ง แต่ได้ย้ายไปประจำสาขาเมืองอื่นในขณะที่เธอเพิ่งจะเข้าเรียนในชั้นมัธยมปลาย บิดามารดาของเธอได้ตัดสินใจทิ้งเธอเอาไว้ตามลำพังที่บ้านเดิมด้วยเหตุผลที่ว่าเขากลัวว่าถ้าพาลูกสาวของเขาไปอยู่ที่เมืองอื่นด้วย ลูกสาวของเขาจะต้องไปเข้าเรียนที่โรงเรียนแห่งใหม่ และการเปลี่ยนสถานศึกษานั้นจะเป็นเหตุที่ทำให้โอกาสที่ลูกสาวของเธอสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้น้อยลงไป

เพื่อนผู้หญิงที่อาศัยอยู่ที่บ้านใกล้เคียงและเรียนอยู่ในโรงเรียนเดียวกันกับเธอได้เล่าว่า นาน ๆ ครั้งพวกเพื่อน ๆ ถึงจะพากันไปเยี่ยมเยียนเธอสักครั้งหนึ่ง เพราะพวกเพื่อน ๆ กลัวว่าจะไปรบกวนเวลาที่ห้องหนังสือของเธอได้ฆ่าตัวตายภายหลังจากที่ได้รับโทรศัพท์จากมารดา

ยังมีตัวอย่างที่คล้าย ๆ กันอีกรายหนึ่ง คือเด็กนักเรียนชายอายุ ๑๕ ปี ได้ถูกผู้ปกครองส่งเข้ามาเรียนต่อในโรงเรียนทอมซอเสียงของโตเกียว ผลการเรียนของเขาได้ตกต่ำลงมากภายหลังที่ย้ายโรงเรียน เขาได้รับการตำหนิตีเตือนจากบรรดาครูบาอาจารย์ และการล้อเลียนจากเพื่อนฝูง เขาจึงได้ผูกคอตายด้วยตัวเอง

จากผลของการวิเคราะห์ถึงสาเหตุของการฆ่าตัวตายของเด็กนักเรียนดังกล่าวจึงพบว่า ในจำนวน ๖๕ คน จาก ๓๔๑ คนของสถิติเด็กที่ฆ่าตัวตายทั้งหมดในช่วงสามปีที่ผ่านมา เป็นการฆ่าตัวตายที่มสาเหตุมาจากแรงกดดันของระบบการศึกษา

เกี่ยวกับเรื่องนี้ หนังสือพิมพ์ ไมนิจิ ได้กล่าวเอาไว้ในบทนำเมื่อเร็ว ๆ นี้ว่า “มีบางสิ่งบางอย่างที่ผู้ใหญ่ควรจะทำให้ เพื่อลดสถิติการฆ่าตัวตายของเด็กที่เพิ่มสูงขึ้นทุก ๆ ในปีปัจจุบัน จากความจริงข้อหนึ่งที่ว่า เด็กนักเรียนต้องตกอยู่ภายใต้แรงกดดันของระบบการศึกษาที่ผู้ใหญ่สร้างขึ้น และคอยเคี่ยวเข็ญพวกเขาให้ต้องคว้าเครื่องอยู่กับการเรียนเสียจนแทบจะไม่มีเวลาหายใจ เด็ก ๆ ที่นำส่งสารเหล่านี้กำลังเหนื่อยอ่อนอยู่ภายใต้ระบบที่ครอบงำพวกเขาอยู่ แน่นอจน ถึงแม้ว่าพวกเขาผู้ใหญ่จะมีประสบการณ์และบทเรียนที่เกิดขึ้น จากความล้มเหลวของตัวเองมาก่อน จึงพยายามที่จะไม่ให้พวกเด็ก ๆ พากันเดินทาง ไปพบกับความผิดพลาดเก่า ๆ ของตน พวกเด็กเหล่านั้นไม่มีความกล้าพอที่จะถามถึงความผิดพลาดที่แล้ว ๆ มาของผู้ใหญ่ได้ แต่ผู้ใหญ่ก็ไม่ควรที่จะบิดบังความจริงแก่เด็ก ควรที่จะถ่ายทอดประสบการณ์แห่งความล้มเหลวของตนเองแก่เด็ก ๆ และปล่อยให้พวกเขาแก้คิดหาหนทางกันเอาเองจะดีกว่า” □

ชัยฉลอง อัสวีเสนา
โตเกียว
จตุรัส ๔๙

ชาวไร่ชาวนาจรรวมกันเข้า

‘ร้อนเหลือเกิน บ้า ขอน้ำขัน
เถอะ’

‘มาเลยเข้ามา พ่อคุณ เชิญเชิญ
เอากระบวย ตักเอาตามสบาย’

‘ขอบคุณครับ เป็นไงบ้าง บัน
ได้ข่าวดีไหม’

‘มันจะได้ยังไง พ่อ ยังได้มาก
ก็ยังเสียดอกมาก’

‘เรียกว่าดอกท่วมต้น ไร่ใหม่บ้าง
เอ๊ะ มันก็น่าจะดนะ อะไรที่มันมีดอก
มากขนาดท่วมต้น ผลมันก็น่าสนใจ’

‘บ้างก็ว่าอย่างนั้นแหละ แต่ดอก
แบบนี้ไม่รูมันแบบไหน ออกดอก
มากๆ ที่ไร่ ต้นตายทุกที่’

‘ก็โค่นต้นเสียเลย ไม่ได้หรือบ้าง’

‘โค่นต้นเมื่อไร เราถือตายเมื่อ
นั้นแล้ว พ่อคุณเอ๊ย ไม่รู้จะไปพึ่งพา
ใครที่ไหน ถ้ามีช่องทางช่วยบอก
กันบ้างเถอะพ่อ’

‘ก็บอกแล้วว่าให้โค่นต้น โค่น
ต้น ต้องออกแรง ขอมล้าบากกันบ้าง
มันยากนะบ้าง เข้าใจไหม ไม่มีทาง
เลือก ต้นชนิดนี้ไม่ดี ปล่อยให้ระบาด
ลุกลามมากๆ จะเป็นอันตรายต่อพืช
ผลของเราชาวไร่ชาวนา’

‘จะเอาอะไรไปโค่นเขา’

‘รวมตัวกันเข้าชกบ้าง ชาวไร่ชาว
นาจรรวมตัวกันเข้า เช่นบ้านเราบัน
ได้ข่าว ๑๐ กระสอบ หมู่บ้านแรกก็
หลังคาเรือน สมมติว่า ๕๐ หลัง บ้าน
ละ ๑๐ กระสอบ รวมกันเข้าก็ไดตั้ง
๕๐๐ กระสอบ ทนพ่อค้าคนชอเขาก็
จะให้ราคาดีชน มันง่ายสำหรับคนชอ
ได้ที่เดยวตั้ง ๕๐๐ กระสอบ เขาไม่
ต้องไปวิ่งตามตามบ้านทีละบ้าน ใคร
ให้ราคาเรามาก เราก็ขายให้คนนั้น

แปลว่าประมูลขายกัน ใครจะให้กระ
สอบละเท่าไรก็ให้บอกมาเลย เช่นพ่อ
มีคนบอกให้กระสอบละ ๕๐๐ บาท’

‘๕๐๐ บาท แหม ราคาดีหนอ เออ
แบบนี้เขาที่’

‘ไม่ใช่ๆบ้าง น้ำกำลังสมมุติ ไม่
ใช่ราคาจริง สมมุติราคาคนแรกให้
กระสอบละ ๕๐๐ บาท อีกคนก็อยาก
ได้เหมือนกันก็ตะโกนว่าเขาให้ได้ถึง
๕๕๐ บาท อีกคนใจถึงยิ่งกว่านั้น ให้
๖๐๐ บาท มีใครจะให้สูงกว่านี้อีกไหม
ไม่มี เอ้า เราขายให้คนที่ให้แพงกว่า
เพื่อน บ้าเข้าใจไหม’

‘เข้าใจ เข้าใจแล้ว แต่ถ้าเขา
พวกพ่อค้าคนดักนั้นมาก่อนละ คนแรก
บอกจะให้กระสอบละ ๓๐๐ บาทเท่า
นั้นแล้ว อีกคนก็ให้สูงกว่าหน่อย เอ้า
ว่าให้ ๓๕๐ แล้วอีกคนให้สูงกว่า

เพื่อนเป็น ๔๐๐ บาท เลยแทนที่จะ
ได้กระสอบละ ๕๐๐ บาท ก็เหลือมา
ได้แค่ ๔๐๐ เท่านั้น จบกัน’

‘พ่อค้าคงจะไม่ถึงขนาดดักกัน
มากระมังบ้าง’

‘ที่ไหนได้พ่อคุณเอ๊ย ใครๆ เขา
รู้กันทั่วบ้านทั่วเมืองแล้ว ใครจะกัก
มาชอ มันก็โอ้โรงสี่เต่าแก่เดยวกัน
นั้นแล้ว เขามือเออะแยะ ส่งไปรอ
ชอลงมาถึงไร่ เขาทำยังกับว่ามีคน
ชอหลายเจ้า ทำเป็นแย่งกันชอไป
ยั้งนั้นแล้ว’

‘ถ้ามัน บ้า เราส่งคนไปติดต่อ
พ่อค้าจังหวัดอื่นให้มาเข้าประมูลด้วย’

‘จังหวัดไหน มันก็โอ้พวกมัน
ทั้งนั้น ถ้าไม่ใช่พวกจะกล้าเข้ามา
หรือ ไม่กลัวบ่นของโอ้พวกจังหวัด
นั้นบ้างก็เอา เขารู้กัน เขารู้กัน เชอ

เดอะ
‘ถ้าฉัน เราก็ค้าว่าไว้ ยังไม่ขาย
เอาไว้ขายตอนราคาดี’

‘ถ้าไม่เป็นหนเขา ไม่คุ้มทุน
เขามากแล้วไป แต่ถ้าไม่ขายตอน
ราคาดี ๆ ตอนมีคนมาขอ จะเอาไว้
ขายตอนราคาถูกหรือพอ ราคามัน
ตกจริงๆ หนา แล้วเราไม่ร่ำรวม
ทุนรอนขนาดจะกักข้าวไว้’

‘ได้ช่น้ำ บ้า ก็หมู่บ้านโน้น ถัด
ไปโน้น เขายังทำได้ พวกนักศึกษา
เขามาช่วยจัดการเรื่องขายให้ เขา
เรียกสหกรณ์ บ้าเคยได้ยินไหม พวก
นักศึกษาเขาจะจัดการขนเอาไปขาย
เอง เรียกว่าตัดปัญหาคนกลาง หรือ
พวกพ่อค้าข่อย หรือนายทนน้อยออกไป
แล้วขนไปขายที่บริษัทใหญ่ใน
กรุงโน้นเลย’

‘ทำแบบนั้นแล้ว พ่อค้าข่อยทั่ว
นะ เขาจะไปทำอะไรกันล่ะพ่อ’
‘บ้าต้องใจแข็งยอมพวกมันไม่ได้
เห็นไหมพวกพ่อค้าข่อยๆ นี่รวย
เพราะใคร’

‘เขาไม่ได้กำไรเท่าไรหรอก บ้า
รู้ ก็เขาเอาไปขายต่อเป็นทอดๆ ออก
เหมือนกัน’

‘นั่น เห็นไหม มันซื้อขายกัน
เป็นทอดๆ คนกลางมีหลาย ก็นำไป
เป็นต่อๆ กันไป ถ้าเราตัดคนกลาง
หรือนายหน้าพวกมันได้ ส่งข้าวถึง
บริษัทใหญ่เลย เราจะได้กำไรมาก
ขึ้น ไร่ใหม่บ้า’

‘ใช่’
‘เราต้องลองดู ถึงจะรู้ ไร่ใหม่
บ้า’

‘ใช่’
‘ไปตัดตัวอย่างที่หมู่บ้านโน้นเดอะ
พวกนักศึกษาที่มาช่วยกันก็ไม่ใช่ใคร
ที่ไหน มันก็โหลก โหลหลานของบ้า
นั่นแหละ ที่แรกมันนักเรียน โรงเรียน

วัดอย่างเดียวกับไอน้อย ใน้อย ลูก
หลานบ้านแหละ แต่ว่าพอมันเรียน
สูงขึ้นๆ เขาก็ไม่เรียกนักเรียน แต่
นักเรียนนักศึกษา ค่าจ้างครูบาอา
จารย์ ค่าสร้างตึกที่เรียน ก็สร้างด้วย
เงินภาษี ของบ้า ก็เท่ากับบ้า ชาวไร่
ชาวนานั่นแหละส่งเรียน พอเรียนแล้ว
เขาก็นักถึงบ้า เห็นว่าทำกันก็โดด
แต่มันยังจนก็ตรงที่พ่อค้าคนกลางมัน
ขูดรีด กดราคา นักศึกษาเป็นหน
บุญคุณชาวไร่ชาวนาอยู่ก็อยากจะมา
ช่วยกัน ให้ชาวไร่ชาวนาอยู่ดีกินดีจน
ตอนนั้นนักศึกษาที่มาช่วยหมู่บ้านโน้น
ไปได้มากแล้ว ต่อไปก็จะขยายมา
หมู่บ้านนี้ เอ เสียอะไรนะบ้า เครื่อง
ขยายเสียง ใคร’

‘เฮ้ย อะไรไอหนู รถขายอะไร
เสียงยังกับม้เรื่องมา’

‘แม่ เขาบอกให้ระวังคนแปลก
หน้า เขามาล่าตัวคอมมิวนิต’

‘คอมมิวนิต คนแปลกหน้า พ่อ
คุณ นี่ถามจริงๆ เดอะ ออย่าว่าเลย
หนอ พ่อเป็นนักโทษหน้มาไร่ใหม่’
‘ไม่ใช่บ้า ผมเป็นนักศึกษา’
‘เห็นผมยาวๆ สะพายย่ามรุงรัง
คนดๆ เขาไม่ทำกัน’

‘เดยวัน ตามสมัยนิยม เขาไม่
ให้ดูคนตรงรูปนอก เขาให้ดูใจข้าง
ใน ข้างนอกวัดคนไม่ได้ ไม่ต้องห่วง
บ้า เรื่องนักศึกษาเขาจะอธิบายให้
บ้าฟังทีหลัง ผมนแหละเป็นนักศึกษา
จะไปสมทบกับพรรคพวกที่เข้าไปอยู่
หมู่บ้านโน้น คุยกับบ้าติดลมนาน
แล้ว ลากะ ถ้าจะต้องรีบไปพบเพื่อน
รตติดเครื่องขยายเสียงมานั้นมันใคร
ไปก่อนละบ้า ไหว้ลาครับ’

‘ไปดี มาดีพ่อคุณ เออ ดีมา
ช่วยๆ กัน’

‘แม่’

‘อะไร ไอหนู’
‘เขาบอกให้แม่รีบไปจับรถ’

‘รถ รถอะไร’
‘รถทม้เครื่องขยายเสียง เขา
บอกให้คนบ้านเราช่วย ไปไล่ไอพวก
คอมมิวนิต ผมยาวๆ มันไม่นับถือ
ศาสนา มายุแห่ชาวบ้านหมู่ถัดไป
โน้น’

‘อ้าว ทำไมชาวบ้านโน้นไม่ไล่
เสียเองเล่า’

‘เขาบอกว่า ถูกหลอกจนหมด
ตามัวหมดแล้วแม่ เขาบอกให้คนบ้าน
เราไปช่วยกัน คนเขาขึ้นรถเต็มคัน
หลายคันรถแล้วแม่ รีบไป’

‘ก็ไปไป ก็ไม่ได้เดือดร้อนด้วย
คอมมิวนิตที่ไหนก็ไม่รู้จัก ถ้านักศึกษา
ที่มาช่วยชาวบ้านละก็ กูรู กูเฟ็งคุด
ด้วยตะกน คุยรูเรื่องกันดี ก็ไปไป ก็
ไม่เดือดร้อนด้วย’

‘เร็วเร็ว รลรอแล้ว บ้านน่าไว’
‘แม่เขาบอกไม่ไป ไม่เดือดร้อน
ด้วย’

‘ไม่เดือดร้อนได้ยังไง ไอพวก
ผมยาวมันเข้ามาปลุกระดมมวลชน
มันเป็นคอมมิวนิต ถ้าทางการบ้าน
เมืองเขาส่งคนมาปราบ เอารถถังมา
บุก เอารถบินมาทิ้งระเบิด บ้านเรา
จะไม่พลอยโดนลูกหลงด้วยหรือ ทน
ก็ยิงกัน ฆ่ากัน เผาบ้านกัน บ้านเรา
จะนอนตาหลับหรือ เราต้องกันไว้
กว่าแก่ โลมันออกไปให้พ้น เราต้อง
ช่วยคนบ้านโน้นไว้ไม่ให้หลงผิด ถ้า
ไอผมยาวมันไม่ไป ก็ลุยมันเลย ขับ
มันออกไป ไม่กลัวมันก็ข้างมัน โชคดี
วันม้รถฟรีบริการ เจ้าของเขาหวัง
ต่อบ้านเมืองส่งรถมาช่วยตั้งหลายคัน
เครื่องขยายเสียงก็มี ส่งมา กุดามัน
เอง ไป ชาวไร่ชาวนาจรวมตัวกัน
เข้า’

การเมืองของสัตว์
ฮอร์ช ออร์เวลล์ แต่ง
วิเชียร อติชาติการ แปล
สำนักพิมพ์เกิดไทย
๒๐๓ หน้า ๑๖ บาท

เป็นหนังสือประเภทนวนิยายที่แปลมาจากเรื่อง *Animal Farm* ของ George Orwell นักเขียนชาวอังกฤษ ตีพิมพ์ครั้งแรกในปี ๒๔๘๘

นิยายเรื่องนี้ ออร์เวลล์ มุ่งเขียนเสียดสีระบบเผด็จการ โดยการให้สัตว์เป็นตัวละครควบคู่กันไปกับมนุษย์ แนวเรื่องหลักคือ สัตว์ในฟาร์มแห่งหนึ่งทนการกดขี่ขูดรีดของเจ้าของฟาร์ม ซึ่งเป็นมนุษย์ไม่ไหว จึงได้ก่อการรัฐประหาร โค่นล้มเจ้าของฟาร์ม ขีดฟาร์มมาดำเนินการกันเอง โดยระยะแรกก็มีการออกบัญญัติที่เป็นประชาธิปไตย และเสมอภาคดี แต่ต่อมาปรากฏว่าสัตว์ที่ฉลาดกว่าเพื่อน คือ หมู บางตัวสามารถสถาปนาตัวเองเป็นชนชั้นปกครองได้ใหม่ จตุรัส ๕๒

และได้นำฟาร์มสัตว์ไปสู่ระบอบเผด็จการอีกครั้งหนึ่ง

เป็นที่เชื่อกันอย่างแพร่หลายว่า ออร์เวลล์เขียนเรื่องนี้เพื่อเสียดสีโซเวียตรัฐเซียโดยเฉพาะ โดยตัวละครต่างๆ ก็เลียนแบบมาจากผู้นำของโซเวียตรัฐเซีย อย่างสามารถเปรียบเทียบได้ เช่น เลนิน สตาลิน ทروتสกี รวมทั้งเหตุการณ์ต่างๆ ก็สามารถเปรียบเทียบกับประวัติศาสตร์รัสเซียได้หลายตอน

หากพิจารณาขยายเล่นในแง่ นั้น จริงๆ แล้ว *Animal Farm* ก็มีลักษณะเป็นงาน โฆษณาชวนเชื่อต่อต้านโซเวียตรัฐเซีย ที่ไม่ลึกซึ้งอะไรนัก แม้จะทำได้อย่างมีศิลปะพอสมควร แต่เรื่องที่เขียนขึ้นออกจะง่ายดายน่าเบื่อเกินไป ที่จะนำไปเปรียบเทียบกับสถานการณ์จริงๆ ที่เกิดขึ้นภายหลังจากการปฏิวัติในโซเวียตรัฐเซีย ซึ่งมีปัญหาสลับซับซ้อนตามมามากมาย

ยกตัวอย่างเช่น เจ้าหมูนโปเลียน ซึ่งแสวงหาอำนาจเผด็จการอย่างมัวเมาเพื่อประโยชน์ส่วนตัวนั้น ย่อมไม่สามารถไปเทียบกับสตาลิน ซึ่งถูกทำให้อยู่ในสถานการณ์ที่ต้องใช้อำนาจเด็ดขาด เพื่อพิทักษ์รัฐสังคมนิยมที่ถูกรุมตบ่อนทำลายจากรอบด้านได้ และแม้สตาลินจะถูกมองว่าเป็นเผด็จการเพื่อคนจำนวนมาก ไม่ใช่เพื่อตัวเองเหมือนนโปเลียน

อย่างไรก็ตาม ถ้าจะพิจารณา นิยายเรื่องนี้ในแง่ทั่วไป เป็นการโจมตีเผด็จการโดยทั่วไป โดยไม่ต้องไปเปรียบเทียบกับเผด็จการกลุ่มใดกลุ่ม

หนึ่งในประวัติศาสตร์ หากแต่เป็นลักษณะของเผด็จการเพื่อตัวเองและพรรคพวกที่ไหนก็ได้ นิยายเรื่องนี้ก็เสียดสีพวกเผด็จการได้อย่างถึงใจหลายด้าน โดยเฉพาะการที่จอมเผด็จการใช้กลอุบายในการหลอกลวงสมาชิกได้อย่างแยบยลหลายประการ

เช่น การแอบเปลี่ยนบทบัญญัติ ๓ ประการ ซึ่งเคยเป็นบทบัญญัติที่เป็นประชาธิปไตยเสมอภาค ให้เป็นบทบัญญัติที่เป็นประโยชน์แก่ชนชั้นผู้ปกครอง ด้วยการเติมข้อความไม่กี่คำลงไป

การมอมเมาและสร้างมติดมหาชนตามแต่ชนชั้นผู้ปกครองจะต้องการ การสร้างภาพพจน์ว่ามศีลศรัทธากลัวอยู่ข้างนอก ฯลฯ

จากหนังสือเล่มนี้จะทำให้เห็นว่า ออร์เวลล์ เป็นคนที่ต่อต้านเผด็จการอย่างมาก และภูมิหลังของเขาโดยเฉพาะจากหนังสือเล่มอื่นๆ ก็ชี้ให้เห็นว่าเขาเป็นฝ่ายนิยมประชาธิปไตยและความเสมอภาคมากคนหนึ่ง

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากเขาเป็นคนที่มีพื้นฐานของปัญญาชนนายทุนน้อย ซึ่งเคยมีโอกาสได้เรียนหนังสือในโรงเรียนของผู้ดี เคยเป็นนายตำรวจปกครองพม่าสมัยที่เบเนเมอจันของอังกฤษ และใช้ชีวิตอยู่อย่างขัดแย้งกับมโนธรรมของตนเอง ทำให้เขามักจะมองปัญหาในแง่เพื่อฝันชอบเหยียดหยันมากกว่าที่จะเข้าใจระบบที่กดขี่ขูดรีดอย่างแท้จริง

สมัยเสรีชนูกิจตกต่ำทั่วโลก ซึ่งทำให้แนวความคิดสังคมนิยมเฟื่องฟูในยุโรป ออร์เวลล์ก็สนใจสังคมนิยมด้วย แต่เขาก็ไปตั้งความหวัง และ

ห้างหุ้นส่วนจำกัด ลิมเซ็งยู่เยียง

ผู้ผลิตและจำหน่าย ผ้าม้าย้อมคราม ตราควายทอง

ย้อมด้วยผ้าชนิดเนื้อแน่นละเอียด ทนทาน
แข็งแรง ใช้สีครามวิทยาศาสตร์จากต่างประเทศ
สีสวยสด ยิ่งซัก ยิ่งสวย
เป็นที่รู้จักกันมานานกว่า ๔๐ ปี

โปรตราวังของปลอมเลียนแบบ

ของแท้ต้อง
ตราควายทองเท่านั้น

โปรดติดต่อ

ห้างหุ้นส่วนจำกัด ลิมเซ็งยู่เยียง
เลขที่ ๘๙/๕ หน้าวัดไตรมิตร หัวลำโพง
กรุงเทพมหานคร โทร. ๒๐๗๗๕๒
โรงงานเลขที่ ๓๐/๐ หมู่ ๒ ตำบลไร่ขิง
นครไชยศรี อำเภอสามพราน นครปฐม

ผันถึงมัน ในแง่สูตรแก้ปัญหาสำเร็จ
รูปมากขึ้นไป พอพบว่าหลังจากการ
ปฏิบัติเป็นสังคมนิยมแล้ว โซเวียตรัส
เซีย ก็มีปัญหายิ่งอยู่ และไม่สามารถ
ให้เสรีภาพบางอย่างแก่ประชาชนได้
เขาจึงเกิดความผิดหวังอย่างรุนแรง
และออกจะกลายเป็นคนมองโลกใน
แง่ร้าย

ในเรื่อง *Animal Farm* นี้
จะเห็นการมองโลกในแง่ร้ายของเขา
ได้อย่างชัดเจน เมื่อเขาไม่ได้ฝาก
ความหวังสำหรับประชาชน หรือ
สมาชิกของฟาร์มแห่งนั้นมากนัก
และจบลงอย่างหมดอาลัย เหมือน
กับว่าเป็นเรื่องของธรรมชาติของโลก
นี้ ทว่าใครได้เป็นชนชั้นปกครอง
แล้วก็เป็นเผด็จการต่อไปไม่มีที่สิ้นสุด
จึงเป็นการมองปัญหาอย่างพวก
จิตนิยมอยู่ไม่น้อย และน่าเกลียดยท
คนมีฝีมือและสติปัญญาในการเขียน
นิยายขนาดเขา ไม่สามารถจะเขียน
เรื่อง *Animal Farm* ให้ลึกซึ้ง
กว่านี้ได้

แม้จะมีนักวิจารณ์บางคนกล่าว
ว่า นิยายเรื่อง *Nineteen Eighty-*
four ซึ่งเขียนขึ้นหลังจาก *Animal*
Farm ได้พูดฝากความหวังไว้ที่
ประชาชนด้วยเหมือนกัน

แต่เมื่อยังไม่มีใคร แปลเรื่อง
ดังกล่าว รวมทั้งเรื่องอื่นๆ สมัยต่อ
ต้านจักรวรรดินิยมอังกฤษของเขา
ออกมา ภาพพจน์ของออร์เวล ใน
สายตาของคนไทยรุ่นใหม่ จึงคงจะ
ไม่พ้นไปจากปัญญาชนนายทนน้อยที่
เพื่อฝันและมองโลกในแง่ร้าย ดังที่
ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น □

พินิจ ทัศนะไพศาล

เราเป็นแฟน โจน เบซ

ถ้าจะมีใครสักคนเป็น 'แฟน' กับ โจน เบซ (Joan Baez)

เขาคงตอบเราได้ว่า หญิงสาวคนสวย มีเสน่ห์ทางเพศอย่างลึกลับ เธอเป็นเจ้าของเสียงหวานระรันทนเสียงสูง เต็มไปด้วยอารมณ์หวานไหวและจริงจัง

๑๒ ปี ของการเป็นนักร้องเพลงโฟล์ค โจน เบซ ใช้เสียงของเธอถ่ายทอดความหมายทางการเมืองและการเปลี่ยนแปลงทางสังคมมาตลอด

ถ้าจะว่าไปแล้ว เธอเป็นหญิงสาวในรุ่นทศวรรษ ๑๙๖๐ ซึ่งแสดงความรู้สึกต่อต้านกฎเกณฑ์และกรอบประเพณีของสังคมอเมริกัน

เธอแต่งและร้องเพลงต่อต้านการส่งทหารไปทำสงครามในเวียดนาม

เธอร้องเพลง 'โอดิล' แสดงชีวิตของคนธรรมดาที่ต่อสู้เพื่อความเป็นธรรมของกรรมกรเหมืองถ่านหิน

เธอร้องเพลง 'จิตใจที่พอใจ' เพื่อสร้างปรัชญาของความพอเพียง หลีกเลี่ยงการเอาัดเอาเปรียบในหมู่เพื่อนมนุษย์

เธอร้องเพลง 'เซอร์ กาลาแฮด ที่รัก' ต่อต้านในกรอบประเพณีของสังคมที่ล้าสมัย

เธอร้องเพลง 'ถิ่นมาสู่ชีวิต' แสดงความเบิกบานและจิตใจเอื้อเฟื้ออันเต็มไปดด้วยมนุษยธรรม

ในสมัยปี ๒๕๐๕ คุณหมอนนักร้องเพื่อชีวิตของอเมริกาผู้นั้น จะให้ความสำคัญกับการต่อต้านสงครามเวียดนาม

จตุรัส ๕๔

เพลง 'ดอกไม้หายไปในไหน' ของเพท ซีเกอร์ก็ด เพลง 'หายไปกับสายลม' ของบ็อบ ไดแลน ก็ดี ตลอดจน อัลบั้มชุด 'เจนนิเฟอร์' ของ โดโนแวน ก็ดีล้วนแสดงความจริงจังและให้บรรยากาศต่อต้านการทำสงครามของมนุษย์ที่หาสาเหตุของการฆ่าฟันกันไม่ได้

เมื่อใบไม้ปลิวปลิวออกจากขั้ว
เวลาก็ดังผ่านหน้าเราไป

ใช่ เราทุกคนได้ยินเสียงแล้วลึกของเธอเสียดแทงความรู้สึกเข้าไปในทว่างของหัวใจ และเวลาก็ดังผ่านไป เหมือนกับที่มันเคยได้ผ่านมา

จนเขาถูกเขาสลایไปในทะเล
ที่ราบขาวอนพักอยู่ในพันทราย
ผู้คนมากมาย ข้าเข้าไปบนทางอันเปลี่ยวเปลี่ยว และลำเค็ญ

ใช้เราทุกคน ได้ผ่านร้วรอยของการต่อสู้กับชีวิต
และยังไม่ล้มคำตอบที่ตอบตัวเองไม่ได้

บางทีคำตอบนั้นอาจไม่มี หรือว่ามี แต่มันปลิวอยู่ใน
ในสายลม

มันไม่ได้อยู่ในหนังสือ ในหนัง ในรายการ ทวี.
หรือคำโต้แย้งของปัญญาชนทั้งหลายหรอก

แต่ว่ามันปลิวอยู่ในสายลม
และเรารู้ว่าวันหนึ่งมันจะตกลงสู่พื้นจนได้ ไม่
คราวใดก็คราวหนึ่ง

และเมื่อวันนั้นมาถึง คงไม่มีใครเก็บมันมาใช้เป็น
คำตอบดอกกระมัง

๑๒ ปีที่ผ่านมาของโจน เบซ เธอเป็นเจ้าของหลาย
สิ่งหลายอย่าง นับจากนาเสียงสนับเครื่องในห้างอารมณ์
ความสวยร่อนแรงแบบสาวลูกครึ่ง ความสนใจการเมือง
และสิทธิเท่าเทียมในความเป็นมนุษย์

“ฉันจะต่อสู้ต่อไป ฉันจะต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่ง
ความถูกต้อง . . .”

เธอมักจะพูดทำนองนี้เสมอเมื่อมีคนถามถึงเสียง
เพลงและความหมายที่เธอร้อง

แต่โจน เบซ ใน พ.ศ. น ย่อมเปลี่ยนแปลงไปบ้าง
เธอยอมรับว่า ไม่รังเกียจที่จะสนทนากับเพศเดียวกันแต่
ความหมายทางศีลธรรมของเธอไม่ได้อยู่ที่ตรงนั้น

บางคนก็ยกฟังเธอร้อง ‘เพลงเพอเดวิด’ (เดวิด

ก้อผิวของเธอ ซึ่งครั้งหนึ่งยอมติดคุก เนื่องจากไม่ยอมถูก
เกณฑ์ไปรบในเวียดนาม) อาจจะทนไม่ได้ ที่ พ.ศ. น เธอ
กับเดวิดได้แยกกันอยู่ และเธอบอกกับสาธารณชนทั้งหลาย
อย่างเปิดเผยว่า

“ฉันคือ ไบ-เซ็กชวล” (Bi-Sexual)

ใช้ เธายังรักเธอเสมอ ความเปลี่ยนแปลงย่อม
หมายถึงชีวิต . . . และชีวิตของเธอเมื่อครั้งร้องเพลง

ในอัลบั้มชุด ‘แวกโคและมาเซท’ กับชีวิตใน
พ.ศ. น โดยผ่านจากอัลบั้มชุดล่าสุด คือ ‘Diamond &
Rust’ นั้นก็คงจะไม่ผิดแปลกไปจากมาตรฐานทางศีล
ธรรมของเพื่อนเราทั้งหลายมากนัก

จากอัลบั้มชุดของ โจน เบซ เธอยอมรับว่ามีการ
เปลี่ยนแปลงบางสิ่งบางอย่าง . . .

“เมื่อก่อนนั้นฉันมักจะยกให้การเมืองเป็นเรื่องเอก
. . . แต่พอนาน ๆ เข้า ฉันก็อยากทำอะไรใหม่ๆ บ้าง . . .”

เธอให้สัมภาษณ์

“เพลงส่วนใหญ่จากอัลบั้มชุดนี้ สังกัดฉันเลือก
มักจะเป็นเพลงที่ฉันเองไพเราะ และเนอร่องก็เกี่ยวกับ
ชีวิตธรรมดาๆ ไม่มีการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้อง . . . หลาย
เพลง ฉันได้เลือกเอง และอีกหลายเพลงเพื่อนๆ ได้ช่วย
เลือกให้ . . .”

เธอกล่าวต่อไปอีก

“คุณเชื่อไหม บางทีคนฟังก็หลงกึกกัก และฟัง
พอใจกับบางสิ่งบางอย่างที่เป็นของหลอกลวง การที่จะทำ
ให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ไม่ใช่ของง่าย เราต้องค่อยๆ ถ่าง
ทอดสิ่งเล็กๆ น้อยๆ ไปก่อน เพื่อให้มีการเปลี่ยนแปลงชนิด
ค่อยเป็นค่อยไป และวันเราใช้ดนตรีเป็นสื่อได้ดีที่สุด”

“แต่ก็อย่างว่าละค่ะ ดนตรีจะไม่สามารถเปลี่ยนแปลง
อะไรได้เลย ถ้าหากไม่มีการกระทำกันอย่างจริงจัง”

เราฟังเสียงของเธอที่ลองร้องแบบใหม่ ในอัลบั้ม
ชุดนี้แล้วพบว่า เสียงของเธอเปลี่ยนไปบ้างเล็กน้อย แต่
ถึงอย่างไรเราก็มารู้ว่า เธอยังเป็น โจน เบซ คนเดิมไม่
เปลี่ยนแปลง

เธอยังเป็นนักร้องเพลง โฟล์คคนเดิมที่ความจริง
จัง ต้องการเห็นความชั่วร้ายถูกขจัดออกไปจากโลกนี้ แน่
นอนเธายังพบในนาเสียงและรูปร่างหน้าตาของ โจน เบซ
คนเดิมที่เต็มไปด้วยเสน่ห์ทางเพศอย่างลึกซึ้ง

และกระซิบแผ่วเบา บอกกับเราริมหัวว่า

“ฉันเป็นไบ-เซ็กชวล . . .”

สามก๊กฉบับวันเกิดเด็กผมจุก

ณ โรงแรมที่มิชวาระซิบกันว่า ต่อไปอาจจะเป็นสถานเอกอัครราชทูตสาธารณรัฐประชาชนจีน ก็มีการจัดงานวันเกิด 'เด็กผมจุก' คนหนึ่ง ซึ่งมีอายุครบขวบ บรรยายกาศของงานวันนั้น ตลบอบอวลไปด้วยควันทูบหรี่ เสียงเพลง หนุ่มสาวเอย ของวงดนตรีกล่า กำลังปะทะ คนกับควายของวงคาราวานอย่างเมามัน

สายลับรองเท้าแตะของจตุรัส ได้แฝงเร้นเข้าไปปะปนกับเจ้าภาพและผู้มาร่วมงาน พร้อมกับส่งรายงานข่าวกรองมายังสำนักงานใหญ่ว่า

ถ้าไม่นับมิตรรักนักเพลงทั้งหลาย ที่ไปเพียงเพื่อเสพการฟังเพลงฟรี แถมด้วยอาหารว่างแกล้มเหล้าแล้วละก็ บริเวณงานในห้องนั้น อาจแบ่งเป็นเขตอิทธิพลได้สามเขต

เขตแรกมีชื่อว่า 'เขตสุขาวัด' เขตนี้ถูกยึดครองโดยหัวหน้าสายคนสำคัญผู้ซอหส์ว่า เทพ อาณาบริเวณหน้าห้องนาเขตนี้ จุดได้ว่าเป็นเขตต้องห้าม เพราะเจ้าของเขตไม่ชอบเคลื่อนไหวจากจุดยุทธศาสตร์ ไปทำสงครามจรยุทธ์ที่ไหนเลย และมีอดีต อตร. ผู้สมญาว่า 'อันตราย' ยืนคอยอารักขาอยู่ใกล้ๆ

ส่วนเขตที่สองได้ชื่อว่า 'เขตวงกลม' เพราะมีเจ้าของเขตชอบเดินเป็นวงกลม โดยหมุนศูนย์กลางขยี้เข้ามาประกาศว่า

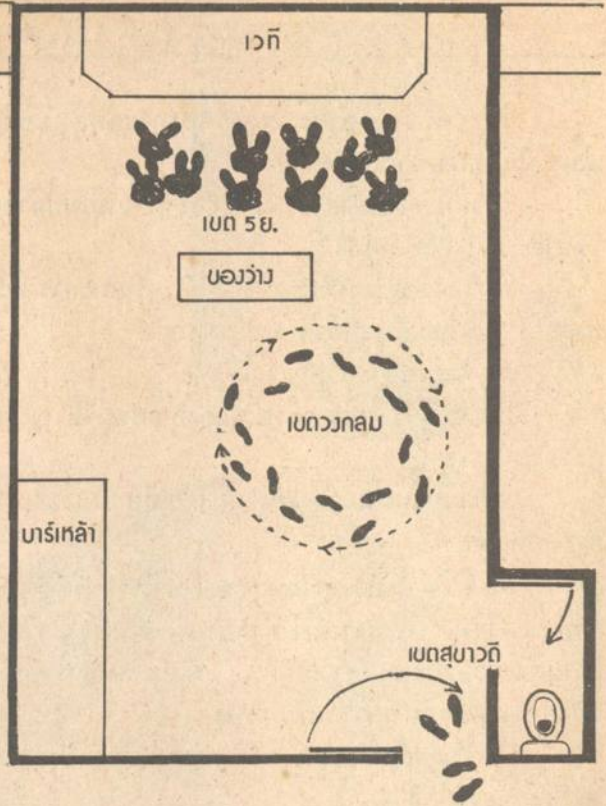
"ผมกินเหล้า ที่ผมพูดไปนี่ อย่าเอาไปทำข่าวนะ คนกินเหล้าข้อมไม่มีสติสัมปชัญญะ..."

แต่นักข่าวทั้งคลาสสิกและไม่คลาสสิกทั้งหลาย ต่างก็เผลอเข้าไปจุดเล็กเซอร์กันใหญ่ สายลับรองเท้าแตะของจตุรัส จึงแอบเข้าไปบันทึกการโต้ตอบการมกกันจนได้

ข้อความที่รายงานมาว่า ขุนศึกกฤษณ์ไชยทวารวิธ 'ดีล้อมวงกลม' เพื่อแย่งชิงมวลชนในงาน โดยเคลื่อนที่ตลอดเวลา แต่เคลื่อนไปไม่ถึงเขตสาม ซึ่งเป็นเขตยึดครองของพวกมิตรรักนักเพลง และ 'พวก ๕ ย.' ทั้งหมด

ขุนศึกกฤษณ์แลเห็นพวก ๕ ย. มาในงานมาก ก็เลยเผลอไปพูดกับนักข่าวที่บังเอิญผมยาวเหมือนกันว่า

"... คุณ เมื่อไหร่คุณจะตัดผมเสียที ผมคุยกับคุณได้นะ แต่ถ้าคุณไป บก. สน. คุณเกรียงศักดิ์เขาไม่จตุรัส ๕๖

ชอบนะ..."

สายลับรองเท้าแตะของจตุรัส ซึ่งก็บังเอิญผมยาวเหมือนกัน เลยหลบไปทาง 'เขตสุขาวัด' แต่ตอนนั้นมองหา 'ที่เทพ' ไม่เห็นเสียแล้ว อตร. อันตรายก็หายไปด้วยมองหาโควตงหมงประสิทธิ์และพันเอก (พิเศษ) ถนัด ก็ไม่เห็น หลบไปทางไหนก็ไม่รู้ สายลับรองเท้าแตะของจตุรัส เลยเดินเผลอไปทางเขตวงกลมอีกครั้ง

ครั้งนั้นสายลับรองเท้าแตะแลเห็นขุนศึกกฤษณ์ขยี้กว้าง เลยตรงเข้าไปถามว่า "มีคนเขมบอกว่าท่านเป็นเผด็จการผู้ใจรณามิใช่หรือครับ" ขุนศึกกฤษณ์หัวเราะก้อง "ทำไม่อย่างนั้นละ ลงหนังสือพิมพ์ฉบับไหน" สายลับรองเท้าแตะไม่ยอมตอบ แต่หลบฉากออกไปทางเขตพวก ๕ ย. แทน

ขณะนั้น ถ้ามีใครสังเกตเห็นเวที วงการาวาน 'หงา' กำลังร้องเพลง 'ข่าวกอยฝัน' มาถึงตอนท่อนว่า '... ทูนนิมจักถูกทำลาย...' ส่วนวงดนตรีกล่า ก็ไม่เบา พอการาวานบรรเลงจบ เจ้าเด็กผมจุกใส่แว่นตา ก็เอาเพลงเจ้าหนุ่มสาวเอย มาร้องว่า '... นวพลจักถูกทำลาย'

ตอนนั้นไม่มีใครรู้ว่าสายลับรองเท้าแตะหายหัวไปไหน ข่าวกรองแจ้งว่าหายไปกับสาวลึกลับ ๒ คน □

อ่าน

สัมพันธ์ความจริง

ทุกวันอังคาร

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์

อ่าน

สัมพันธ์ความจริง

ทุกวันอังคาร

อัตราค่าสมาชิก

3 เดือน 60 บาท

6 เดือน 115 บาท

1 ปี 220 บาท

ธนาณัติสั่งจ่าย ปณ.กลาง

ในนาม นายมงคล วุฒิสวัสดิ์ชัย

ชื่อ

ที่อยู่

ขอสมัครเป็นสมาชิกหนังสือฯ ฤๅ 3 เดือน 6 เดือน 1 ปี

เริ่มตั้งแต่วันที่

จตุรัส
 ๕.๐๐ ๒๒๒

อาทิตย์ขึ้นทางซ้าย
 ที่วิมจันท์

กอบมีงบิลต่ออากาศที่
 สัมภาษณ์รัฐมนตรีสาว
 ทหารชายมีความรู้ต่อไป
 มิตรภาพบนควีนเฟ้น

ทำไมมีกอบมีงบิล
 ที่เด่นชัด

คอลัมน์: อยู่นานขงกรซีไอเอ.

ทุกฉบับที่ผ่านมา
 พิสูจน์ได้ว่า
 เรา จตุรัส

มุ่ง
 สัมผัสความจริง